

ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ



ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1951

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

17665

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Αρ. ΕΙΩ. 17665

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

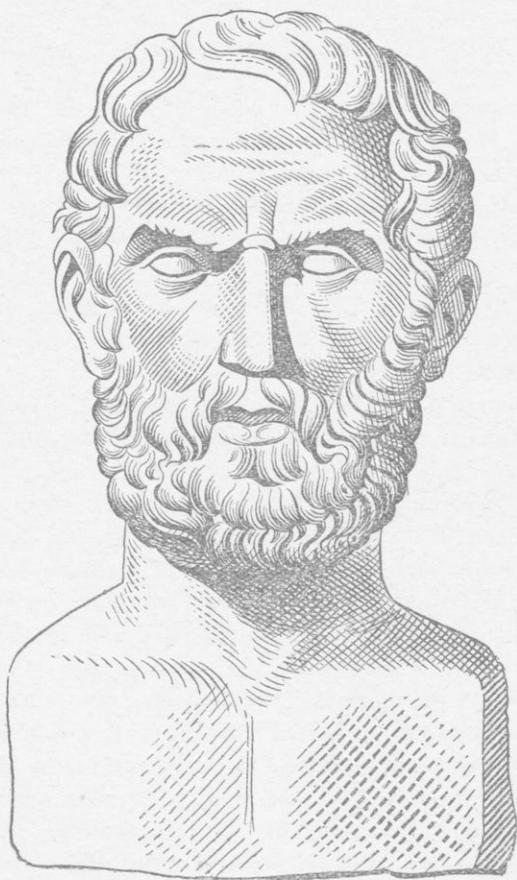
(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ



Οργανισμός Εκδοσεώς Σχολικών Βιβλίων
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1951

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής



ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

1. Βίος. Ο Θουκυδίδης ἔγεννήθη ἐν τῷ δήμῳ Ἀλιμοῦντι (παρὰ τὸν σημερινὸν Ἀλιμόν, πέραν τοῦ Π. Φαλήρου) τῆς Ἀττικῆς περὶ τὸ 470 π. Χ. Ο πατήρ του Ὁλοδος ἦτο ἀπόγονος ἄλλου Ὁλόδου, βασιλέως τῶν Θρακῶν, ἢ δὲ μῆτηρ του Ἡγησιπύλη ἀπόγονος τοῦ Μαραθωνομάχου Μιλτιάδου καὶ συγγενῆς τῶν Πεισιστρατιδῶν. Εἰς τὴν καταγωγὴν του δ' αὐτὴν ὥφειλε τὴν μεγάλην του περιουσίαν καὶ τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ, θρακικῷ χωρίῳ, μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ.

Ο Θουκυδίδης ὡς καταγόμενος ἐξ εὐπόρου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας ἔτυχεν ἐπιμελοῦς καὶ τελείας ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Ἐσχε διδασκάλους τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ὁγίτοφα Ἀντιφῶντα, οἵτινες καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ σύγχρονοι σοφισταὶ Πρωταγόρας, Πρόδικος, Γοργίας καὶ ἄλλοι, συρρέοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ κέντρον τότε τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τὴν παίδευσιν τῆς ὅλης Ἑλλάδος, μεγάλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν συμβάντα ἐν Ἀθήναις λοιμὸν τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὅτε ἀπέθανεν ὁ Περικλῆς, προσβληθεὶς καὶ ὁ Θουκυδίδης ὑπὸ τῆς νόσου διεσώθη, τῷ δὲ 424 γενόμενος στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων μετέβη εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης. Ἐκεῖ ενδισκόμενος διετάχθη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπειλουμένην ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου στρατηγοῦ Βρασίδου Ἀμφίπολιν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐβράδυνε, δὲν κατώρθωσε ν' ἀποτρέψῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς. Ἐνεκα τούτου κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς δάνατον καί, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν, ὑπεβλήθη εἰς ἔκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ τὰ δύοια διέμενε κυρίως εἰς τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ κτήματά του.

Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν γεγονότων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου μεταβαίνων πολλάκις εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς δρόποις διεδραματίσθησαν ταῦτα, καὶ συλλέγων μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὅλην τῆς ἴστορίας του.

Μετά τὴν κατάλυσιν τῶν 30 τυράννων τῷ 403 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου, ἀλλὰ ταχέως κατέλιπεν αὐτήν, ἵσως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε γενικὴν κατάπτωσιν. Τῷ 396 εὑρισκόμενος ἐν Σκαπτῇ ὥλῃ ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῆγον ἔργον αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε τὸ μνῆμά του παρὰ τὰ Κιμώνεια μνήματα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Θουκυδίδης Ὄλόρου Ἀλιμούσιος».

2. "Εργον. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσε τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου του. Ἡ ἴστορία του λήγει τῷ 411 π. Χ., τὴν συνέχειαν δὲ ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰ Ἑλληνικά του.

Ἡ ὅλη συγγραφὴ διηγέθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν εἰς 8 βιβλία. Ἐν τῷ πρώτῳ, τὸ δόποιον χρησιμεύει καὶ ὡς προοίμιον (κεφ. 1 - 23), συγκρίνων τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον πρὸς τοὺς προηγουμένους, προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶναι ἀξιολογώτατος πάντων καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Τρωικοῦ καὶ Περσικοῦ· εἰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ πρώτου βιβλίου διεξέρχεται τὰ φανερὰ καὶ ἀφανῆ αἴτια τοῦ πολέμου.

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου δέρχεται ἡ ἔξιστορησίς τῶν γεγονότων περὶ λαμβάνουσα μέχρι τοῦ 20οῦ κεφαλαίου τοῦ Ε' βιβλίου τὸ πρῶτον δεκατέτες τμῆμα, τὸν Ἀρχιδάμειον πόλεμον (431 - 421). Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ε' βιβλίου περιλαμβάνει τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ὑποπτον Νικίειον εἰδήνην μέχρι τῆς εἰς Σικελίαν ἐκστρατείας. Τὸ Τ' καὶ Ζ' τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν καὶ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀθηναίων (415 - 412). Τὸ δὲ Η' περιλαμβάνει μέρος μόνον τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου μέχρι τοῦ 411 π. Χ.

Ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ διακρίνονται: 1ον) τὰ καθαρῶς ἴστορικὰ μέρη, εἰς τὴν διήγησιν τῶν δόποιών προβαίνει κατ' αὐστηρὸν χρονολογικὴν διαίρεσιν εἰς θέρη, καθ' ἀγίνονται αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ μάχαι, καὶ εἰς χειμῶνας, καθ' οὓς γίνονται αἱ παρασκευαὶ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις. 2ον) αἱ δημηγορίαι, αἴτινες εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις· ἐξ αὐτῶν δὲ μετεδόθησαν μόνον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς διασάφησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἴστορουμένων γεγονότων.

Ἐν αὐταῖς ὁ συγγραφεὺς μὲν θαυμαστὴν δεξιότητα ζωγραφεῖ συντομώτατα τὰς εἰκόνας ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοῦ Θεμιστοκλέους,

Περικλέους, Νικίου κλπ., προσαρμόζων ἀρμονικώτατα πάσας τῶν προσώπων τὰς πράξεις καὶ τοὺς στοχασμοὺς πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Ἐπιτυγχάνει δὲ τοῦτο τόσον ἀκριβῶς καὶ μετὰ τοσαύτης πειστικότητος αἰτιολογεῖ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς γνώμας τῶν ὅητόρων, ὥστε πιστεύει ὁ ἀναγνώσκων ὅτι αὐτὰ τὰ ἀγορεύοντα πρόσωπα ἦτο ἀδύνατον ἐπιτυγχέστερον νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀπόψεων.

Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δημηγορίαι δὲν εἶναι λόγοι τῶν ἀγορευσάντων ἰδίαις λέξεισιν, ἀλλὰ διεπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰστορικοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ἔγγυτατα πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα.

3. Λεκτικόν. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν Ἰστορίαν του εἰς ἀρχαίαν ἀττικὴν διάλεκτον, ἡ ὅποια εἶχε διαμορφωθῆ λογοτεχνικῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους διὰ τὴν ποίησιν, ὅχι δὲ καὶ διὰ τὸν ἥδη δημιουργούμενον πεζὸν λόγον. Πρῶτος δὲ αὐτὸς μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ δυνάμεως διέπλασε τὴν ἀφθονον γλωσσικὴν ὕλην τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. Ὁθεν μεταχειρίζεται ὅχι μόνον πλείστας ποιητικὰς λέξεις, ὡς αἱ κλέος, ἀχθηδών, θάμβος, ἀκραιφνῆς κλπ., ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ τοιαύτας, ὡς αἱ ἀποδημητής, κινδυνευτής, αὐτοβοεί, ξένισις, ἐπιβόημα κλπ., ἄλλων δὲ αὐτὸς κυρίως ποιεῖται χρῆσιν, ὡς αἱ ξύν, ἐτοῖμος, ὄμοιος, αἰεί, τροπαῖον, ἀντὶ τῶν σύν, ἐτοιμος, ὄμοιος, ἀεί, τρόπαιον. Ἐκτὸς τούτων καὶ ἡ ὑπὸ αὐτοῦ πολλαπλῇ χρῆσις καὶ παραγωγὴ νέων ὅμιάτων ἐξ ὀνομάτων, ἡ συχνὴ χρῆσις τῆς γενικῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς δήλωσιν αἰτίας, ἡ χρῆσις τῶν οὐδετέρων τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν μετὰ τοῦ ἀρθρου, ὡς τὸ δεδιός, τὸ θαρροῦν, τὸ σῶφρον καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἀντὶ τῶν οὐσιαστικῶν ὁ φόβος, τὸ θάρρος, ἡ σωφροσύνη, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀκατεργάστου ἔτι τῆς ἀρχαίας ἀττικῆς διαλέκτου, τὴν ὅποιαν χρησιμοποιεῖ. Ἐντεῦθεν ὁ λόγος του εἶναι ἐν πολλοῖς τραχύς, ἀνώμαλος καὶ δυσνόητος. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Θουκυδίδου, ἡ ὅποια ἀποκλίνει μᾶλλον εἰς τὴν ποίησιν, ἴσταμένη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαλαρωτέρας συντάξεως τῶν Ἱώνων καὶ τῆς ἐντέχνου συντάξεως τῶν νεωτέρων ἀττικῶν συγγραφέων Πλάτωνος καὶ Ξενοφῶντος.

II. Η ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ευθὺς μετὰ τὸ ἔνδοξον τέλος τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν ἀγώνων κατὰ τῶν Περσῶν οἱ Ἕλληνες ἥρχισαν νὰ διχονοοῦν· τὰ πρῶτα δὲ ἐπικίνδυνα συμπτώματα τῆς διχονοίας ἀνεφάνησαν μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἐπανελθόντες εἰς τὰ ἴδια ἀνφορδόμησαν τὴν πόλιν των, ἡ δούλια εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἔρειπια, καὶ κατὰ συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους ἥρχισαν νὰ περιβάλλουν αὐτὴν μὲ δχνδὸν τεῖχος. Οἱ Σπαρτιᾶται ἔβλεπον μὲ ὑποπτὸν βλέμμα τὴν τοιαύτην τῶν Ἀθηνῶν ἐνίσχυσιν, ἐρεθίζομενοι δὲ ὑπὸ τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Αἰγινητῶν, οἱ δούλοι μετὰ φόβου καὶ φθόνου παρηκολούμενοι τὴν κατὰ θάλασσαν μεγάλην αὐτῶν αὔξησιν, ἐξήτησαν νὰ ἀποτρέψουν τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου των, προφασιζόμενοι δτι ἡ δχνδωσις τῶν Ἀθηνῶν ἦδύνατο νὰ ἀποβῇ δλεθρία ἐν περιπτώσει νέας ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν.

Ἡ ἐπέμβασις ὅμως τῶν Σπαρτιατῶν ἐματαιώθη διὰ τῆς διπλωματικῆς ἵκανότητος τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ μεγαλεπηβόλου τούτου ἀνδρός, δ ὁ δούλος διηγήσυνε τότε τὰς τύχας τῆς πόλεως. Κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἀμέσως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δχνδωμάτων τοῦ Πειραιῶς, δ ὁ δούλος ἔμελλε νὰ καταστῇ ἀκρόπολις τῆς ναυτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Ἡ Σπάρτη ἦναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονός καὶ νὰ κρύψῃ τὴν ὅργην της. Ἔνῷ δὲ αἱ Ἀθῆναι τοιουτούροπως ἀνελάμβανον πλήρη ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τῆς μέχρι τότε δεσποζούσης ἐν Ἑλλάδι σπαρτιατικῆς δυνάμεως, ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλα γεγονότα, τὰ δούλα ἀνύψωσαν αὐτὴν εἰς τὴν πφώτην μεταξὺ τῶν ἐλληνικῶν πολιτειῶν θέσιν.

Ἐπ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πεδίου τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης οἱ συναγωνισθέντες κατὰ τῶν βαρβάρων Ἑλληνες ἀπεφάσισαν νὰ ἔξακολουθήσουν τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐσχηματίσθη συμμαχικὸς στόλος ἔξ 100 πλοίων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὰς ἐλληνικὰς θαλάσσας καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς νησιώτας καὶ μικρασιάτας Ἑλληνας. Οὕτω δὲ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ αἱ ἐλληνικαὶ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας ἀπελευθερούμε-

ναι προσετίθεντο εἰς τὴν συμμαχίαν ταύτην καὶ ἐνίσχυον τὸν κοινὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα, παρέχουσαι νᾶς, πληρώματα καὶ χρήματα.

Καὶ κατ' ἄρχας μὲν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σπαρτιάτου Παυσανίου οἱ σύμμαχοι ἐξεδίωξαν τοὺς Πέρσας ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ἔπειτα κατέλαβον τὸ Βυζάντιον. "Οτε δὲ βραδύτερον ὁ Παυσανίας κατηγορθεὶς ἐπὶ προδοσίᾳ ἀνεκλήθη, οἱ σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν ὃς ἦγε μόνας τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ Πελοποννήσιοι τότε ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμπορικοὶ πληθυσμοὶ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μετὰ τὰς πρώτας νίκας «ἀποκρούντες τὰς συνεχεῖς στρατείας» συνεφώνησαν μὲ τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρέχουν κατ' ἕτος χρήματα, τὸν δὲ ἀγῶνα νὰ ἀναλάβουν μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἔκαστον τῶν συμμάχων ποσὸν καθώρισεν ὁ Ἀριστείδης τόσον ἐντίμως καὶ δικαίως, ὥστε ἀγοργύστως οἱ σύμμαχοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν φόρον. Τὸ κοινὸν ταμεῖον ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δήλῳ, διεχειρίζοντο δὲ αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκλεγόμενοι ταμίαι, καλούμενοι 'Ἐλληνοταμίαι.

'Εφεξῆς ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος διεξάγεται κυρίως ὑπὸ τῶν ἀθηναϊκῶν δυνάμεων, ή δὲ δόξα τῶν μεγάλων νικῶν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Κίμωνα, τὸν υἱὸν τοῦ μαραθωνομάχου Μιλιτάδου.

"Ο Κίμων κατ' ἄρχας μὲν μετὰ τοῦ Ἀριστείδου, ἔπειτα δὲ μόνος κατέλαβε διὰ συντόμου δράσεως τὴν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος Ἡιόνα, κατέστρεψε τὸ ἐν Σκύρῳ κρησφύγετον τῶν πειρατῶν Δολόπων, ἀπὸ τοὺς δόποίους ἀπήλλαξεν τὸ Αἴγαιον, καὶ κατεναυμάχησε τῷ 465 π. Χ. παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εύρυμέδοντος τῆς Παμφυλίας τὸν περσικὸν στόλον, ἔξασφαλίσας ἐντελῶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν τῶν Ἀθηναίων.

"Η διαρκὴς δύναμις ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ η αὐστηρὰ ἀπαίτησις τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐκπληροῦνται οἱ δροὶ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς συμμαχίας ἥρχισαν μετά τινα χρόνον νὰ δημιουργοῦν δυσαρεσκείας καὶ προστριβάς τῶν συμμάχων πρὸς αὐτούς, συνεπείσας τῶν δόποίων αἱ συμμαχικαὶ πόλεις, η μία μετὰ τὴν ἀλλην, κατεβιβάσθησαν εἰς τὴν τάξιν ὑποτελῶν. Τὴν θαυμαστὴν αὐξῆσιν τῆς ἀθηναϊκῆς δυνάμεως ὑπέβλεπεν η Σπάρτη, ἀλλὰ περιστάσεις ίδιαιτεραι καὶ η ἀδρανῆς πολιτική της ἡμπόδιζον αὐτὴν νὰ ἐπεμβῇ ἐγκαίρως. Τὰς ὑπόπτους σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν παράξενεν ἔτι μᾶλλον η ὑπὸ τῶν

Σπαρτιατῶν ἀποπομπὴ τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλείσης πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Ἰθώμης δυνάμεως.

Καὶ συνήφθη μὲν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κίμωνος τῷ 449 π. Χ. πενταετής ἀνακωχὴ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῆς προκλητικῆς των στάσεως συνετέλεσαν εἰς ταχεῖαν ὁῆξιν. Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἡττήθησαν ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Βοιωτῶν ἐν Κοδωνείᾳ, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Σπάρτης ἀπεστάησαν τὰ Μέγαρα καὶ ἡ Εὔβοια, στρατὸς δὲ τῶν Πελοποννησίων ἔφθασεν εἰς Ἐλευσῖνα. Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐπέκειτο πλέον, ὅτε διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Περικλέους συνωμολογήθησαν τοιακονταετεῖς σπονδαὶ τῷ 445 π. Χ. μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Εὐβοίας, καθ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι κατέλιπον τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεις των καὶ συνήνεσαν, ἵνα οἱ Μεγαρεῖς προσέλθουν εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Σπάρτης.

Αἱ τοιακονταετεῖς σπονδαὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολὺ. Οἱ Σπαρτιάται ἔβλεπον μὲ φθόνον καὶ ζηλοτυπίαν τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐφοβούντο περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἰδίου των κράτους. Ἐζήτουν λοιπὸν κατάλληλον στιγμὴν νὰ περιορίσουν αὐτήν. Ἐξ ἀλλου ἡ συμμαχία τῶν Ἀθηναίων εἶχε μεταβληθῆ εἰς αὐθαίρετον δεσποτείαν· ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ παράπονα ἥκούντο κατ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ τοιαύτῃ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀφορμὴ ἔχοιειάζετο, διὰ νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου. Ταύτην ἔδωκεν ἡ ἀνάμειξις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ Κορινθίων καὶ Κερκυραίων ἔνεκα τῆς Ἐπιδάμνου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν πολιορκία τῆς ἀποστάσης Ποτειδαίας. Οὕτω ἥρχισεν ὁ μέγας Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ὁ διποῖς διήρχεσε τὴν Ἑλλάδα εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καὶ ἀφοῦ τὴν ἐξήντησην ὑλικῶς καὶ ἥθικῶς, τὴν ὕδηγησεν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὅλεθρον.

Δύο ἐπεισόδια τοῦ πολέμου τούτου, τὰ κατὰ Πλάταιαν καὶ Λέσβον, παρατίθενται κατωτέρω, ὡς ταῦτα ἴστορει αὐτὸς ὁ συγγραφεύς. Ἐπίσης παρατίθενται καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς ταῦτα δημηγορίαι Πλαταιέων, Θηβαίων, Κλέωνος καὶ Διοδότου, ὡς καὶ ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΠΛΑΤΑΪΚΑ

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΤΑΙΑΣ

(B, 1 - 6)

1. "Αρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἥδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ἔνυμάχων, ἐνῷ οὔτε ἐπεμείγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους καταστάντες τε ἔνυκῆς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἔξῆς ὡς ἔκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα καὶ δέκα μὲν ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργείῳ τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ιερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἀρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην μηνὶ ἔκτῳ καὶ δεκάτῳ, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων—ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθαγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος δὲ Ὄνητορίδου—εἰσῆλθον περὶ πρῶτον ὑπὸν ἔνυ διπλοῖς ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὕσαν Ἀθηναίων ἔνυμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέφεναν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ίδίας ἐνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφεῖδαι καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι. ἐπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. προϊδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν αἰεὶ σφίσι διάφορον οὕσαν ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος προκαταλαβεῖν· ἦ καὶ ὅπον ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς οὐ προ-

καθεστηκυίας. Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα τοῖς μὲν ἐπαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥστε εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι καὶ ἵεναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἔχθρων, γνώμην δ' ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ἔνυμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν—καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ἔνυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα—νομίζοντες σφίσι δᾳδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ἥσθμοντο ἔνδον τε ὅντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι—οὐ γὰρ ἑώρων ἐν τῇ νυκτὶ—πρὸς ἔνυμβασιν ἔχώρησαν καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πράσσοντες δέ πως ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὅντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι δᾳδίως κρατήσειν· τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι καὶ ἔνυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τούχους παρ' ἀλλήλους, δπως μὴ διὰ τῶν ὀδῶν φανεροὶ ὥσιν ιόντες, ἀμάξις τε ἀνευ τῶν ὑποξυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵνα ἀντὶ τείχους ἦ, καὶ τᾶλλα ἔξηρτυν, ἢ ἔκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ἔνυμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθον ἔχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, δπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι προσφέροιντο καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοιβερώτεροι ὄντες ἡσσους ὥσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἥσαν κατὰ τάχος.

4. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἔξηπατημένοι, ἔνυεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἢ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ δις μὲν ἦ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θιρύβῳ

αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἄμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ δλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἄμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἀπειροι μὲν ὅντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων, ἥ κοὴ σωθῆναι—καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν—, ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἥ ἐσῆλθον καὶ αἴπερ ἦσαν μόναι ἀνεῳγμέναι, ἔκλησε στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐξ τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔξιδον ἔτι εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἔρριψαν ἐξ τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους γυναικὸς δούσης πέλεκυν λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ—αἴσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο—ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδες ἀπώλλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ἔννεστραμμένον ἐσπίτουσιν ἐξ οἰκημα μέγα, δ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρυς δίοδον ἐξ τὸ ἔξω. ὁρῶντες δὲ αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημμένους ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ αὐτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ δύλα χρήσασθαι, δ τι ἄν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾳ οὔτως ἐπεπράγεσαν.

5. Οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, εἴ τι ὅρα μὴ προχωροί τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἄμα καθ' ὅδὸν αὐτοῖς ἡγιθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δὲ ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν

σταδίους ἔβδομήκοντα, καὶ τὸ ὄντωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐροῦντα μέγας καὶ οὐ δαδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοι τε ἐν νετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὑστερον παρεγένοντο, ἥδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἔχομένων. ὡς δ' ἥσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν — ἥσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή, οἷα ἀποσδοκήτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου — ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἥν ἄρα τύχωσί τινες ἔζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο οἱ δὲ Πλαταιῆς ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω κήρυκα εἶξεπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες δτι οὔτε τὰ πεποιημένα δσια δράσειαν ἐν σπονδαῖς σφῶν πειράσαντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς. Πλαταιῆς δ' οὐχ ὅμοιογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἥν τι ξυμβαίνωσι, καὶ ἐπομόσαι οὖ φασιν. ἐκ δ' οὗν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες. οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς γώρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἀνδρας εὐθύς. ἥσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὐρύμαχος αὐτῶν ἦν, πρὸς δὲν ἐπραξαν οἱ προδιδόντες τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἐς τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἐπεμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἥ δέδοκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἥγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν παραχρῆμα ξυνέλαβον δσοι ἥσαν ἐν τῇ

Αττική καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπειμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὸν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἡγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἰεν. ἅμα γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἔξῆει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ἔνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἥδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος ηὔρε τοὺς ἀνδρας διεφθαρμένους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν σῖτόν τε εἰσήγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ἔνν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἔξεκόμισαν.

[Μετὰ τὰ συμβάντα ἐν Πλάταιαῖς καὶ τὴν φανεράν πλέον λύσιν τῶν συνθηκῶν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔτοιμάζονται πρὸς τὸν πόλεμον. Ἀφοῦ δὲ παρεσκενάσθησαν καὶ ἐβοιλιδοσκόπησαν ἐκάτεροι τὰς διαθέσεις τῶν συμμάχων των, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι εἰσβάλλοντες τὸ θέρος τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου (431) εἰς τὴν Ἀττικήν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ δυοῖοι ἐν τῷ μεταξὺ εἰζον συναθροισθῆ εἰς τὴν πόλιν, ἐγκαταλιπόντες τὴν ὑπαίθρον, δὲν ἀντεπεξῆλθον τῇ προτροπῇ τοῦ Περικλέους. Ἔρεκα τούτου οἱ Πελοποννήσιοι, ἀφοῦ ἐλεημάτησαν δῆμους τιὰς τῆς Ἀττικῆς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἔδια.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος (430) οἱ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες διὰ δευτέρων φοράν, ἀλλ' ἀναγκάζονται ἥτις ἀποχωρήσουν ταχέως λόγῳ τοῦ ἐνσκήψαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καταστρεπτικοῦ λοιμοῦ.

⁷Ἐκ τοῦ φόβου δὲ τούτου τῆς νόσου τὸ τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου (429) δὲν εἰσβάλλοντες πλέον εἰς τὴν Ἀττικήν, ἀλλ' ἔρχονται κατὰ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων Πλάταιέων].

ΠΛΑΤΑΙΩΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

(B, 71 - 78)

71. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δὲ ἐπὶ Πλάταιαν· ἥγειτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δημόσειν

τὴν γῆν οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες παρ' αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε· «Ἀρχίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε οὐδὲ ἄξια οὕτε ὑμῶν οὕτε πατέρων, ὃν ἐστε, ἐς τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἔλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἔθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ή παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ ιερὰ Διὶ ἔλευθερίῳ καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς μηδὲ ἐπὶ δουλείᾳ· εἰ δὲ μή, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τάναντία δοῦτε· μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἔχθιστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. μάρτυρας δὲ θεοὺς τούς τε ὄρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρόφους καὶ ἡμετέρους ἐγγωρίους, λέγομεν ὑμῖν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, ἐᾶν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσε».

72. Τοσαῦτα εἰπόντων τῶν Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπε· «Δίκαια λέγετε, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἦν ποιῆτε διμοῖα τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευὴ δὲ τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἔλευθερώσεως. ἡς μάλιστα μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ μή, ἀπερ καὶ πρότερον ἥδη προυκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἄγετε νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἐστε μηδὲ μεθ' ἐτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδετέρους. καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει». ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλα-

ταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ δημόντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο ἀυτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν, ἢ προκαλεῖται, ἃνευ Ἀθηναίων— παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναικες παρ' ἐκείνοις εἰεν—· δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει μὴ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὃς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὐθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν. ὁ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἔφη· «Ἔγεις δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ὑμῖν παραδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα καὶ ἄλλο, εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἔως ἂν ὁ πόλεμος ἢ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν ἀ ἀν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦτος ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι καὶ φορὰν φέροντες ἥ ἄν ὑμῖν μέλλῃ ἴκανὴ ἔσεσθαι».

73. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐσῆλθον αὐθις ἐς τὴν πόλιν, καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους ἐλεξαν ὅτι βούλονται, ἢ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον καί, ἦν πείθωσιν αὐτούς, ποιεῖν ταῦτα· μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευνον καὶ τὴν γῆν μὴ δηοῦν. ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. ἐλθόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους καὶ βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν πάλιν ἥλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιάδε· «Οὔτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ ἔνυμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοί φασιν ἐν οὐδενὶ ὑμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους οὕτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν. ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὁρκῶν, οὓς οἱ πατέρες ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ἔνυμαχίαν».

74. Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὃ τι ἄν

ξυμβαίνη ἐξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀποκρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν, ἢ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἥρωών τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος δι βασιλεὺς κατέστη λέγων ὡδε· « Θεοὶ δοῖ γῆν τὴν Πλαταιάδα ἔχετε καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἔστε ὅτι οὕτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως, ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε προτέρων τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ γῆν τήνδε ἥλθομεν, ἐν ᾧ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μῆδοιν ἐκράτησαν καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῇ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἑλλησιν, οὕτε νῦν, ἦν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν· ξυγγνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως ».

75. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν. καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, ἢ ἔκοψαν, τοῦ μηδένα ἐπεξιέναι, ἔπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἴρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένουν. ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος παρφροδόμουν ἐκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ τούχων τιμέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. ἐφόροιν δὲ ὕλην ἐς αὐτὸν καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἰ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἐβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὑπνον τε καὶ σῖτον αἴρεσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἥναγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον ξύλινον τείχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει, ἦ προσεχοῦτο, ἐσφροδόμουν ἐς αὐτὸν πλίνθους ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ὑψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα, καὶ προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους

καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ήρετο δὲ τὸ ὑψος τοῦ τείχους μέγα, καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανήει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους, ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν.

76. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχεύμενον, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκληγόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὁρύξαντες καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστε ἐπιβάλλοντας ἤσον ἀνύτειν ὑπαγομένουν αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος καὶ ίζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. δεδιότες δὲ μὴ οὐδὲ οὗτο δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξηῆρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ὀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν ἐσφοροῦμον, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τείχος ἀλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους αὖθις πρὸς αὐτὸν χοῦν, καὶ προχωροῦντας ἔσω διπλάσιον τε πόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἄμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανὰς προσῆγον οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει, μίαν μέν, ἥ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλλῃ τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ὀρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπεροτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας, διόπτε προσπεσεῖσθαι πῃ μέλλοι ἡ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι καὶ οὐ διὰ κειρὸς ἔχοντες, ἥ δὲ ὁρμῇ ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προύχον τῆς ἐμβολῆς.

77. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἱ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὀφέλουν καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄποδον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν οὕσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γὰρ δὴ ἴδεαν ἐπενόουν, εἴ πως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φοροῦντες δὲ ὑλῆς φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρέντησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως, ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσηῃ ἥψαν τὴν ὑλὴν. καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, ὅσην οὐδείς πως ἐς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἥδη γὰρ ἐν ὅρεσιν ὑλὴ τριφθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταύτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν καὶ τοὺς Πλαταιαῖς τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦμα τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἥλπιζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἄν διέφυγον· νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα καὶ οὗτο παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον, μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ πλέον ἀφέντες περιτείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον· τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἣς ἐπλινθεύσαντο· καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἔξειργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, καταλιπόντες φυλακὰς τοῦ ἡμίσεος τείχους—τὸ δὲ ἥμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον—ἀνεκχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναικας καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἀχρεῖον τῶν ἀνθρώπων πρότερον

ἐκκενομισμένοι ἥσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὅγδοήκοντα, γυναικες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἥσαν οἱ ξύμπαντες, δτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει οὕτε δοῦλος οὔτ' ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΕΞΟΔΟΣ

(Γ, 20 - 24)

20. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς—ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν—ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ ἐπιλείποντι ἐπιέζοντο καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐδεμία ἐλπὶς ἦν τιμωρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι πρῶτον μὲν πάντες ἔξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἦν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν πεῖραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εύπομπίδου τοῦ Δαιμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει ἐπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώνησάν πως τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι, ἐς δὲ ἀνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἔξοδῳ ἐθελονταὶ τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ἔνυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ἢ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἔξαληλιμμένον τὸ τείχος αὐτῶν. ἡριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἄμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἀμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἄμα οὐ πολὺ ἀπέχοντος, ἀλλὰ ὁρατίως καθορμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ἔμμετρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

21. Τὸ δὲ τείχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει· εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλα-

ταιῶν καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, διεῖχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανεννεμημένα φυοδόμητο, καὶ ἦν ἔνοχὴ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἴσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν. τὰς οὖν νύκτας, δύπτε χειμῶν εἴη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, δύντων δι' ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος, φ' περιεφρούρουντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

22. Οἱ δέ, ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἀμὲροφέροντο ἐξῆσαν· ἥγοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν, ἡ περιεῖχεν αὐτούς, ἐπειτα προσέμειξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάντων ἅμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἦσαν, δπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι. Ἠσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ δύπλῃ καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες ὅτι ἐρῆμοί εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες καὶ προσέμεσαν ἐπειτα ψιλοὶ δώδεκα ἔνν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, διν ἥγειτο Ἀμμέας δο Κοροίβου καὶ πρῶτος ἀνέβη, μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι ἔξ ἐφ' ἐκάτερον τῶν πύργων ἀνέβαινον· ἐπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τούτους ἔνν δορατίοις ἔχώρουν, οἷς ἔτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, δπως ἐκεῖνοι ὅπον προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, δύπτε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἶεν. ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο, ἦσθον-

το οἵ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα, ἥ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε. καὶ αὐτίκα βοή ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τείχος ὅρμησεν· οὐ γὰρ ἥδει, ὃ τι ἦν τὸ δεινὸν σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὅντος, καὶ ἄμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν ὑπολειειμμένοι ἔξελθόντες προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων ἐκ τοῦμπαταλίν ἥ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ᾽ ἐν ἀπόρῳ ἥσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οὓς ἐτέτακτο παραβοηθεῖν, εἴ τι δέοι, ἔχώρουν ἔξωθεν τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν, φρυκτοί τε ἥροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι· παρανῆσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσφαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἥ καὶ μὴ βοηθοῦεν, ἀλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἥ τὸ ὅν, πρὸν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἔξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀνεβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἀνωθεν εἰργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ οἱ πλείους πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἄμα καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομίζομενος αἱὲς ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἥκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν παρὰ τὸ χεῖλος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεράιντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τε-

λευταῖοι καταβαίνοντες ἔχώρουν ἐπὶ τὴν τάφον, καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἔώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ὅντες ἡσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὕστατοι διαβάντες τὴν τάφον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε γάρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἶος ἀπηλιώτου ἢ βιορέου ὑδατώδης μᾶλλον, καὶ ἡ νὺξ τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονιφομένη πολὺ τὸ ὄνδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποήκει, διὰ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν· ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

24. Ορμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφου οἱ Πλαταιῆς ἔχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἱρῷ, νομίζοντες ἥκιστ' ἄν σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι τὴν ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ ἅμα ἔώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἐξ ἣ ἐπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἔχώρησαν, ἐπειθ' ὑποστρέψαντες ἥσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν ἐς Ἐρύθρας καὶ Ὑσιάς, καὶ λαβόμενοι τῶν ὄρῶν διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν οἱ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὸν ὑπερβαίνειν, εἰς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω τάφῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο τὴς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν, τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν ἀνδρες οὕτω ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 52)

52. 'Υπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιῷδε τρόπῳ. προσέβαλλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς δὲ διὰ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ ἔβούλετο ἔλεῖν — εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοντό ποτε πρός Ἀθηναίους καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια ὡς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων — προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βιούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ δικασταῖς ἔκείνοις χρήσασθαι, τούς τε ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν δικήρυξ εἶπεν· οἱ δὲ — ἥσαν γὰρ ἥδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ — παρέδοσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμονος δικασταί, πέντε ἄνδρες, ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσίν· οἱ δὲ ἔλεγον αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον δοντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

(Γ, 53-59)

53. «Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὡς Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα οὐ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ

ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἦ νῦν, ἡγούμενοι τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. τόν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγενηνημένης, ἢ χοὴ ἀντειπεῖν, ἀλλ᾽ αὐτοὶ λόγον ἡτησάμεθα, τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὅν, φ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν δὲ ἀποδοι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι εἰπόντας τι κινδυνεύειν καὶ γὰρ δ μὴ ὁηθεὶς λόγος τοῖς ὅδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσκοι ὡς, εὶ ἐλέχθη, σωτήριος ἀν ἦν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια, ὃν ἀπειροὶ ἦτε, ὀφελούμεθ' ἀν. νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα».

54. «Παρεχόμενοι δὲ δικασία πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ ἐς ἐμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, τῶν εὗ δεδραμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρασόμεθα. φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἔνυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, μὴ εὗ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθὸι γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ἔνυπειρόμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος μόνοι Βοιωτῶν. καὶ γὰρ ἡ πειρωταί τε ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἔνυπειρόφα γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ· εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς Ἑλλησι, πάντων παρὰ

δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὃ Λακεδαιμόνιοι, ἵδιᾳ ὅτεπερ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἔξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν· δὸν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν».

55. «Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὑστερον. ὑμεῖς δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ἔντοντος φόβου τῆς Θηβαΐας, δτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὺς δύντας, ὑμῶν δὲ μαρτυρὸν ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε. εἰ δ' ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἡθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάντων, οὐκ ἡδικοῦμεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντίᾳ Θηβαίοις, δτε ὑμεῖς ἀπωνεῖτε, καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλόν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὖ παθών τις καὶ αὐτὸς δεομένος προσηγάγετο ἔντοντος φόβου τῆς Θηβαΐας καὶ πολιτείας μετέλαβεν, ιέναι δὲ ἐς τὰ παραγγελόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως. ἀ δὲ ἐκάτεροι ἔξηγεισθε τοῖς ἔντοντος φόβου τῆς Θηβαΐας, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἰ τι μὴ καλῶς ἐδρᾶτο, ἄλλοι οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ δρθῶς ἔχοντα».

56. «Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἡδίκησαν, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ἔννιστε, δι' ὅπερ καὶ τάδε πάσχομεν· πόλιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντες ἐν σπονδαῖς καὶ προσέτι ἰερομηνίᾳ ὁρθῶς τε ἐτιμωρησάμεθα κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπίοντα πολέμιον δσιον εἶναι ἀμύνεσθαι, καὶ νῦν οὐκ ἀν εἰκότως δι' αὐτοὺς βλαπτούμεθα. εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν ὁρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀλληλεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ἔντοντος φόβου τῆς Θηβαΐας μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι, εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες μᾶλλον τότε, δτε ἐν μεῖζον κινδύνῳ ἥτε. νῦν μὲν γὰρ ἐτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί, ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, δτε πᾶσι δουλείαιν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐτοῦ ἤσαν. καὶ δίκαιον

ἥμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι, ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν, καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εὐδοκήσετε καὶ ἐν καιροῖς, οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Εέρεξον δυνάμει ἀντιτάξασθαι, ἐπηγούντο τε μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφιορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὃν ἡμεῖς γενόμενοι καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρὴ ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν δμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν αἰεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχουσι καὶ τὸ παραυτίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται».

57. «Προσσκέψασθε τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα — οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήγνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδὲ ἡμῶν μεμπτῶν —, δοῦτε, ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι αὐτοὺς ἀμείνους ὅντας ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι, οὐδὲ πρὸς ἵεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὔεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους προθῆσαι καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι’ ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικείᾳ διὰ Θηβαίους ἔξαλεῖφαι. ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπωλλύμεθα καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὸν φιλτάτοις Θηβαίων ἥσσωμεθα καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μέν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου δίκῃ κρίνεσθαι. καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τὸν Ἑλληνας, ἐρῆμοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ οὕτε τῶν τότε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδεῖς, ὑμεῖς τε, δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε».

58. «Καίτοι ἀξιοῦμέν γε καὶ θεῶν ἔνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας καμ- φθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγγῶναι, εἴ τι ύπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε, τήν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἥδονὴν δόντας ἄλλοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γάρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἔχθροὺς γάρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὥστε καὶ τῶν σω- μάτων ἄδειαν ποιοῦντες ὅσια ἀν δικάζοιτε καὶ προνοοῦντες ὅτι ἑκόντας τε ἐλάβετε καὶ χειρας προϊσχομένους—οὐδὲ νόμος τοῖς Ἕλλησι μὴ κτείνειν τούτους—, ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παντός. ἀποβλέψατε γάρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ύπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἔκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδουν ὠραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὗνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὅμαιχοις ποτὲ γενομένοις. ὃν ὑμεῖς τούնαντίον ἀν δράσαιτε μὴ δρθῶς γνόντες. σκέψασθε τε· Παυσανίας μὲν γάρ ἔθαπτεν αὐτοὺς νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις· ύμεις δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν Πλαταιάδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους καὶ ξυγγενεῖς ἀτίμους γερῶν, ὃν νῦν ἵσχουσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾧ ἡ λευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δουλώσετε ἰερά τε θεῶν, οἵτινες εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν είσαμένων καὶ κτισάντων ἀ- φαιρήσεσθε».

59. «Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, δὲ Λακεδαιμόνιοι, τάδε οὕτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγό- νους ἀμαρτάνειν οὕτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἄλλοτρίας ἔνεκα

έχθρος μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας διαφθεῖραι, φείσασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας, μὴ δὲ πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατάνοοῦντας, ἀλλ’ οἰοί τε ἄν δύντες πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, φτινι ποτ’ ἄν καὶ ἀναξίῳ ξυμπέσοι. ήμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς διοιθωμάσις καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβούμενοι, πεῖσαι τάδε, προφερόμενοί θ’ ὅρκους, οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὅμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν ἵκεται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρῷων τάφων, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκηρύκτας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις μηδὲ τοῖς ἔχθρίστοις φίλτατοι δύντες παραδοθῆναι, ήμέρας τε ἀναιμηνῆσκομεν ἐκείνης, ἢ τὰ λαμπρότατα μετ’ αὐτῶν πράξαντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν. ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ γαλεπώτατον τοῖς ὅδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν, διότι καὶ τοῦ βίου δικίνδυνος ἐγγὺς μετ’ αὐτοῦ, πανόμενοι λέγομεν ἥδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν—εἰλόμεθα γὰρ ἄν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι—, ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν—καὶ δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἔᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι—, ἐπισκήπτομέν τε ἄμα μὴ Πλαταιῆς δύντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τοὺς Ἑλληνας γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν ἔχθρίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ἵκεται δύντες, ὃ Λακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι, γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν καὶ μὴ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι ».

60. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον οἱ δὲ Θηβαῖοι δείσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοί τι ἐνδῶσι, προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δὲ ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

(Γ, 61 - 67)

61. «Τοὺς μὲν λόγους οὐκ ἀν ἡτησάμεθα εἰπεῖν, εὶς καὶ οὗτοι βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποίησαντο καὶ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ ἡτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον, ὃν οὐδεὶς ἐμέμφατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε.

‘Ημεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα τὸ πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὑστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἀ ἔνυμιεύκτους ἀνθρώπους ἔξελάσαντες ἔσχομεν, οὐκ ἡξίουν οὗτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἀνθ' ὃν καὶ ἀντέπασχον».

62. «Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος ἤλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὐ φαμέν, διότι οὐδὲ Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ ὑστερον ιόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἴφει εἰδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ισόνομον πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν· δπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἔγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστείᾳ δλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. καὶ οὗτοι ιδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εὶς τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέχοντες ἴσχυί τὸ πλῆ-

θος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ἔνυμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἐπραξεν, οὐδὲ ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι, ὃν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. ἐπειδὴ γοῦν δὲ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τὸν νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρή, Ἀθηναίων ὑστερον ἐπιόντων τήν τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ στάσιν ἥδη ἐχόντων αὐτῆς τὰ πολλά, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ νικήσαντες αὐτοὺς ἡλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν ἄλλους νῦν προθύμως ἔνυλευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευήν, διηγησάσθαι τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα».

63. «Ως δὲ ὑμεῖς μᾶλλον τε ἡδικήσατε τὸν Ἑλληνας καὶ ἀξιώτεροι ἐστε πάσης ζημιάς πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. ἐγένεντος ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατέ, Ἀθηναίων ἔνυμμαχοι καὶ πολῖται. οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἔνυπειναί μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἀκοντες προσήγεσθε ὑπέρ. Ἀθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἥδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ἔνυμμαχίας γεγενημένης, ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἵκανή γάρ ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν καί, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βιουλεύεσθαι. ἀλλ' ἔκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι εἶλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων· καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἦν προδοῦναι τὸν εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἰσχιον καὶ ἀδικώτερον τὸν πάντας Ἑλληνας καταπροδοῦναι, οἵτις ἔνυνωμόσατε, ἢ Ἀθηναίους μόνους, τὸν μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα, τὸν δὲ ἔλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἵσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην· ὑμεῖς μὲν γάρ ἀδικούμενοι αὐτούς, ὡς φατέ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ἔνυεργοι κατέστητε. καίτοι τὰς δικαιοισύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐξ ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας».

64. «Δῆλον τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἔνεκα

μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ταῦτὰ βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντίᾳ. καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ' ὃν δι' ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων ὡφελεῖσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός· ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἴλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρὴ ἀπ' αὐτῆς νῦν σφίζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν καὶ παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε ἄκοντες ἔχοντές τε τοὺς νόμους, οὕσπερ μέχρι τοῦ δεῦρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ήμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὸν περιτειχίζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. τίνες ἀν οὖν ἡμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἑλλησι μισοῖντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προύθεσθε; καὶ ἂ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδεῖξατε, ἂ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἴόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερον τε ἀκούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομέν ».

65. « Ἄ δὲ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι — παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἰερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν —, οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις ἡμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν. εἰ μὲν γὰρ ὑμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδησύμεν· ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἄνδρες ἡμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἐκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ' οὕτ' ἐκεῖνοι, ὡς ὑμεῖς κρίνομεν, οὔτε ὑμεῖς· πολῖται δὲ ὄντες ὥσπερ ὑμεῖς καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἕαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίους, οὐ πολεμίους κομίσαντες

έβούλοντο τούς τε ύμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ᾽ ἐς τὴν ἔυγγένειαν οἰκοῦντες, ἔχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἄπασι δὲ διμοίως ἐνσπόνδους».

66. «Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ ἥδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν λέναι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρίσαντες καὶ ἔνυμβασιν ποιησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὑστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὅντας, εἰς ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὕμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν διμοῖα οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε νεωτερίσαι ἔργῳ λόγοις τε πείθειν ὥστε ἔξελθεῖν, ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ἔνυμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε οὐχ διμοίως ἀλγοῦμεν — κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἔπασχον —, οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ξωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν μὴ κτενεῖν ὑστερον παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τίνι τε λυθεῖσαν διμολογίαν καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὑστερον θάνατον καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτενεῖν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἦν τὰ ἐν τοῖς ἀγοραῖς ὕμῖν μὴ ἀδικῶμεν, διμως φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι δίκην. οὐκ, ἦν γε οὕτοι τὰ δρῦτὰ γιγνώσκωσι· πάντων δὲ αὐτῶν ἔνεκα κολασθήσεσθε».

67. «Καὶ ταῦτα, ὅτι Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἔνεκα ἐπεξῆλθομεν καὶ ὑπὲρ ὕμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε καὶ δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὁσιώτερον τετιμωρημένοι. καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετάς, εἰ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, μᾶς χορὶ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι, μηδὲ ὀλοφυρῷ καὶ οἴκτῳ ὀφε-

λείσθων, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρ- μένην, ὃν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβῦται λελειψμένοι κατ' οἰ- κίας ἐρῆμοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἴκετείαν ποιοῦνται τούσ- δε τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε τέ ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπορέπες τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ οἵδε, τὰ ἔναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἑαυτοὺς ἔ- χουσι· τοὺς γὰρ ἀμείνους ξυμμάχους ἔκοντες ἀπεώσαντο. παρε- νόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἵσην τιμωρίαν ἔν- νομα γὰρ πείσονται καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χειρας προϊσχόμενοι, ὥσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παρα- δόντες. ἀμύνατε οὖν, ὃ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν, ἀνταπόδοτέ τε χάριν δικαίαν, ὃν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς "Ἐλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων, ὃν ἀγαθῶν μὲν δυντων βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ, ἀμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ἡμεῖς, κεφαλαιώ- σαντες πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἥσσον τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει ».

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

(Γ, 68)

68. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ νομίζοντες τὸ ἔπερος τῆμα σφίσιν ὁρθῶς ἔξειν, εἰ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλ- λον χρόνον ἡξίουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς Παυσα-

νίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν καὶ ὅτε ὕστερον ἀ ποδὸς τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατ' ἔκείνας, οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι ἥδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὖθις τὸ αὐτὸν ἔνα ἔκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἔνημαχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσίν, ὅπότε μὴ φαίνεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον καὶ ἔξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ἔνεπολιορκοῦντο γυναῖκας δὲ ἡνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτὸν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτώκσι καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν ἔδοσαν ἐνοικεῖν ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων φροδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, καὶ δροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ Ἡρᾳ, καὶ νεών ἐκατόμπεδον λίθινον φροδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ἔνημπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἔνεκα, νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὀφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν ἔτει τοίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ, ἐπειδὴ Ἀθηναίων ἔνημαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

II. ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ

(Γ, 1 - 18)

1. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν —ἥγετο δὲ αὐτῶν Ἄρχιδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς—, καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήσουν τὴν γῆν καὶ προσβολαί, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἴππεων, δῆῃ παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ϕιλῶν εἰργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον, οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

2. Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὔθυνς Λέσβος πλὴν Μηθύμνης ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων, βουληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου—ἀλλ’ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσέδεξαντο—, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἦ διενοοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἄ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. Τενέδιοι γὰρ ὅντες αὐτοῖς διάφοροι καὶ Μηθύμναιοι καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἵδια ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικίζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ καὶ τὴν παρασκευὴν ἄπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὅντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μῆτις προκαταλήψεται ἥδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου.

3. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι — ἵσαν γὰρ τεταλαιπωδημένοι ὑπό τε τῆς νόσου καὶ τοῦ πόλεμου ἄρτι καθισταμένοι καὶ ἀκμάζοντος — μέγα μὲν ἔργον ἤγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο τὸ πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἐπειθον τὸν Μυτιληναῖον τήν τε ἔνοικισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἔξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἵ ἐτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμέναι πλεῖν· Κλειππίδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς ἐστρατίγει. ἐστηγγέλθη γὰρ αὐτοῖς ώς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἐορτή, ἐν ᾧ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἐορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειχθέντας ἐπίπεσεῖν ἄφνω· καὶ ἦν μὲν ἔνιμβῇ ἡ πεῖρα, εἰ δὲ μὴ Μυτιληναῖοι εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆες ὥχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἵ ἐτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸν ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβάς ἐς Εὔβοιαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθών, δλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών, πλῷ χορηγάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ οὕτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραξάμενοι ἐφύλασσον.

4. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ώς ἔώρων, ἀπίγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσακούοντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἔξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν ἐκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ώς ἐπὶ ναυμαχίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἐπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ

τῶν ἀττικῶν νεῶν λόγους ἥδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παρατίκα, εἰ δύναιντο, διμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικῇ ἀποτέλεσμαθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἴκανοι ὥσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἔνα, ὃ μετέμελεν ἥδη, καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, οἵ ὅμιουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως· οὐ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἐπρασσον, δπως τις βοήθεια ἦξει.

5. Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἥλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν καὶ Ἰμβροι καὶ Λήμνοι καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων. καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχῃ ἐγένετο, ἐν ᾧ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἀπηλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν ἐπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν· καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἐρμαιώνδας Θηβαῖος, οἵ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐδυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήγουν πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν.

6. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιρρωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἵ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν δρῶντες οὐδὲν ἵσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ

περιορισμένοι τὸ πόδὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατόντα πόλεως καὶ τοὺς ἐφόρους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἰργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθηκότες ἥδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορὰ ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

8. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεῶς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὁλυμπίαζε παρεῖναι, διποσ καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐξ τὴν Ὁλυμπίαν· ἦν δὲ Ὁλυμπιάς, ἢ Δωριεὺς Ὄρδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα· καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἕορτὴν κατέστησαν ἐξ λόγους, εἶπον τοιάδε.

[*Ἡ κρατοῦσα δυσμενῆς γνώμη περὶ τῶν ἀφισταμένων συμμάχων δὲν ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς διότι ἡ συμμαχικὴ ἡμῶν σχέσις πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἔχοντα βάσιν τὴν κοινὴν κατὰ τῶν Μήδων ἀμνῶν, ἔχασε πλέον τὴν ἴσχύν της, ἀφ' ἣς οἱ Ἀθηναῖοι ὑποτάσσουν κατὰ σειρὰν τὰς συμμαχικὰς πόλεις. "Οὐ δὲ ἡ αὐτορομία μας διετηρήθη μέχρι σήμερον, διφείλεται εἰς συμφεροτολογικὸν ὑπολογισμὸν ἐκ μέρους των. Ἡ πρόθεσίς των λοιπὸν αὐτῇ τῆς ὑποταγῆς τῶν συμμάχων κατέστησεν ἀγαπόφευκτον τὴν φῆξιν καὶ ὑπελείπετο ποῖος πρῶτος θὰ παραβῇ τὴν συμμαχίαν. Τοῦτο ἐπράξαμεν ἡμεῖς ὡς ἀσθενέστεροι.*

"Οθεν εἴραι εὐκαιρία τώρα βοηθοῦντες ἡμᾶς νὰ καταβάλητε τὸν Ἀθηναίους, οἱ δοποῖ έχοντα φθαρῷ ἀρχετὰ ἐκ τῆς νόσου, τῆς χορματικῆς δαπάνης καὶ τῆς ἀποστασίας τῶν συμμάχων. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλουν τὴν βοήθειαν αὐτήρ.]

15. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο καὶ τὴν ἐξ τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἐφράζον

ἴεναι ἐς τὸν ἴσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὀλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἴσθμῷ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἄμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ἔνυμμαχοι βραδέως τε ἔνυνελέγοντο καὶ ἐν καρποῦ ἔνγκομιδῇ ἥσαν καὶ ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

16. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὁρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ᾽ οἵοι τέ εἰσι μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ὁρδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν ἐσβάντες αὐτοί τε πλὴν ἵππων καὶ πεντακοσιομεδίμνων καὶ οἱ μέτουκοι, καὶ παρὰ τὸν ἴσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου, ἢ δοκοίη αὐτοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ὅηθέντα ἤγοντο οὐκ ἀληθῆ καὶ ἀπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ἔνυμμαχοι ἄμα οὐ παρῆσαν καὶ ἡγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον καὶ κατὰ πόλεις ἐπίγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἔκείνους εἶδον.

18. Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἴσθμὸν ἥσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδομένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι. καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προυχώρει, ἢ προσεδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίστης καὶ Πύρρας καὶ Ἐρέσου, καὶ καταστησάμενοι τὰς ἐν ταῖς πόλεσι ταῦταις βεβαιότερα καὶ τείχη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν δὲ

καὶ οἱ Μηθυμναῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' Ἀντισσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικούρων ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦτα, τούς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τοὺς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἴκανον δύντας εἰδογειν, πέμπουσι περὶ τὸ φθινόπωρον ἥδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρατηγὸν καὶ χιλίους δοπλίτας ἔαυτῶν. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῷ τείχει· φρούρια δ' ἔστιν οὗ ἐπὶ τῶν καρτερῶν ἐγκατφορδόμηται. καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη κατὰ κράτος ἥδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χειμῶν ἥρχετο γίγνεσθαι.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥΣ.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 25 - 33)

25. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαιμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτιλήνην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν καὶ ἔξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χαράδραν τινά, ἦ νπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσβολή τε ἄμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται, ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαποπεμφῆναι τε αὐτὸς τούτων ἔνεκα καὶ ἄμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἵστον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ξυμβαίνειν. ὅ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, δῆν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

26. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ

τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν ἄρχοντα Ἀλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ἔνυμμαχοι ἐσέβαλον, δπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρῳ θεοῦ φιλούμενοι ἡσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις ἐπιβοηθήσωσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπὲρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱέος βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πατρὸς δὴ ἀδελφὸς ὁν. ἐδήμωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πολὶν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπιμένοντες γάρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔογον ὡς ἥδη πεπεραιωμένων ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς, ὃν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελεοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

27. Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἱ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἤκουν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελεοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς ὅπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψυλὸν ὄντα ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἥκροδῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευν τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν ἄπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

28. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὔτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ διμολογίᾳ πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἔξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων, διοῖον ἂν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς

Αθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα μηδὲ ἀνδραποδίσαι μήτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ἔνυμβασις αὐτῇ ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων περιδεεῖς ὅντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἡνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως καθίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο, ἥ αὐτῷ ἐδόκει.

29. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περὶ τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὸν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμείξαντες δ' ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἔάλωκε. βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐς Ἐμβατὸν τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἥσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἔαλωκυίᾳ ἐπτά, ὅτε ἐς τὸ Ἐμβατὸν κατέπλευσαν. πυνθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβούλευντο ἐκ τῶν παρόντων. καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἡλεῖος τάδε.

30. «Ἀλκίδα καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἀρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτιλήνην πρὸν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ γὰρ τὸ εἰκὸς ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἔχόντων πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὔρησμον, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ἥ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἀν τινα σφίσι πολέμιον καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα, εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον ὃς κεκρατηκότων διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτός, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἐνδον, εἴ τις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὔνους, καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα. καὶ μὴ

ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον, ὃ εἴ τις στρατηγὸς ἐν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο καὶ τοῖς πολεμίοις ἔνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἀν δρθιοῖτο».

31. 'Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἐπειθε τὸν Ἀλκίδαν. ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι οἱ ξυμπλέοντες παρῆνον, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁριώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν — ἐλπίδα δ' εἶναι· οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως ἀφῆθαι —, καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων ἵν' ὑφέλωσι καὶ ἄμα, ἦν ἐφορμῶσι σφίσιν, αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται· πείσειν τε οἰεσθαι καὶ Πισσούθνην ὅστε ξυμπολεμεῖν. ὃ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, διτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμεῖξαι.

32. "Ἄρας δὲ ἐκ τοῦ Ἐμβάτου παρέπλει, καὶ προσσχών Μυοννήσῳ τῇ Τηίων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Ἐφεσον καθορμισαμένου αὐτοῦ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτόν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὕτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὕτε πολεμίους, Ἀθηναίων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης ξυμπάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ ὃ μὲν ἐπείσθη τε καὶ Χίων ἄνδρας, ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε καὶ τῶν ἄλλων τινάς· ὁρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ως ἀττικαῖς καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μή ποτε Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβάλειν.

33. 'Απὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὃ Ἀλκίδας ἐπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου

ἔτι περὶ Κλάρον ὁρμῶν—αἱ δ' ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι—, καὶ δεδιὼς τὴν δίωξιν ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους ὡς γῇ ἐκούσιος οὐ σκῆσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἥλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν ἀτειχίστου γάρ οὖσης τῆς Ἰωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἀμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις· αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἴδουσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, δτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἦναγκάσθησαν στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

(Γ, 35 - 50)

35. Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τήν τε Πύρραν καὶ Ἑρεσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἀμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως· ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένοντο καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἥ αὐτῷ ἐδόκει.

36. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαιίθου οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἀ παρεχόμενον τά τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν—ἔτι γάρ ἐποιοκούντο—ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ ὁργῆς ἐδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόν-

τας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους, δσοι ἡβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναικας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι· οὐ γάρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη δῶς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχοήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν δὲνην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ως δ' ἥσθιοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὕθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἔπεισαν ὅδον, διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὕθις τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων δὲ Κλεαινέτου, ὥσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὃν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δῆμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὕθις ἐλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΛΕΩΝΟΣ

(Γ, 37 - 40)

37. « Πολλάκις μὲν ἥδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατός ἐστιν ἐτέρων ἀρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἄλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅ τι ἂν ἢ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ

σκοπούντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους, οἵ οὐκ ἔξ ὅν ἂν χαρᾶζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ᾽ ἔξ ὅν ἂν ἴσχυί μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὔνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὅν ἂν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροις νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις ορείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἴ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ἔννετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἄμεινον οἶκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐξ τὸ κοινὸν περιγγένεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις. οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἔξ ἕαυτῶν ἔννέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὅντες ἀπὸ τοῦ ἵσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ δοθοῦνται τὰ πλείω. ὡς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ἔννέσεως ἀγῶνι ἐπαιρόμένους παρὰ δόξαν τῷ ἡμετέρῳ πλήθει παραινεῖν».

38. «Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὃ ἐστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον—ὅ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ ἐπεξέρχεται, ἀμύνεσθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτῳ κείμενον ἀντίπαλον ὅν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἂν λαμβάνοι—, θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὖσας, τὰς δ' ἡμετέρας ἔνμφορὰς τοῖς ἔνυμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἢ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἄν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν

τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἄθλα ἑτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἴτιοι δ' ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὗ εἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἥδη, οὓς τὸ δρασθὲν πιστότερον ὅψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθέν, ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ἔνυ-έπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὅντες τῶν αἱὲλ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἔκαστος βουλό-μενος δύνασθαι, εἰ δὲ μή, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέ-γουσι μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, δξέως δέ τι λέγοντος προεπαινέσαι καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι τὰ λε-γόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἔξ αὐτῶν ἀποβησόμενα, ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἴκανῶς· ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἥδονη ἡσσώμενοι καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις·.

39. «⁷Ων ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς ἀποφαίνω Μυ-τιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἡδικηρότας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν καὶ κατὰ θάλασσαν μό-νον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τρι-ήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτούς, αὐτόνομοι τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ' ἡμῶν τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν — ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πα-σχόντων ἐστί — ἐξήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὕτε

αἱ τῶν πέλας ἔξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἥδη ἡμῶν ἔχειρῶθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μαρτύρεα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἵσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ φήμησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἰώθε δὲ τῶν πόλεων αἵς ἀν μάλιστα ἀπορσόκητος καὶ δι' ἐλαχίστου εὐπραξία ἐλθη, ἐς ὑβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἦ παρὰ δόξαν, καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ὁπον ἀποθοῦνται ἡ εὐδαιμονίαν διασφέζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφερόντως τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἀν ἐς τόδε ἐξύβρισαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἀνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολασθέντων δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γὰρ ὑμῖν γε δμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ' ἐξῆν ὡς ἡμᾶς τραπομένοις νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἴναι· ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον ἔχουσαντησαν. τῶν τε ἔξυμμάχων σκέψαθε εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἔκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἰεσθε ὅντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἥ ἥ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί· καὶ τυχόντες μὲν πόλιν ἐφθαμένην παραλαβόντες τῆς ἐπετείας προσόδου, δι' ἣν ἵσχυομεν, τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἔξομεν, καὶ δην χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ἔξυμμάχοις πολεμήσομεν».

40. «Οὕκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὡνητήν, ὡς ἔχουσαν ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λή-

ψονται. ἀκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἔστι τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξιμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν. ἔλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὅμοιούς δίκαιος ἀντιδίδοσθαι καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὔτ' ἀντικτιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας αἱὲν πολεμίους· οἵ τε τέρποντες λόγῳ ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν φῷ ή μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὗ ἀντιλήφονται· καὶ ή ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ή πρὸς τοὺς ὅμοιοις τε καὶ οὐδὲν ἵσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. ἐν τε ξυνελών λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ δίκαια εξ Μυτιληναίους καὶ τὰ ἔνυμφορα ἄμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γὰρ οὗτοι ὁρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἀν οὐ χρεών ἀρχοίτε. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὅμις ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ἔνυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ή παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφυγόντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες δὲ εἰκὸς ήν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ἔνν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. διὸ γὰρ μὴ ἔνν ἀνάγκῃ τι παθῶν χαλεπώτερος διαφυγῶν τοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσης ἐχθροῦ.

Μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἔγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἀν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα, μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε καὶ τοῖς ἄλ-

λοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφές καταστήσατε, ὃς ἢν ἀφιστηται, θανάτῳ ξημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἦν γνῶσιν, ἵσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις».

41. Τοιαῦτα μὲν Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὔκρατος, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ τότε ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ

(Γ, 42 - 48)

42. «Οὕτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις περὶ Μυτιληναίων αἰτιῶμαι οὕτε τοὺς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ, νομίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐθουνλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ ὀργήν, ὃν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης. τούς τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἥ ἀξύνετός ἐστιν ἥ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει· ἀξύνετος μέν, εἰ ἄλλω τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι, διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι εὖ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἢ ἥγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εὖ δὲ διαβαλὼν ἐκπλῆξαι ἢν τούς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσμόμενους. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατηγιώντο, δικαίας δὲ πείσας ἀξυνετώτερος ἢν δόξας εἶναι ἥ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης πείσας τε ὑποπτος γίγνεται καὶ μὴ τυχὸν μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἥ τε πόλις οὐκ ὡφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε· φόρῳ γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβούλων. καὶ πλεῖστ' ἢν δορθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν ἐλάχιστα γὰρ ἢν πεισθείη ξυναμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἵσου φαίγεσθαι ἀμεινον

λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ τε πλεῖστα εὗ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμῆν, ἀλλὰ μηδ' ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης, καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. οὕτω γὰρ ὃ τε κατορθῶν ἥκιστα ἄν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιοῦσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι, ὃ τε μὴ ἐπιτυχῶν ὁρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενός τι καὶ αὐτός, προσάγεσθαι τὸ πλῆθος ».

43. «Ων ἡμεῖς τάναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἦν τις καὶ ὑποπτεῦνται κέρδους μὲν ἔνεκα, τὰ βέλτιστα δὲ ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν τὴν φανερὰν ὠφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τάγαθὰ ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥστε δεῖν ὅμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὗ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἔξαπατήσαντα ἀδύνατον· ὃ γὰρ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἔξειν. χοὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦν τι ἡμᾶς περαιτέρῳ προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγους σκοπούντων, ἀλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραινεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὃ τε πείσας καὶ ὃ ἐπισπόμενος ὅμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἄν ἐκρίνετε· νῦν δὲ πρὸς ὅργην ἥντιν· ἄν τύχῃτε ἔστιν ὅτε σφαλέντες τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, αἱ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον ».

44. «Ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων οὔτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὃ ἀγών, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὑβουλίας. ἦν τε γὰρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον, ἦν τε καὶ ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἐᾶν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ

περὶ τοῦ μέλλοντος ὑμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὃ μάλιστα Κλέων ἴσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν ἔνυφέ-
ρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἥσσον ἀφίστασθαι θάνατον ζημίαν προ-
θεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντι-
σχυρίζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ οὐκ ἀξιῷ ὑμᾶς τῷ εὐ-
πρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρῆσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι.
δικαιότερος γὰρ ὅν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὁρ-
γὴν ἐς Μυτιληναίους τάχ' ἀν ἐπισπάσαιτο· ήμεῖς δὲ οὐ δικα-
ζόμεθα πρὸς αὐτούς, ὡστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευό-
μεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν».

45. «Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημίαι πρόκειν-
ται καὶ οὐκ ἵσων τῷδε, ἀλλ᾽ ἐλασσόνων ἀμαρτημάτων· ὅμως
δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδείς πω κατα-
γνοὺς ἔαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἥλθεν ἐς τὸ
δεινόν· πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἡσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα
τὴν παρασκευήν, ἢ οἰκείαν ἢ ἄλλων ἔνυμαχίᾳ, τούτῳ ἐπεχεί-
ρησε; πεφύκασί τε ἄπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν,
καὶ οὐκ ἔστι νόμος, ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληλύθασί
γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἀνθρωποι προστιθέντες, εἴ πως
ἥσσον ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν
μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς, παραβαι-
νομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι· καὶ
τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος
εὑρετέον ἔστιν ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ᾽ ἡ μὲν πενία ἀνάγκῃ
τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἡ δὲ ἔξουσία ὑβρεῖ τὴν πλεονεξίαν καὶ
φρονήματι, αἱ δὲ ἄλλαι ἔνυντυχίαι ὁργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς
ἐκάστη τις κατέχεται ὑπὸ ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος, ἔξαγου-
σιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν
ἡγούμενος, ἡ δὲ ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντί-
ζων, ἡ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα πλεῖστα βλά-
πτουσι, καὶ ὅντα ἀφανῆ κρείσσω ἔστι τῶν ὁρωμένων δεινῶν.

καὶ ἡ τύχη ἐπ^τ αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ἔμβαλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν· ἀδοκήτως γὰρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδειστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει καὶ οὐχ ἕσσον τὰς πόλεις, δισφ περὶ τῶν μεγίστων τε, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ πάντων ἔκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν. ἀπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως δρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἴσχυν ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ ».

46. « Οὔκουν χρὴ οὕτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἔκεγγύφ πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὕτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάφῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μέν, ἦν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἀν ἐς ἔντομον δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν ἐκείνως δὲ τίνα οἰεσθε ἥντινα οὐκ ἀμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ δὲ παρατενεῖσθαι ἐς τούσχατον, εἰ τὸ αὐτὸν δύναται σχολῆ καὶ ταχὺ ἔμβηναι; ἡμῖν τε πῶς οὐ βλάβῃ δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἦν ἐλωμεν πόλιν, ἐφθαμμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; Ισχύομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. ὥστε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι ἢ ὁρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἐπειτα κρόνον μετρίως κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς κρημάτων λόγον ισχυούσαις κρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὗτοι δὲ τούναντίον δρῶντες, ἦν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειροσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα κρῆναι τιμωρεῖσθαι. κρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὸς ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως

μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν ».

47. «΄Υμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἀν καὶ τοῦτο ἀμαρτάνοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἔστι καὶ ἡ οὐ ἔναφίσταται τοῖς ὀλίγοις ἡ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύνς, καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν Μυτιληναίων, ὃς οὐτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδή τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκῶν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἐπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων διβούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθύνς ξύμμαχον ἔξουσι προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὄμοιώς κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. δεῖ δέ, καὶ εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, δπως, διόνον ἥμιν ἔτι ξύμμαχόν ἔστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἥγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι ἡ δικαίως οὖς μὴ δεῖ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξυμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν δῆ μά γίγνεσθαι ».

48. «΄Υμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι καὶ μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἵς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθε μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὃς ἀδικοῦντας κρῖναι καθ' ἥσυχίαν, τοὺς δ' ἄλλους ἔαν οἰκεῖν. τάδε γὰρ ἐς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ἥδη φοβερά· δοστις γὰρ εὗ βουλεύεται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἔστιν ἡ μετ' ἔργων ισχύος ἀνοίᾳ ἐπιών ».

49. Τοιαῦτα δὲ ὁ Διόδοτος εἶπε. ὥνθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἄλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἥλθον μὲν ἐς ἄγωνα ὅμως τῆς δόξης καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ

ἀγχώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τοιήρη εὐθὺς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς προτέρας εὗρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευσάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νῃ̄ οἶνον καὶ ἄλφιτα καὶ μεγάλα ὑποσχομένων, εἰ φθάσειαν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἥσθιόν τε ἄμα ἔλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἔλαιῳ ἄλφιτα πεφυρμένα, καὶ οἱ μὲν ὑπὸν ἥροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἥλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος καὶ τῆς μὲν προτέρας νεώς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὃσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἤλθε κινδύνου.

50. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὅντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι—ῆσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων—, καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὑστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῆς Μηθυμναίων τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἵερούς ἔξειλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἵς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὃσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπίκουον ὑστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

III. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 46)

34. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅστα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἔκαστος, ἦν τι βουλήται ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρονακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἀμαξεῖ φυλῆς ἑκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὄστα, ἦς ἔκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἵ ἀν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ἔνυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ἔνων καὶ γυναικες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἔστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλίνη γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι ἑκείνων δὲ διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποιήσαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνήρ ἥρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, δοξῇ δὲ γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξιόνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει προήκῃ, λέγει ἐπ’ αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὅδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ἔνυμβαίνῃ αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δὲ οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἥρεθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, δπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ διμίου, ἔλεγε τοιάδε.

35. « Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἥδη εἰρηκότων ἔπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ

τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα δοῦτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἴπειν ἐνῷ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὅτε γὰρ ἔνειδὼς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἄν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἄτονταί τε καὶ ἐπισταταὶ νομίσειε δηλοῦσθαι, ὅτε ἄπειρος ἔστιν ἄτονταί τε πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦτο ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι εἰσὶ περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, ἐφ' ὅσον ἄν καὶ αὐτὸς ἔκαστος οἴηται ἵκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι ὃν ἥκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἥδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ».

36. «"Αρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν οἱ αὐτοὶ αἱεὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦτο ἐλευθέρων δι' ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἔπαινοι καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν. κτησάμενοι γὰρ πρὸς οὓς ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἴδε οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἐπηγένησαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὃν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἵς ἔκαστα ἐκτήθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάροβαρον ἢ "Ἐλληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμινύμεθα, μαρτυρογορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω· ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἥλθομεν ἐπ' αὐτὰ καὶ μεθ' οἵας πολιτείας καὶ τρόπων ἔξ οίων μεγάλα ἐγένετο,

ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπί τε τῷ παρόντι οὐκ ἀν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι ἐπακοῦσαι αὐτῶν ».

37. « Χρόμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὸν ἢ μιμούμενοι ἑτέρους, καὶ ὅνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ᾽ ἐς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται, μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἵσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλέον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδὲν αὖτις πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐδὲ δι' ὁργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἥδονήν τι δρᾶ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὅψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἱὲν ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελίᾳ τῶν ἀδικουμένων κείνται καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνην ὅμοιογουμένην φέρουσι ».

38. « Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες, ἴδιαις δὲ κατασκευαῖς εὔπρεπέσιν, ὃν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεσέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἀλλων ἀνθρώπων ».

39. « Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηγασίαις ἀπείρογομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεά-

ματος δ μὴ κρυφθὲν ἄν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὡφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἀφ' ἡμῖν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὑψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὅντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἴσοπαλεῖς χωροῦμεν. τεκμήριον δέ· οὕτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτούς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν· ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίτεμψιν· ἦν δέ που μορίῳ τινὶ προσμεῖξωσι, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεωσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἥσσοσθαι. καίτοι εἰ δαμνυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας θέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἱεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἐτι ἐν ἄλλοις ».

40. «Φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ μετ' εὔτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὅμολογεν τινα αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέροις ἔτερα πρὸς ἔργα τετραμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἥτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὁρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἥγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἀ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ

τόδε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ὅν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· δὲ τοῖς ἄλλοις ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι δὲ ἀν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐξ ἀρετὴν ἐνητιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γάρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι’ εὔνοίας ᾖ δέδωκε σφέσιν· δὲ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ’ ὡς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ἔνυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἢ τῆς ἔλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινα ὀφελοῦμεν».

41. «Ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδευσιν εἶναι καὶ καθ’ ἔκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ’ ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ’ ἀν εἰδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ’ ἀν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὕταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἔστιν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ’ οἴων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπὸ ἀξίων ἔρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα, οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε ‘Ομῆρου ἐπαινέτου οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δὲ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἔσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε κάγαθῶν ἀίδια ἔνγκατοικίσαντες. περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν».

42. «Δι' ὁ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἵσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἵς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὅμοιώς, καὶ τὴν εὐλογίαν ἡμα ἔφ' οἵς νῦν λέγω φανεράν σημείοις καθιστάς. καὶ εἰρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα. ἂν γὰρ τὴν πόλιν ὑμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἀν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἵσόρροπος ὕσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταίᾳ βεβαιοῦσα ἥ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ τοῖς τᾶλλα χείροις δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὕτε πλούτου τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἔμαλακίσθη, οὕτε πενίας ἐλπίδι, ὡς κάν την ἔτι διαφυγῶν πλουτήσειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες καὶ κινδύνων ἡμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἐβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἥδη ὁρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέντες· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σφέσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δὲ ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἡμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν».

43. «Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιούδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χοὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἢν τί ἀν τις πρὸς οὐδὲν χειρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν; ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς

γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὅπότε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖεν, οὐκ οὖν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔργανον αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες ἵδιᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ᾽ ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἱεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἢν τοῦ βίου, οἵτις οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ἀλλ᾽ οἵτις ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἵτις μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἦν τι πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἡ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ ὁ μετὰ δώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἀμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος».

44. «Δι᾽ ὅπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες τόδε εὔτυχές, οἵ ἢν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἴδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἵτις ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὅμοιώς καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἴδα πείθειν ὅν, ὃν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἵτις ποτε καὶ αὐτοὶ ἡγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὃν ἢν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ᾽ οὗ ἢν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παί-

δων ἔλπει, οἵς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἵδιά τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔξ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἶν τε ἵσον τι ἥ δίκαιον βουλεύεσθαι, οὗ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὅμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε πλέονα κέρδος, ὃν ηύτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι ».

45. « Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἥ ἀδελφοῖς ὁρῷ μέγαν τὸν ἀγῶνα — τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἄπας εἴωθεν ἐπαινεῖν —, καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείροις κοιθεῖτε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὔνοιᾳ τετίμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἄπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροισι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἥ δόξα καὶ ἡς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἥ ψόγου ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἥ ».

46. « Εἴρηται καὶ ἔμοι λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἴχον πρόσφρορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἥδη κεκόσμηνται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἥ πόλις μέχρι ἥβης θρέψει, ὀφέλιμον στέφανον τοῖσδε τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιμεῖσα· ἄθλα γὰρ οἵς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἀνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι. νῦν δὲ ἀπολοφυρόμενοι ὃν προσήκει ἐκάστῳ ἄπιτε ».

ΜΕΡΟΣ Β'

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I. ΠΛΑΤΑΪΚΑ

Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς.

(B, 1 - 16)

1. ἐνθένδε=ἀπὸ ταύτης τῆς πολεμικῆς πράξεως, δηλ. τῆς εἰσβολῆς τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς κατ' Ἀπόλιτον τοῦ 431 π. Χ. ἐκατέροις· ἀντὶ ἔκατέρων. ἐν ᾖ εἰς τὸ ἐνθένδε=ἀπὸ τῆς δοπίας. οὕτε ἐπεμείγγυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους=οὔτε ἥρχοντο πλέον εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ἀνευ κηρύκων. καταστάντες τε· δηλ. εἰς τὸν πόλεμον=καὶ ἀφοῦ ἔκαμαν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. ἔξῆς=κατὰ σειράν. κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα· τὸ θέρος κατὰ Θουκ. ἦτο ὀκτάμηνον διάστημα, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου, ὃ δὲ χειμῶν τετράμηνον, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡ διαίρεσις αὗτη στηρίζεται εἰς τὴν φύσιν τῶν ἴστορουμένων γεγονότων· διότι τὸ μὲν θέρος, δηλ. ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον, ἔγινοντο αἱ κυρίως πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, τὸν δὲ χειμῶνα αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί.

2. ἐνέμειναν=διετηρήθησαν ἐν ἵσχυi. αἱ τριακοντούτεις σπονδαῖ· ἡ ἐν ἔτει 445 π. Χ. συναφθεῖσα εἰρήνη μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἡ δοπία ἐγένετο μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὑποταγὴν τῆς ἀποστάσης Εὐθύοίας. πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει· τῷ 431 π. Χ. μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην. ἔτι Χρυσίδος ἐν "Ἀργεὶ ιερωμένης (=ιερείας οὖσσης)" ἡ Χρυσίς ἦτο ιερεία τῆς Ἡρας ἐν "Ἀργεὶ" ἥριθμοιν δὲ οἱ Ἀργεῖοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ιερειῶν. Ἐπειδὴ ἐπὶ Θουκυδίου δὲν ὑπῆρχε χρονολογικὴ ἀφετηρία, δοίζει οὗτος τὴν ἔναρξιν τοῦ Πελ. πολέμου ἀναφέρων τὰς χρονολογίας τριῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων, τοῦ Ἀργους, τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν. ἄρχοντος=δτε ἔμελλε νὰ εἶναι ἀρχων (ἐπώνυμος). βοιωταρχοῦντες· τὸ πολίτευμα τῶν Βοιωτῶν ἦτο διλιγαρχικόν, τὴν ἀνωτάτην δὲ ἔξουσίαν ἢσκουν 11 βοιωτάρχαι κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι, ὅν οἱ δύο ἐκ Θηβῶν. ἐπηγάγοντο·

δηλ. αὐτοὺς=προσεκάλεσαν αὐτούς. ίδίας ἔνεκα δυνάμεως=ἴνα αὐτοὶ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς. τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους=τοὺς πολιτικούς των ἀντιπάλους. προσποιῶ τί τινι=προσθέτω τί τινι. δυνατώτατον=ἔχοντος μεγίστην πολιτικὴν ἴσχυν. διάφορος=ἐχθρός. μήπω φανεροῦ καθεστώτος=ἔνῷ ἀκόμη δὲν εἶχε ἀρχίσει φανερά. ἢ καὶ ὁρῶν=διὰ τοῦτο καὶ εὐκολώτερον. φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας=ἐπειδὴ δὲν ἦτο τοποθετημένη πρὸ τῆς πόλεως (ἢ πρότερον) φρουρά. τίθεμαι τὰ δηλα=παρατάσσομαι. ἔργου ἔχεσθαι=νὰ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ ἔργου (δηλ. τῆς συλλήψεως καὶ τοῦ φόνου τῶν δημοκρατικῶν). γνώμην ἐποιοῦντο=ἐδόκει αὐτοῖς. ἐπιτηδείοις=φιλικοῖς. ἐς ἔνυμβασιν καὶ φιλίαν ἀγαγεῖν τὴν πόλιν=νὰ προσκαλέσουν εἰς συμβιβασμὸν καὶ φιλικὴν συνεννόησιν τοὺς πολίτας. καὶ ἀνείπεν=καὶ ὅντως (=καὶ) ἐκήρυξε. κατὰ τὰ πάτρια=κατὰ τὰς συνθήκας τῶν προγόνων (καθ' ἄς ἡ Πλάταια ἀνήκει εἰς τὴν βοιωτικὴν συμμαχίαν).

3. ἔξαπιναίως=αἰφνιδιαστικῶς. πρὸς ἔνυμβασιν ἔχωρησαν=ἡλθον εἰς συμβιβασμόν. τοὺς λόγους· δηλ. τὰς γενομένας διὰ τοῦ κῆρυκος προτάσσεις. ἄλλως τε καὶ=καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι. ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέροις=δὲν ἐπείραζαν κανένα. πράσσοντες δέ πως ταῦτα=ἔνῳ δὲ τρόπον τινὰ διεπραγματεύοντο ταῦτα. τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ἦν=τὸ πλῆθος οὐκ ἐβούλετο. ἐπιχειρητέα εἶναι=ἐπιχειρητέον εἶναι. ἔξαρτύω=παρασκευάω. ἢ=ὅπως. ώς ἐκ τῶν δυνατῶν=ὅσον ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις. φυλάξαντες ἔτι νύκτα=ἄφοῦ ἐφύλαξαν (ἐπερίμεναν), ὥστε νὰ εἶναι ἀκόμη νῦν. περίορθον=ὅρθος βαθύς. δπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέοις οὖσι (τοῖς Θηβ.:) προσφέροιντο (οἱ Πλατ.) καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνωνται=ἴνα μὴ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.), δτε θὰ ἔχουν περισσότερον. θάρρος διὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ (ἴνα μὴ οἱ Θηβ.). εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν (πλεονεκτικὴν) θέσιν μὲ αὐτούς. ἀλλὰ... φοβερώτεροι (οἱ Θηβ.)=ἔχοντες περισσότερον φόβον. ἥσσους ὅσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν=(νὰ) εἶναι κατώτεροι αὐτῶν, ποὺ εἶχον γνῶσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως (δῶν καὶ παρόδωγ), κατὰ τάχος=ταχέως.

4. ἔνυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς=συνεπυκνοῦντο. ἢ

προσπίπτοιεν=ὅπου κάθε φοράν ἐπετίθεντο (οἱ Πλ.). ὀλολυγῆ
χρῶμαι=ἐκβάλλω θρηνώδη φωνήν. **ὑετός**=βροχή. ἐν σκότῳ καὶ
πηλῷ=μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν λάσπην. **ῆδι**' ὅν. μηνός· ἡ
 νὺξ ἦτο ἀσέληνος, ἐπειδὴ ἦτο τέλος τοῦ (σεληνιακοῦ) μηνός. **τοῦ** μὴ
ἐκφεύγειν=ῶστε νὰ μὴ διαφεύγῃ κανείς. **στυράκιον**· τὸ κάτω μέ-
 ρος τοῦ ἀκοντίου. **βάλανος**· σιδηρᾶ ὁρβός, ἡ δοτοία εἰσαγομένη εἰς
 τὴν ὄπὴν τοῦ μοχλοῦ καὶ τῆς πύλης δὲν ἀφηνε τὸν μοχλὸν νὰ κινη-
 ται. **ταύτη**=διὰ τούτου τοῦ μέρους. **αἴσθησις ταχ.** ἐπεγένετο (τοῖς
 Πλ.)=ταχέως ἀντελήφθησαν τοῦτο οἱ Πλαταιεῖς. **ἄλλη**=εἰς ἄλλο
 μέρος. **σποράδες**=σποραδικῶς. **ἄντικρυς**=εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος.
ἀπειλημμένους=ἀποκλεισμένους. **ώσπερ ἔχουσι** = ἀνευ ἀναβο-
 λῆς. **περιήσαν**=ἔζων. **οὔτως ἐπεπράγεσαν**=αὐτὸ τὸ τέλος εἶχον.

5. εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη = ἀν τυχὸν δὲν ἐπήγαινε καλὰ ἡ
 ἐπιχείρησις. γενόμενον = ἐπελθόν. **ἔρρυη** μέγας = ἐπλημμύρισεν,
 ὥστε ἔγινε μέγας. **ἔχομαι** ζῶν = αἰχμαλωτίζομαι. **κατασκευὴ** =
 ἄπασα ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐγκατάστασις, ἐργαλεῖα κλπ. **οἷα...** γενο-
 μένου = ἐπειδὴ πράγματι τὸ κακὸν ἐπῆλθεν ἀπροσδοκήτως ἐν καιρῷ
 εἰρήνης. **ὑποτοπέω** = ὑποπτεύω. **ὅσιος** = ὁ σύμφωνος πρὸς τὸν
 θεῖον νόμον. **τὰ ἔξω...** μὴ ἀδικεῖν = μὴ βλάπτειν τὰ ἔξω, δηλ. τοὺς
 ἀνθρώπους, ἀγρούς, κατασκευήν.

6. **έπομόσαι φασὶ** = λέγουν ὅτι ἐπεβεβαίωσαν δι' ὅρου τοὺς
 λόγους των. **οὐ φασιν**=ἀρνοῦνται. **ἢν τι** **ξυμβαίνωσι**=ἄν καταλή-
 ξουν εἰς συμφωνίαν τινά. **πρὸς** ὃν ἐπραξαν οἱ προδιδόντες = μετὰ
 τοῦ ὅποιού διεξήγαγον τὰς διαπραγματεύσεις οἱ προδόται. **ὑπόστον-**
δος=ὅ εἴησφαλισμένος διὰ σπονδῶν. **καθίσταντο πρὸς τὰ παρόν-**
τα=έκανόντες σύμφωνα πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. μη-
 δὲν **νεώτερον ποιεῖν** = μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴ κάμνουν κανὲν
 κακόν. **ἐπιστέλλω**=παραγγέλλω. **τοὺς ἀχρειοτάτους**=τοὺς καθ-
 ὅλοκληρίαν ἀχρήστους (ἀμάχους), δηλ. γέροντας, ἀσθενεῖς, ἀναπήρους.

Πλαταιῶν πολιορκία.

(B, 71-78)

71. **τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους** κατ' Ιούνιον τοῦ τρίτου ἔτους
 τοῦ πολέμου, ἦτοι τῷ 429 π. Χ. οὐκ ἐσέβαλον· φοβούμενοι τὴν νό-

σον, ἥ δποία ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐθέριζε τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν Ἀθηναίους. καθίσας τὸν στρατὸν=στρατοπεδεύσας. ὃν ἔστε=ἐκ τῶν δποίων κατάγεσθε. ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης=νὰ ἀναλάβουν μετ' αὐτοῦ, νὰ συμμερισθῶσι, τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. Διὰ τούτων ὑπαινίσσεται τοὺς Θηβαίους, οἱ δποῖοι μηδίζοντες τότε δὲν ἡμέλησαν νὰ συμμετάσχουν τῶν κατὰ τῶν Περσῶν ἀγώνων. ἀπεδίδουν=ἔδιδε τὸ προνόμιον (νὰ εἴναι κύριοι τῆς χώρας των) ἥ ὡς τιμητικὴν ὁφειλήν. ἀμύνω τινὶ=βοηθῶ τινα. τοὺς ὄρκίους γενομένους=τοὺς δποίους ἐπεκαλέσθησαν τότε εἰς τοὺς ὄρκους. ἡμετέρους ἐγχωρίους· οἱ ἐγχώριοι θεοὶ προστατεύσαντες τοὺς ὑπὲρ τῆς χώρας πολεμήσαντας ἔγιναν θεοὶ καὶ τῶν περὶ τὸν Παυσανίαν Λακεδαιμονίων, τῶν πατέρων δηλ. τῶν νῦν ἐπιδρομέων. δικαιόω=κρίνω δίκαιον.

72. ὑπολαβὼν=λαβὼν τὸν λόγον. ξυνελευθεροῦτε· προστ.=προσπαθεῖτε νὰ τοὺς ἔλευθερώνετε σὺν ἡμῖν. αὐτῶν· δηλ. τῶν ξυνομοσάντων καὶ ὑπ' Ἀθηναίοις νῦν ὅντων. ἦς=ταύτης δέ, δηλ. τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν προσπαθείας. μάλιστα =πρὸ πάντων. εἰ δὲ μή· δηλ. βούλεσθε μετασχεῖν. προκαλοῦμαί τι =προτείνω τι. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν=τὰ κτήματά σας. μηδὲ μεθ' ἐτέρων=μετὰ μηδετέρων. ἐπὶ πολέμῳ =πρὸς πολεμικοὺς σκοπούς. οὐκ ἐπιτρέπωσι· δηλ. νὰ τηρήσουν οὐδετερότητα. ὡς ἔνορκοι ὅντες =ἐπὶ τῇ ίδέᾳ ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐνόρκους συμφωνίας. κατὰ τὸ δέχεσθαι =ώς πρὸς τὸ δέχεσθαι. γῆς ὄρους ἀποδεῖξατε =καθορίσατε τὰ σύνορα τῆς χώρας σας. ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν =ἀριθμηθῆναι. μεταχωρήσατε =ἀπέλθετε. φοράν ϕέροντες =πληρώνοντες ποσόν τι (ἀπέναντι τῶν προσόδων, τὰς δποίας θὰ στερηθῆτε).

73. ἐν αἷς εἰκός ἦν ιομισθῆναι =κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δποίων ἵτο δυνατὸν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐπιστρέψουν (οἱ Πλαταιεῖς πρέσβεις). τέμνω τὴν γῆν =καταστρέφω τὴν χώραν (κυρίως διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀγρῶν καὶ δενδροτομῶν). ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ =πρότερον. φασὶ... ἐν οὐδενὶ προσθαῖται ϖμᾶς =λέγουν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει σᾶς ἐγκατέλειψαν. περιορῶ =ἀδιαφορῶ. ἐπισκῆπτρω =παραγγέλω. μηδὲν νεωτερίζειν=νὰ μὴ κάμνετε καμμίαν μεταβολήν.

74. βουλεύομαι = ἀποφασίζω. ἐντεῦθεν δὴ = τότε. ἀνέχεσθαι· δρῶντας... πάσχοντας. ἐξ ἐπιμαρτυρίαν καθίσταμαι = ἐπικαλοῦμαι ώς μάρτυρας. ξυνίστορες=μάρτυρες. τὴν ἀρχήν· ἐπίο.= κατ' ἀρχάς. ἐκλιπόντων τὸ ἔννωμοτον = παραβάντων τὴν μεθ' δρού γενομένην συμφωνίαν. παρέσχετε εὐμενή ἐναγωνίσασθαι= παρέσχετε εὐμενή κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀγῶνα. εἰκότα = λογικά. ξυγγνώμονές ἔστε... νομίμως = συγκατανεύετε, δπως, δσοι μὲν κάμνουν πρῶτοι ἀρχὴν νά ἀδικοῦν, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀδικίαν, δσοι δὲ νομίμως ἐπιδιώκουν τὴν τιμωρίαν, τὴν ἐπιβάλλουν.

75. ἐπιθειάζω = ἐπικαλοῦμαι θεοὺς ώς μάρτυρας. καθίστη ἐς πόλεμον = παρεσκεύαζε πρὸς πόλεμον. περισταυρόω = περιφράσσω διὰ πασσάλων. ἔχουν (τοῦ χρω-χωννυμ) = ἐσώρευνον χῶμα. παρφοιδόμουν ἐκατέρωθεν = φοιδόμουν παραλλήλως ἐκατέρωθεν τοῦ ἐπισωρευομένου χώματος. φορμηδὸν = σταυρωτά. ἐπὶ πολὺ = εἰς μεγάλην ἔκτασιν. φορέω = ἐπισωρεύω. ἀνύτειν = νά συντελῇ εἰς τὴν ἀνύψωσιν. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας... αἰρεῖσθαι = διηρημένοι εἰς τμήματα οὕτως, ὥστε ἄλλοι μὲν νά μεταφέρουν ὑλικά, ἄλλοι δὲ νά τρώγουν καὶ νά κοιμῶνται· ἢ... ὥστε, δταν τὸ ἐν ἐργάζεται, τὸ ἄλλο νά ἔχῃ ἀνάπτανσιν (νά ξεκουράζεται). ξεναγοί· Λακεδαιμόνιοι ἀποστελλόμενοι ώς ἀρχηγοί τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, τὰ δποῖα εἶχον καὶ ἰδίους ἀρχηγούς. τείχος = προτείχισμα. ἦ προσεκούτο = ἔκει δπου συνεσωρεύετο τὸ χῶμα. ξύνδεσμος=μέσον συνδέσεως. δέρρεις (ἡ δέρροις)=ἀκατέργαστα δέρματα. διφθέραι = κατειργασμένα δέρματα. οἰστός = βέλος. οὐ σχολαίτερον=μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. ἀντανήει αὐτῷ=ἐκ παραλλήλου πρὸς αὐτὸν ὑφοῦτο. διελόντες... γῆν = ἀφοῦ ἐχάλασαν μέρος τοῦ τείχους, ἔκει δπου ἐγίνετο ἡ πρόσχωσις, ἔφερον μέσα (εἰς τὴν πόλιν) τὸ χῶμα.

76. ταρσοί καλάμου=κοφίνια καλαμένια. ἐν ταρσοῖς... διηρημένον=γεμίζοντες μὲ πηλὸν καλάμια ἔρριπτον αὐτὰ μέσα εἰς τὸ σχηματιζόμενον ἄνοιγμα (χάσμα) ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ χώματος (ὑπὸ τῶν Πλ.). διαχεόμενον· ὑποκ. τὸ διηρημένον = διασκορπιζόμενον. ἡ γῆ=δ ἄλλος σωρὸς τοῦ χώματος. φοροῦμαι=μεταφέρομαι. ταύτη (=οὗτω) ἀποκληόμενοι· δηλ. τοῦ ἐσφορεῖν τὴν γῆν. τοῦτο... ἐπέσχον=ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν προσπάθειάν (των) αὐτῆν. ξυντεκμηρά-

μενοι=ύπολογίσαντες ἀκριβῶς τὸ μέρος, ἄνωθεν τοῦ διοίου ἐγίνετο ἡ ἐπιχωμάτωσις. ὑφεῖλκον = εἶλκον κάτωθεν κρυφίως. ὅστε ἐπιβάλλοντας... τοῦ χώματος = ὥστε, ἐνῷ ἔρριπτον ἀπὸ ἐπάνω χῶμα, ὀδηγώτερον τοῦ δέοντος κατώρθωνον, ἐπειδὴ κρυφίως τὸ χῶμα ἀπεσύρετο κάτωθεν. ίζάνω=κατακαθίζω. προσεπεξηῆρον=πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπενόησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων. τὸ κατὰ τὸ χῶμα=τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν γενομένην ἐπίχωσιν. ἀπὸ τοῦ βραχέος· δηλ. ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦ τείχους, τὸ διοῖον δὲν εἴχεν υψωθῆ. ἐκ τοῦ ἐντὸς=ἀπὸ τὸ μέσα μέρος. μηνοειδῆς=δρεπανοειδῆς. ἐς τὴν πόλιν=μὲ τὸ κυρτὸν αὐτοῦ βλέπον πρὸς τὴν πόλιν. ὅπως... ἀντέχοι=ἴνα χρησιμεύῃ ὡς ἀντιτείχισμα, ἐν ἀμφιβόλῳ... γίγνεσθαι = προσβάλλεσθαι πανταχόθεν. ἐπὶ μέγα κατέσεισε = ἐκλόνησεν εἰς μεγάλην ἔκτασιν (ἢ μεγάλως). μηχανᾶς· ἡ κυριωτέρα πολιορκητικὴ μηχανὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦτο δ κριός. ἀνακλάω=σύρω πρὸς τὰ ἄνω. κεραία· ἡ προέχουσα δοκὸς γεράνου. ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν = ἀπὸ τῶν δύο ἄκρων (τῶν δοκῶν). ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν = ἔχουσῶν ἐπικλινῆ θέσιν, κεκαμμένων καὶ προεξεχουσῶν (ὅπως αἱ κεραίαι τῶν ἀτμοπλοίων, ἐκ τῶν διοίων ἔξαρτῶνται αἱ λέμβοι). ἀνελκύσαντες ἔγκαρσίας = ἀνελκύσαντες ὥστε νὰ είναι πλάγιαι. ὁρμῇ = μεθ' ὁρμῆς. ἀποκαυλίζω = ἀποκόπτω τὸν καυλόν· ἐνταῦθα δὲ τὸ προέχον ἄκρον τῆς μηχανῆς (τοῦ κριοῦ). ἐμβολή = ἡ κεφαλὴ τοῦ κριοῦ.

77. τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο = πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐπιχωματώσεως κατεσκευάζετο τὸ μηνοειδὲς τεῖχος. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν = μὲ τὰ διατιθέμενα φοβερὰ καὶ κοπιώδη μέσα. πᾶσαν ἰδέαν ἐπενόουν=τὸ πᾶν, κάθε μέσον, ἐσοφίζοντο. σφίσιν=ὑπὸ αὐτῶν. Ὕλης φακέλους=δεμάτια ἔντονος. παρέβαλον=ἔρριψαν ἄλλα ἐπ' ἄλλων (=παρά). ἐπιπαραγέω = ἐπισωρεύω πρὸς τούτοις. ἐπιπαραγένησαν... ἐπισχεῖν=ἐπειτα ἐκτὸς τούτων ἐπεσώρευσαν εἰς δύον περισσότερον μέρος καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πόλεως ἡδύναντο νὰ φάσουν ἐκ τοῦ υψούς ἐκείνου τῆς προσχώσεως (ἐνν. ἐξακοντίζοντες). ἥδη γάρ... ἀνήκε=διότι μέχρι τότε ἔντα ἔντα (κλάδοι, φύλλα) τριφέντα ὑπὸ τῶν ἀνέμων μεταξύ των μόνα των ἀνέδωκαν πῦρ καὶ φλόγα. ἐντὸς πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκέ τὴν πελάσαι=ἐντὸς μεγάλης ἐκτάσεως τῆς πόλεως (ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς) δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ κανείς. ἐπίφροδος = δ ἐπί τι φέρων, εὔνοϊκός-

78. διαμαρτάνω τινὸς=ἀστοχῶ εἰς τι. διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον=διαιρέσαντες τὴν ὅλην ἔκτασιν (περιοχὴν) εἰς τμῆματα. σπλινθεύομαι=κατεσκευάζω πλίνθους. περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολὰς=κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀρκτούρου εἴναι δὲ δ ἀρκτοῦρος ἀστὴρ μέγιστος ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοώτου ἐμφανιζόμενος ἐσπερινὸς μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἕαρος, πρωινὸς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται ἡ κατὰ Σεπτέμβριον γινομένη ἐπιτολή. κατεσκευάσθη=διωργανώθη.

Πλαταιέων ἔξιοδος.

(Γ, 20 - 24)

20. χειμῶνος* δηλ. τοῦ 428 π. Χ. τῷ σίτῳ ἐπιλείποντι = ἐκ τῆς ἑλλείψεως τοῦ σίτου. τιμωρία=βοηθεία. ἐπιβουλεύουσιν ἔξελθεῖν=ἀποφασίζουν νὰ ἔξελθουν. ἦν δύνωνται βιάσασθαι=ἄν δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχουν διὰ τῆς βίας. πεῖρα = ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις. ἀποκνέω τὸν κίνδυνον = ἐκ φόβου ἀπέχω τοῦ κινδύνου. πως = κάπως. ἔνυμετροήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων=εὔρον τὸ δλον μέτρον (τῶν κλιμάκων) διὰ (τῆς καταμετρήσεως) τῶν σειρῶν τῶν πλίνθων. ἔξαληλιμμένον=καλῶς (=ἐκ) ἀσβεστωμένον. λογισμὸς= ὑπολογισμὸς (τῶν στρογγυλῶν). οὐ πολὺ ἀπέχοντος=διότι καὶ ἡ ἀπόστασις (ἀπὸ τοῦ τείχους) δὲν ἦτο μεγάλη. ἔβούλοντο* δηλ. ἀναβαίνειν.

21. πρός τε Πλαταιῶν... ἐπίοι = καὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν Πλαταιῶν καὶ ἄν ἵσως κανεὶς ἔξωθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπήρχετο. διέχω=ἀπέχω. πόδας* δ ποὺς ἵσοῦται πρὸς 0,30 τοῦ μέτρου περίπου. μάλιστα=περίπου. διὰ δέκα ἐπάλξεων=εἰς κάθε δέκα ἐπάλξεις· αἱ ἐπάλξεις ἥσαν προμαχῶνες ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἐκ τῶν δοπίων οἱ ἀμυνόμενοι προσέβαλλον τοὺς ἐπερχομένους. διήκω=φθάνω. παρὰ πύργον=ἔξωθεν (πλησίον) τοῦ πύργου. ἄλλα δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν=ἄλλὰ διὰ μέσου αὐτῶν διήρχοντο (δσάκις δηλ. στρατιώτης ἦθελε νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐπάλξεώς τινος εἰς ἄλλην κειμένην πέραν τοῦ πύργου). νοτερός=βροχερός. ὅντων δι' ὀλίγου=ενδρισκομένων εἰς μικρὰ ἀπ' ἄλλήλων διαστήματα. στεγανὸς=ἐστεγασμένος.

22. παρεσκευάστο· ἀπροσ. = παρασκευὴ ἐγεγόνει. τηρήσαντες=περιμείναντες. χειμέριος = χειμερινός. περιέχω τινὰ = περι-

βάλλω τινά. ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν=μέσα εἰς τὸ σκότος. ψόφῳ δὲ... τοῦ ἀνέμου=ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνεμος ἔκαμνε πάταγον καλύπτοντα τὸν ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν κρότον. διέχοντες=ἀφήνοντες μεγάλα διαστήματα μεταξύ των. εύσταλεῖς τῇ ὅπλίσει=ἔλαφος ὁ πλισμένοι. τὸν ἀριστερὸν... ὑποδεδεμένοι· δταν κανεὶς ἔχῃ γυμνὸν ὑποδήματος τὸν ἕνα πόδα, πατεῖ στερεώτερα εἰς λασπῶδες ἔδαφος. ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλὸν = διὰ νὰ βαδίζουν ἀσφαλεῖς εἰς λασπώδη τόπον. μεταπύργιον=τὸ μεταξὺ τῶν δύο πύργων διάστημα. προσέθεσαν = ἐτοποθέτησαν. ὁπότε... εἰεν = δταν θὰ ἐπλησίαζον. καταβάλλω = δίπτω κάτω. ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων=ἐνῷ προσεπάθει νὰ πιασθῇ... ἐκ τοῦμπαλιν=ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. ὅπως ἥκιστα τὸν νοῦν ἔχοιεν=διὰ νὰ μὴ προσέχουν καθόλου. κατὰ χώραν = εἰς τὴν θέσιν των. φρυκτοὶ πολέμιοι=σήματα διὰ πυρῶν δηλοῦντα ἐμφάνισιν πολεμίων. παρανίσχον (παρ-άν-ίσχω) φρυκτοὺς = παραλλήλως πρὸς αὐτοὺς ὑψωναν φρυκτούς. φρυκτωρία = ἡ διὰ πυρῶν μακρόθεν συνεννόησις. καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο = καὶ πατήσουν εἰς ἀσφαλὲς ἔδαφος.

23. ἐν τούτῳ* δηλ. τῷ χρόνῳ. τὰς διόδους τῶν πύργων = τὰς πρὸς τοὺς πύργους φερούσας ὁδούς. οἱ μέν* δηλ. οἱ ἀναβάντες ἐπὶ τῶν πύργων καὶ οἱ ἐν ταῖς διόδοις. οἱ δέ* δηλ. οἱ λοιποὶ Πλαταιεῖς. ἀπώσαντες=καταρρίφαντες (ἴνα μὴ δυσχεραίνεται ἡ ἀνάβασις). ὁ διακομιζόμενος αἰεὶ=δ ἐκάστοτε ὑπερβαίνων τὸ τεῖχος καὶ τὴν τάφρον. αὐτοῖς ἐπεφέροντο=ἐπήρχοντο κατ' αὐτῶν. ἐς τὰ γυμνά· εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σώματος τὰ μὴ κεκαλυμμένα ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, δηλ. τὰ δεξιά. φθάνουσι... διαβάντες = ἐπόρθημασαν καὶ διέβησαν. κρύσταλλος... ὥστε ἐπελθεῖν = κρύσταλλος ὅχι στερεός, ὥστε νὰ πατήσῃ τις ἐπάνω καὶ νὰ περάσῃ. ἀλλ' οἵος ἀπηλιώτου ἡ βιορέου ὑδατώδης μᾶλλον = ἀλλὰ τοιοῦτος (κρύσταλλος), δηοῖς συμβαίνει νὰ είναι, δταν πνέῃ ἀπηλιώτης ἢ βιορᾶς ὑδατώδης μᾶλλον (ἢ βέβαιος=στερεός.). νὺξ ὑπονιφομένη=νύξ, καθ' ἦν χιονίζει σιγά σιγά (ἄλλ' ἀδιακόπως). διάφευξις=φυγή.

24. Ἄνδροι κράτης* ἥρως τιμώμενος ἐν Πλαταιαῖς, τοῦ ὅποίου τὸ μνημεῖον ἦτο ἔξω τῶν τειχῶν. νομίζοντες... τραπέσθαι = νομίζοντες, δτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποπτεύσουν (οἱ Πελ.) ποσῶς, δτι (οἱ

Πλατ.) ἐτράπησαν (ἐπῆραν) ταύτην τὴν δόδον. τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν διώκοντας=ἀκολουθοῦντας ἐν τῇ διώξει τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν. λαβθόμενοι τῶν ὁρῶν =ἀφοῦ ἐπῆραν τὰ βουνά. ἀπετράποντο=ἔγυρισαν δπίσω. κατὰ χώραν ἐγένοντο=ἔπανηλθον εἰς τὰς θέσεις των. ως οὐδεὶς περίεστι =ὅτι δὲν ἐσώθη κανείς. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς=ἔζητουν νὰ κάμουν σπονδάς, διὰ νὰ σηκώσουν καὶ θάψουν τοὺς νεκρούς.

Πλαταιέων παράδοσις.

(Γ, 52)

52. εἰρημένον ἦν=εἶχε δοθῆ ἐντολή. εἰ... ξυγχωροῖεν = ἐὰν ἐγίνετο ἀμοιβαία παραχώρησις. ἀποδίδομαι=δίδω δπίσω. μὴ ἀνάδοτος εἴη=μὴ δοθῆ δπίσω. παρὰ δίκην=παρὰ τὸ δίκαιον. ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ = ἐν ἐσχάτῃ ἀδυναμίᾳ, τελείως ἔξηντλημένοι. ἐπικαλοῦμαι=προσκαλῶ. ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσί· οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἔθεσαν πρὸ διλήμματος τοὺς Πλαταιεῖς διότι ἂν ἀπαντήσουν οὕτοι, ὅτι τοὺς εὑηργέτησαν, θὰ τοὺς ἀντιταχθῆ, ὅτι ψεύδονται, ἐφ' ὅσον ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Λακεδ., ἀν δὲ εἴπουν ὅχι, τότε θὰ καταδικασθοῦν κατὰ τὴν διμολογίαν των. προτάξαντες σφῶν αὐτῶν=ἀφοῦ ὕρισαν ως συνηγόρους των.

Δημηγορία Πλαταιέων.

(Γ, 53-59)

53. οὐ τοιάνδε... δίκην ὑφέξειν=ὅτι δὲν θὰ ὑποστῶμεν τοιαύτην δίκην (οἵαν δηλ. ὑπέχομεν διὰ τοῦ ἐρωτήματος' πρβλ. Γ, 52,4). οἰόμενοι... ἡγούμενοι· αἱ μετοχαὶ αὗται περιέχουν τοὺς λόγους, διατί πιστεύσαντες... την παράδοσιν ἐποιησάμεθα. δεξάμενοι=εἰ δεξαίμεθα, ἀπόδοσις δὲ τό: τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι=θὰ ἡμπορούσαμεν πρὸ πάντων νὰ εὔρωμεν τὸ δίκαιον μας. ὥσπερ καὶ ἐσμέν· δηλ. οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς. ἐν δικασταῖς γενέσθαι=νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον δικαστῶν. ἀμφοτέρων· δηλ. νομιμωτέρας δίκης καὶ δικαίων δικαστῶν. τὸν ἀγώνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἰναι=ὅτι δ ἀγών εἰναι περὶ ζωῆς ἢ θανάτου. κοινὸς=δίκαιος, ἀμερόληπτες. τεκμαιρόμενοι... οὐ προγεγενημένης = συμπεραινοντες ἐκ τοῦ ὅτι δὲν διετυπώθη πρότερον κατηγορία. λόγον ἡτησάμεθα· δηλ. τὴν ἄδειαν νὰ διμιλήσωμεν· πρβλ. Γ, 52. τό τε ἐπερώτημα

βραχὺ (= σύντομον) ὄν* αἰτ. ἀπόλυτος ἀναφ. εἰς τὸ τεκμαιρόμενοι. Ὡ (δηλ. ἐπερωτήματι) ἀποκρίνασθαι... γίγνεται = πρὸς τὸ δποῖον ἐρώτημα ἡ ἀληθῆς ἀπόκρισις ἀποβαίνει δλεθρία (εἰς τὸν ἀποκρινόμενον). τὰ δὲ ψευδῆ δηλ. ἀποκρίνασθαι. ἔλεγχον ἔχει=ἀποδεικνύεται (ψευδῆς). πανταχόθεν ἄποροι καθεστῶτες=ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὑρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν. ὁ μὴ ὁρθεὶς λόγος=τὸ μὴ ὁρθῆναι λόγον=ἡ σιωπή. τοῖς ὡδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι=δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν (=αἰτίαν) τῶν εὑρισκομένων εἰς τοιαύτην κατάστασιν (εἰς τὴν θέσιν μας). πρὸς τοῖς ἄλλοις =ἐκτὸς τῶν ἄλλων δυσχερειῶν. ἡ πειθὼ=τὸ πεῖσαι ὑμᾶς=ἡ δύναμις τοῦ πείθειν. ἀγνῶτες ὄντες ἀλλήλων (ἥμεις καὶ ὑμεῖς) =ἐὰν ἥμεθα ἀγνωστοι μεταξύ μας. ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια =ἐπεσενεγκόντες ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν =προσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριόν σας (=εἰς) πρὸς ὑπεράσπισίν μας (=ἐπὶ) ἀποδείξεις. ἄπτεροι ἦτε =δὲν ἔγγωρίζετε. καὶ δέδιμεν οὐχὶ μῆ...=καὶ οὐ δέδιμεν μὴ προναταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων=καὶ φοβούμεθα οὐχὶ μῆπως ἐκ τῶν προτέρων καταδικάσαντες τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν ὡς κατωτέρας τῶν ἴδικῶν σας. Ἐννοοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς οἱ Πλαταιεῖς παρέσχον ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε* δηλ. τὸ ἡσσους εἶναι =θεωρεῖτε αὐτὸ ὡς κατηγορίαν ἡμῶν. ἄλλοις (δηλ. τοῖς Θηβαίοις) χάριν φέροντες=χαριζόμενοι=πρὸς εὐχαρίστησιν ἄλλων. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα = (μῆπως εἰσαγόμεθα εἰς κρίσιν προαποφασισμένην, εὑρισκόμεθα πρὸ δὲ λημμένης ἀποφάσεως.

54. παρεχόμενοι ἄ... διάφορα = ἀναφέροντες τὰς δικαιολογίας (λόγους), τὰς δποίας ἔχομεν ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ἡμῶν μὲ τοὺς Θηβαίους. εὖ δεδραμένα = αἱ εὐεργεσίαι. γάρ = δηλαδή. πρὸς τὸ ἐρώτημα* ἡ πρὸς σημ. ἀναφοράν. φαμὲν γάρ..., εἰ ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας=ἀποκρινόμεθα ὅτι, ἐὰν μὲν ἐρωτᾶτε ἡμᾶς ὡς ἐκθρούς σας, δὲν ἔχετε ὑμεῖς ἀδικηθῆ, ἐὰν δὲν εὐηργετήθητε ἀπὸ ἡμᾶς. αὐτοὺς=ὑμᾶς αὐτούς. τὰ δὲ ἐν εἰρήνῃ* εἰς τὸ ἀγαθὸ=ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν διαγωγὴν ἡμῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ. ἀγαθοὶ γεγενήμεθα=ἔχομεν δειχθῆ γενναῖοι, ἔντιμοι, ἀμεμπτοι. νῦν (=ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ) κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ τότε (=ἐν τοῖς Μηδικοῖς). ξυνεπιθέμενοι = μεθ' ὑμῶν ἐπιθέμενοι. ἐς

έλευθερίαν = ἵνα διατηρήσωμεν τὴν ἔλευθερίαν. μόνοι Βοιωτῶν δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ γράμμα, διότι πλὴν αὐτῶν καὶ οἱ Θεσπιεῖς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ τὸν Παυσανίαν ἔλαβον μέρος πλὴν αὐτῶν. μάχη = κατὰ τὴν μάχην. Παυσανίᾳδ Π. ἦτο ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. παρὰ δύναμιν=ὑπὲρ δύναμιν. ὅτεπερ δῆ=καθ' ἥν μάλιστα στιγμήν. περιέστη τὴν Σπάρτην=ἐστη περὶ τὴν Σπάρτην=κατέλαβε τὴν Σπ. ἐξ Ἰδώμηην Εἰλώτων ἀποστάντων· βραχυλογ. = ἀποστάντων καὶ ἀποχωρησάντων. σεισμόν· τὸν γενόμενον τῷ 464 π. Χ. Ὡς γνωστόν, οἱ Σπαρτιᾶται τόσον πολὺ ἐφοβήθησαν ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν Εἴλωτων, ὡστε ἔστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Περικλείδαν ζητοῦντες βοήθειαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν τὸν Κίμωνα. οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν=δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λησμονῆτε.

55. τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι=ἦθεωρήσαμεν πρόπον νὰ εἴμεθα τοιοῦτοι. ἔβιάσαντο = μετεχειρίσθησαν βίαν καθ' ἥμαν. Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ ὁρτορος εἶναι ἀληθές, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδ. VI, 108. Πιεζόμενοι δηλ. τότε οἱ Πλαταιεῖς ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐξήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμ., ἀλλ' οὗτοι παρέπεμψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἀθην. ὡς κατοικοῦντας πλησίον. ἐκπρεπέστερον=ἔξω τοῦ πρέποντος, ἀσύνηθες πάθημα. ἐμελλήσατε· δηλ. πείσεσθαι. εἰ=ὅτι. οὐκ ἡδικοῦμεν=δὲν ἡμεδα ἔνοχοι ἀδικίας. ἀπωκνεῖτε=ἐδιστάζετε. καλὸν=ἔντιμον. ἄλλως τε καὶ=πρὸ πάντων. πολιτείας (=ἰσοπολιτείας) μετέλαβε· ἐνταῦθα λέγει ὁ Θουκυδίδης ὅτι οἱ Ἀθην. εἶχον δώσει προηγουμένως εἰς τοὺς Πλαταιεῖς ἰσοπολιτείαν, ἥτις συνίστατο εἰς τὸ ὅτι πᾶς πολίτης, ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν μετοικῶν, ἐγίνετο μόνιμος πολίτης ταύτης, εἰς ἥν μετώκει. παραγγελλόμενα· δηλ. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἀ δὲ ἐκάτεροι... τοῖς ἔχυμαχοις=δσα δὲ ἐκάτεροι (ὑμεῖς καὶ οἱ Ἀθην.) ὡς ἡγεμόνεις τῶν συμμάχων παραγγέλλετε εἰς αὐτούς. οἱ ἐπόμενοι· δηλ. ἐκατέροις. ἐπὶ τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα=ἐπὶ τὰ ἀδικα.

55. τὸ τελευταῖον· ἐνν. ὁ ἡδίκησαν = τὴν τελευταίαν ἀδικίαν. ἐν σπονδαῖς· ἐνν. τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. ἴερομηνία (ἴερὰ-μήνη=σελήνη)=έορτάσιμος ἡμέρα. Εἶχον δὲ οἱ Πλ. ἴερομηνίαν, διότι οἱ Θηβ. τοὺς ἐπετέθησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός. ὄρθως ἐτι-

μωρησάμεθα· ἐν τούτοις οἱ Πλ. εἰχον κάμει συμφωνίαν πρὸς τοὺς εἰσελθόντας Θηβαίους (πρβλ. Γ, 66, 2 καὶ Β, 2, 1). κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα = κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γενικῶς συνήθειαν. ὅσιον = δίκαιον. εἰ γάρ... λήψεσθε = διότι, ἐὰν κρίνετε τὸ δίκαιον ἀποβλέποντες εἰς τὸ προσωρινὸν συμφέρον ὑμῶν καὶ τὴν ἔχθρον ἐκείνων (τῶν Θηβ.). φανεῖσθε = δεῖξετε ὑμᾶς αὐτούς. τότε* δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. εἰ ἄρα ήμάρτηται τι = ἂν ἵσως ἔχῃ γίνει σφάλμα. ἀντιθεῖναι = ἀντιπαραβαλεῖν. μείζω πρὸς ἐλάσσω = μεγαλυτέραν (τὴν προθυμίαν) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μικρότερον σφάλμα. ἐπηροῦντό τε μᾶλλον... πράσσοντες = οἱ μὴ ἐπιδιώκοντες (ώς οἱ Θηβ.) ὑπὲρ ἑαυτῶν ἄνευ κινδύνων τὰ συμφέροντά των σχετικῶς μὲ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων (πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἔχθροῦ). τολμᾶν τὰ βέλτιστα = μετὰ τόλμης πράττειν τὰ βέλτιστα (ώς ἔπραξαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐρημώσαντες τὴν πόλιν των). Παρατηρητέα ἡ ἀντιστοιχία: ἐθέλοντες τολμᾶν — πράσσοντες, μετὰ κινδύνων—ἀσφαλείᾳ, βέλτιστα — ξύμφορα. ὃν = ἐκ τούτων (τῶν μετὰ κινδύνων περὶ τῶν βελτίστων ἀγωνισαμένων). Διότι οἱ Πλ. κατὰ τὰ Μηδικὰ προτιμήσαντες τὰ βέλτιστα κατέλιπον τὴν πόλιν των νὰ τὴν πυρπολήσουν οἱ Πέρσαι (πρβλ. Γ, 57, 3). ἐξ τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς* εἰς τὸ διαφθαρῶμεν = διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργείας (διότι δηλ. ἐπροτιμήσαμεν τὸ δρόμον τοῦ συμφέροντος). δικαίως = κατὰ τὸ δίκαιον. κερδαλέως=κατὰ τὸ συμφέρον μας. καίτοι χρή... καθιστῆται = ἀλλ' ὅμως κρίνοντες περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρέπει νὰ φαίνεσθε, διτὶ ἔχετε σταθερὰν γνώμην καὶ νὰ μὴ νομίσετε, διτὶ (τὸ πραγματικὸν) συμφέρον ὑμῶν εἶναι ἄλλο τι παρά, ὅταν καὶ τὸ προσωρινὸν συμφέρον ὑμῶν ἁνθμίζεται ὠφελίμως, ἐνῷ τηρεῖτε πάντοτε πιστῶς πρὸς τοὺς ἀνδρείους συμμάχους τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀνδρείαν των· ἥτοι ὁ συμβιβασμὸς τῆς ἐκάστοτε ὠφελείας ὑμῶν μὲ τὴν σταθερὰν εὐγνωμοσύνην τῶν γενναίων συμμάχων τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν συμφέρον. Οἱ λόγοι οὕτοι ἀποτελοῦν εἰδος μομφῆς κατὰ τῶν Λακ., οἱ δποῖοι μετέβαλον γνώμην.

57. προσ (=προσέτι) σκοποῦμαι=σκέπτομαι. ἀνδραγαθία=γενναιοφροσύνη· ἐνταῦθα=χρηστότης, τιμιότης. εἰ γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα=ἐὰν θὰ ἀποφασίσετε ὅχι δίκαια. γάρ* αἰτιολογεῖ τὰ ἐπόμενα « δρᾶτε ὅπως ». οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην=δὲν θὰ ἀποφασί-

σετε ἐν κρυπτῷ. ἐπαινούμενοι... μεμπτῶν=διότι καὶ οἱ κρίνοντες ἐπαινοῦνται καὶ οἱ κρινόμενοι δὲν εἶναι ἀξιόμεμπτοι· ἦτοι θὰ δικάσετε ἡμᾶς, οἱ δοποῖοι κατέχομεν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν ἔλλην. κόσμον διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὑπηρεσίας ἡμῶν. οὐκ ἀποδέξωνται = μέμψονται=δὲν θὰ ἐπικροτήσουν. αὐτοὺς = ὑμᾶς αὐτοὺς (τοὺς Λακ.). ἀμείνους* δηλ. ἡμῶν τῶν Πλαταιέων. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τίνος κολακείας. ἐπιγνῶναι=γνῶναι καθ^τ ἡμῶν (=ἐπί). ούδε· δηλ. ἀποδέξωνται. Ιεροῖς κοινοῖς* ἐννοοῦνται οἱ ναοὶ τῆς Ἐλλάδος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς, ἔνθα συνήθως ἀνέθετον οἱ νικηταὶ ἀπὸ τοὺς ἡτηθέντας ἀναθήματα. τρίτοδα· τὸν ἀφιερωθέντα εἰς τοὺς Δελφοὺς μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ὑπὸ τοῦ Παυσανίου. πανοικεσύη=οἰκογενειακῶς. ἐς τοῦτο ἔμμαρτος προκεχωρήκαμεν = εἰς τοιούτον σημείον δυστυχίας ἔχομεν φθάσει. οἵτινες=ώστε ἡμεῖς... ἀπωλλύμεθα· ἐννοεῖ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ξέρξου μετὰ τὴν ἐν Θεομοπύλαις μάχην (‘Ηροδ. IX, 50). ἐν ὑμῖν... ἡσώμενθα=ἐνώπιον ὑμῶν (ῶς δικαστῶν) εἴμεθα κατώτεροι. ἀγῶν=κίνδυνος. τότε· δηλ. πρὶν ἀποφασίσονταν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Λακεδαιμ. (πρβλ. Γ, 52, 3 καὶ 56, 3). θανάτου κρίνεσθαι=δικάζεσθαι περὶ ζωῆς ἢ θανάτου. περιεώσμεθα... ἀτιμώρητοι=μετὰ πολλὰς προσβολὰς τῆς τύχης (=περὶ) κατηντήσαμεν τέλος ἐξ δλῶν τῶν Ἐλλήνων ἡμεῖς οἱ Πλ. ἔφημοι καὶ ἀβοήθητοι (ἀπροστάτευτοι). τότε· δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. βέβαιοι=σταθεροί.

58. καίτοι... ἀξιοῦμεν=καὶ ὅμως (ἄν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν προστασίαν εἶναι ἀσθενῆς) ἵκετεύομεν. ἔμμαρτοι γενούμενων=οἵτινες ἔγιναν ἔφοροι (προστάται) τῆς ἡμετέρας συμμαχίας· δηλ. κατὰ τὰ Μηδικά, ὅτε ὁ Παυσανίας ἐπικαλεσθεὶς εἰς βοήθειαν τοὺς ἔχοντας τὴν Πλαταικὴν γῆν θεοὺς ἐνίκησε τοὺς Μήδους. καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἐλληνας=καὶ τῆς ἀνδρείας, τὴν δοποῖαν ἐδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων. τὴν δωρεὰν... πρέπει = (ἵκετεύομεν) νὰ ἀπαιτήσετε πρὸς ἀνταμοιβὴν ἡμῶν (ἀντὶ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν) παρ^τ αὐτῶν (τῶν Θηβ.). νὰ μὴ φονεύετε ἐκείνους, τοὺς δοποίους δὲν ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς (νὰ φονεύετε). σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι (=κομίσαι ὑμῖν αὐτοῖς) χάρων = καὶ νὰ λάβετε παρ^τ ἡμῶν ἔντιμον εὐγνωμοσύνην ἀντὶ τῆς αἰσχρᾶς (ἀτίμου) τῆς παρὰ τῶν Θηβαίων. κακία=δυσφημία, κακὸν δνομα. ἀντιλαβεῖν=ἀντὶ τῆς ἥδονῆς λαβεῖν.

δύσκλεια=κακὸν ὅνομα. οὐκ ἔχθροὺς ἡμᾶς τιμωρήσεσθε=ἡμεῖς, οὓς τιμωρήσεσθε, οὐκ ἐσμεν ἔχθροί. τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιεῖν=παρέχειν ἡμῖν ἀσφάλειαν. προνοοῦντες=ἄν, πρὶν ἀποφασίσετε, λάβετε ὅπ' ὅψιν. χεῖρας προϊσχομένους (τοῦ προϊσχω = προέχω)=τὰς ἑαυτῶν χεῖρας προβάλλοντας, ἵκετεύοντας. ὁ νόμος τοῖς "Ελλησι=ἡ συνήθεια ἡ καθιερωμένη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. διὰ παντὸς = καθ' ὅλον τὸν πρότερον χρόνον. θήκη = τάφος. ἐσθῆμασι· ἐνδύματα προσεφέροντο εἰς τοὺς νεκρούς, ἀκόμη δὲ καὶ δ, τι ἄλλο ἦτο προσφιλὲς εἰς αὐτοὺς ἡῶντας. ώραια = ὕριμοι καρποί, τῆς ἐποχῆς. ἀπαρχαῖ· ἥσαν ἡ προσφορὰ καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν. ἐπιφέρω = προσφέρω. ὅμαιχμος = συμπολεμιστής. ὁρθῶς = δικαιώς. τοιούτους= δηλ. φιλίους, τί ἄλλο· δηλ. ποιήσετε. αὐθέντεις=τοῖς φονεῦσι. Οὕτω λέγονται οἱ Θηβαῖοι ὡς φονεῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, διότι εἰλούν ταχθῆ μετὰ τῶν Περσῶν καὶ συνεπολέμουν μετ' αὐτῶν. ἀτίμους γερῶν = ἐστεορμένους τιμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἔγκαθιστάμενοι ἐν Πλαταιαῖς, ὡς φονεῖς τῶν πατέρων δὲν δύνανται νὰ λατρεύουν αὐτούς. ὃν νῦν ἵσχουσιν=ἄ νῦν ἵσχουσι (ἔχουσι). ἐρημοῦτε· εἰς θέσιν μέλλοντος=ἐρημώσετε. εἰσαμένων = ἰδουσάντων. Τὸ εἰσάμενοι= ἀδόρ. τοῦ ἔδω. Εἶναι καθιερωμένος ὅρος ἐπὶ τῶν ἴδουτῶν τῶν Ἱερῶν καὶ ναῶν· ἐφρόντισε δὲ ὁ Θουκ. νὰ ἐπεξηγήσῃ τὴν λέξιν διὰ τοῦ κτισάντων, διότι ἐπὶ τῶν χρόνων του ἦτο ἀρχαϊκή.

59. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε = δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν φήμην σας αὐτά. φείσασθαι (ληπτέον ἀπολύτως) δέ... λαβόντας=νὰ μᾶς λυπηθῆτε καὶ νὰ καμφθῆτε κρίνοντες τὸ πρᾶγμα μὲ λελογισμένην συμπάθειαν (δηλ. προερχομένην ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας). ὡς ἀστάθμητον... ἔμπεσοι = πόσον ὀλίγον δύναται κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ κατὰ τίνος ποτὲ καὶ χωρὶς νὰ πταίῃ (καὶ ὅν· δὲν τὸ ἀξίζῃ) θὰ ἐπιτέσῃ ἡ συμφορὰ (ἡ πόσον ἀπροσδιόριστον εἶναι ποῖον θὰ εἴρῃ, δ ὅποῖος δυνατὸν νὰ μὴ τὸ ἥξει, καὶ πότε θὰ τὸν εῦρῃ ἡ συμφορά). ἡμεῖς τε· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ὑμετέρας δόξης ὡς δηλ. κινδυνεύει ἡ δόξα ὑμῶν, οὕτω ὑπολείπεται ἡμῖν μόνον ἡ ἱκεσία. ὡς ἡ χρεία προάγει=καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ. ἐπιβοώμενοι θεοὺς τοὺς ὅμοβωμίους = ἐπικαλούμενοι τοὺς εἰς τοὺς αὐτοὺς βωμοὺς τιμωμένους θεούς· δηλ. ἐν Ὁλυμπίᾳ, Δελφοῖς, Πείσαι τάδε· ἐκ τοῦ ἐπιβοώμενοι· δηλ. φείσασθαι καὶ ἐπικλασθῆναι.

προφερόμενοι=προβάλλοντες πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν. ἵκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρώων τάφων' τὸ ὑμῶν ἐκ τοῦ τάφων, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἵκέται = σᾶς καθικετεύομεν καταφεύγοντες εἰς τὴν προστασίαν τῶν τάφων, ἔνθα κεῖνται οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐπικαλούμεθα... Θηβαίοις=ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας νὰ μὴ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Θηβαίων. μετ' αὐτῶν^τ δηλ. τῶν κεκυηκότων. ὃδε ἔχουσι=εἰς εὑρισκομένους εἰς τοιαύτην θέσιν. μετ' αὐτοῦ^τ δηλ. τοῦ τελευτῶν. πρό γε τούτου^τ δηλ. τοῦ παραδοθῆναι. τῷ αἰσχίστῳ^τ διότι δὲ λιμὸς ἐπιφέρει ἄδοξον θάνατον, καθ' ὅσον ἀποθηῆσκει τις χωρὶς νὰ πρᾶξῃ τι γενναῖον. ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας=εἰς τὴν αὐτήν θέσιν (εἰς ἦν δηλ. ἡμεθα πρὸ τῆς παραδόσεως) ἀφοῦ ἐπαναφέρετε. τὸν ἔννυτυχόντα... ἐλέσθαι=ἔξορκίζομεν νὰ μὴ παραδοθῶμεν ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν, εἰς ἃς παρεδόσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ προηγουμένην διαβεβαίωσιν πίστεως (=νῦν πιστεύσαντες).

60. πρὸς τὸν λόγον = ἀπέναντι τῆς πειστικότητος τοῦ λόγου. προσελθόντες^τ δηλ. ἐνώπιον τῶν πέντε δικαστῶν. ἐνδῶσί τι=δείξουν κάποιαν ὑποχώρησιν. ἐκείνοις^τ δηλ. τοῖς Πλαταιεῦσι. παρὰ γνώμην=παρὸ ἐλπίδα. τῆς ἀποκρίσεως=παρὸ δύσον ἀπήτει ἢ ἀπόκρισις.

Δημηγορία Θηβαίων.

(Γ, 61 - 67)

61. τοὺς μὲν λόγους=τούτους τοὺς μακροτέρους λόγους. οὗτοι^τ δηλ. οἱ Πλαταιεῖς. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι = στρέψαντες καθ' ἡμῶν τὸν λόγον. καὶ μὴ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ (περὶ αὐτῶν) ἡτιαμένων (ὑπό τινος) πολλὴν τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο καὶ ἔπαινον (πραγμάτων), ὃν οὐδεὶς ἐμέμψατο=καὶ δὲν ἔκαμνον ἔξω τῆς ὑποθέσεως μακρὰν τὴν περὶ ἔαυτῶν ἀπολογίαν καὶ μάλιστα χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς κατηγορήσῃ καὶ ἔπαινον διὰ πράγματα, διὰ τὰ διοῖα κανεὶς δὲν τοὺς ἔψεξε. πρὸς μὲν τά· δηλ. πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν κατηγορίας. τῶν δέ^τ δηλ. τῆς περὶ ἔαυτῶν ἀπολογίας καὶ τοῦ ἔπαινου. ἡ ἡμετέρα κακία=ἡ κακία, ἦν νομίζουσιν, διτὶ ἡμεῖς ἔχομεν. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τίνος εἰλωνείας, δόξα=φήμη. διάφορος=ἔχθρος. ξυμμείκτους... ἔσχομεν=ἐκδιώξαντες ἀνθρώπους μιγάδας^τ ἥσαν δὲ οὗτοι Θρᾷκες, Πελασγοί, "Υαντες. οὐκ ἡξίουν οὗτοι=δὲν κατεδέχοντο οὕτοι. προσηναγκάζοντο^τ ἐνν. ἐμμέ-

νειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι· κυρίως πρὸς τὸ μὴ παραβαίνειν τὰ πάτρια.

62. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ· εἰς τὸ ἀττικίσαι—μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν. ἐν οἴῳ εἴδει· δηλ. πολιτείας = (ἐν δούλῳ) δόποιν πολίτευμα ἔχοντες. κατ' ὀλιγαρχίαν ἴσονομον=καθ' ἥν δλοι οἱ εὐγενεῖς εἶναι διμότιμοι. ὅπερ ἔστι νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον=τὸ δόποιν εἶναι δλως ἀντίθετον πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸ ἰδεῶδες καλῶς συντεταγμένης πολιτείας. ἴδιας δυνάμεις... σχήσειν=έλπισαντες ὅτι θὰ καταστοῦν ἴσχυρότεροι. τὰ τοῦ Μήδου=οἱ Μῆδοι. κατέχοντες ἴσχυν = κρατοῦντες διὰ τῆς βίας. ἐπηγάγοντο αὐτὸν = προσεκάλεσαν τοὺς Μήδους πρὸς τὸ συμφέρον των. αὐτοκράτωρ = κυρία ἑαυτῆς. μὴ μετὰ νόμων = εὐρισκομένη εἰς ἔκνομον κατάστασιν. τοὺς νόμους ἔλαβε = ἀνέκτησεν (ἥ πόλις) τὸ νόμιμόν της πολίτευμα. καὶ κατὰ στάσιν ἔχοντων αὐτῆς τὰ πολλὰ=καὶ ἐνῷ κατεῖχον ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων τὸ περισσότερον μέρος αὐτῆς. ἐν Κορωνείᾳ· πρὸς δυσμὰς τῆς Κωπαΐδος. Ἐνταῦθα ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ 446 π. Χ. ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, Εὑβοέων κλπ.

63. ἀξιώτεροι· δηλ. ἡμῶν. ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ=διὰ νὰ ἡμπορῆτε νὰ μᾶς ἀποκρούσετε. οὐκοῦν χρῆν... πρὸς ἡμᾶς=λοιπὸν ἔπειτε νὰ προσκαλῆτε αὐτοὺς ὑμεῖς μόνον ἐναντίον μας. ὑπάρχον γε ὑμῖν· ἐνν. μὴ ἔνεπιέναι=ἄν καὶ ἡτο εἰς τὸ χέρι σας. εἴ τι προσήγεσθε=ἄν τυχὸν ἡναγκάζεσθε. ἐπὶ τῷ Μήδῳ = κατὰ τοῦ Μήδου. προβάλλεσθε = πρὸς προστασίαν σας προβάλλετε. παρέχειν· ἐνν. ὑμῖν=ἔπιτρέπειν. τοὺς μέν· δηλ. Ἀθηναίους. τοὺς δέ· δηλ. Λακεδαιμονίους. οὐκ ἵσην χάριν ἀνταπέδοτε=δὲν ἀνταπεδώκατε ἵσην εὐεργεσίαν (ἀλλὰ μείζονα). ἐκεῖνοι δηλ. σας ἐβοήθησαν ἀδικουμένους, ὃς λέγετε, σεῖς δὲ τοὺς ἐβοήθησατε ἀδικοῦντας. καίτοι τὰς ὄμοιάς... ἀποδιδομένας=καὶ ὅμως τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ τις τὰς ὄμοιάς ὑποχρεώσεις εἶναι μᾶλλον ἐπονείδιστον παρὰ (τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ) τὰς δικαίως ὀφειλομένας, πρὸς τὸ ἐτέρους ὅμως (πρὸς τὸ ἐτέρους ἀδικῆσαι) ἀποδιδομένας.

64. τε=καὶ οὕτω. μόνοι· ἐνν. Βοιωτῶν. τοῖς μέν· δηλ. Ἀθηναίοις. τοῖς δέ· δηλ. Θηβαίοις (ἡμῖν). ἀξιοῦτε, ἀφ' ὕν (=ἀπὸ τούτων ἢ) ἐγένεσθε ἀγαθοὶ... ὠφελεῖσθαι=ἔχετε τὴν ἀξιώσιν νὰ ὠφελήσθε διὰ πράξεις, τὰς δούλιας ἐκάματε, διὰ νὰ ὠφελήσετε καὶ εὐχαριστήσετε ἄλλους. ἀλλ' οὐκ εἰνός· ἐνν. ἐστιν ὠφελεῖσθαι. ξυναγωνί-

ζεσθε· προστ.—διαμένετε συναγωνισταὶ καὶ σύμμαχοι. τὴν τότε ἔνυ-
ωμοσίαν· τὴν γενομένην κατὰ τὸν γνωστὸν χρόνον ἔνορκον συμμαχίαν.
Πότε ἐγένετο αὗτη; ἔνγκατεδουλοῦσθε = σὺν τοῖς Ἀθηναίοις κατε-
δουλοῦσθε. Οἱ Ἀθηναῖοι βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν συμμάχων τῶν Πλα-
ταιέων κατέλαβον τὴν Αἴγιναν. διεκωλύετε· δηλ. ἐτέρους καταδου-
λοῦσθαι αὐτούς. ἔχοντες τε τοὺς νόμους=αὐτόνομοί τε ὄντες=μὴ
ὑπακούοντες εἰς δυνάστας (ὅπως ἡμεῖς· πρβλ. Γ, 62). τὴν τελευταῖ-
αν πρόσωπλησιν ἥμῶν ἐξ ἡσυχίαν=ὅτε ἡμεῖς προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς
εἰς εἰρηνικὴν οὐδετερότητα (πρβλ.Β, 72,1). κακῷ = δουλώσει (τῶν
Ἐλλήνων). ἀνδραγαθίαν προύθεσθε=ἐδείξατε γενναίαστητα. προσ-
ήκοντα νῦν ἐπεδείξατε = ἀπεδείξατε τώρα ὅτι δὲν ἀνῆκον (δὲν
ἡσαν ἴδια) εἰς ὑμᾶς. ἂν δὲ ἡ φύσις... ἐξ τὸ ἀληθὲς=ὅσα δὲ ἡ φύσις
ἥμῶν πάντοτε ἐπεμύμει, ἔξελεγχόντα ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ, ἦλθον εἰς
τὸ φανερόν. τοιαῦτα ἀποφαίνομεν=τοιαύτας ἀποδείξεις προσάγομεν.

65. ἂν δὲ τελευταῖα = ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα δὲ ἀδικήματα.
ἡμεῖς αὐτοὶ=μόνοι, ἀπρόσκλητοι. τῆς ἔξω ἔνυμμαχίας· δηλ. πρὸς
τοὺς Ἀθηναίους. οἱ γὰρ ἄγοντες... τῶν ἐπομένων παρφεῖ τὰ
ἔν. κεφ. 55, 4 λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων «οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι,
ἄλλοι οἱ ἄγοντες». πλείω παραβαλλόμενοι = διακυβεύοντες περισ-
σότερα συμφέροντα (ὡς πρῶτοι χρήμασι καὶ γένει). τοὺς ὑμῶν χεί-
ρους... γενέσθαι=οἱ ἔξ ὑμῶν χειρότεροι νὰ μὴ γίνουν ἀκόμη χει-
ρότεροι. τούς τε ἀμείνους... ἔχειν=καὶ οἱ καλύτεροι νὰ τιμῶνται
ἀναλόγως τῆς ἀξίας των. σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης = περι-
στέλλοντες τὴν δρμὴν τῆς ψυχῆς ὑμῶν. τῶν σωμάτων ἀλλοτριοῦν-
τες=τῶν πολιτῶν στεροῦντες. ἐξ τὴν ἔνυγένειαν οἰκειοῦντες=
συμφιλιώνοντες ὑμᾶς πρὸς τοὺς δμοφύλους σας (τοὺς Βοιωτούς).

66. πολιτεύω=εἶμαι πολίτης. χωρήσαντες· ἐνν. πρὸς ὑμᾶς.
εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμεν... πρᾶξαι = καὶ ἀν τυχὸν ἐφαινόμεθα, ὅτι
ἐπράξαμέν τι διποσοῦν ἀπρεπὲς (ἀδικον). οὐ μετὰ τοῦ πλήθους
ἔσελθόντες = εἰσελθόντες ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ λαοῦ. ἐν
χεοσὶν=ἐν τῇ συμπλοκῇ. κατὰ νόμον τινὰ = συμφώνως πρός τινα
νόμον (συνήθειαν). χεῖρας προΐσχομαι = ἐκτείνω χεῖρας ἵκετιδας,
ἵκετεύω. παρανόμως=παρὰ τὴν συνήθειαν (τῶν Ἐλλήνων, οἱ διποῖοι
δὲν ἐφόνευον τοὺς ἵκετας· πρβλ. 67,6). πῶς οὐ δεινὰ εἰδργασθε=

πῶς δὲν διεποάξατε ἀπάνθρωπον πρᾶξιν. τρεῖς ἀδικίας* δηλ. ὅντα. ἐν ὀλίγῳ=ἐν βραχεῖ χρόνῳ. λυθεῖσα ὄμολογία=ἡ παραβίασις τῆς συνθήκης. ἡ ψευσθεῖσα ὑπόσχεσις=ἡ ἀθέτησις τῆς ὑποσχέσεως. ἀντιδοῦναι δίκην=ἀντὶ τούτων δοῦναι δίκην = κολασθῆναι. οὐκ* ἐνν. τοῦτο γενήσεται (μὴ ἀντιδοῦναι δίκην). ἦν τὰ ὄρθα γιγνώσκωσι=ἄν κοίνωσι δικαίως (οἱ Λακεδ.).

67. ἐπεξήλθομεν = ἔξεθέσαμεν λεπτομερῶς. ἵνα ὑμεῖς μέν... καταγγωσόμενοι, ἡμεῖς δέ...τετιμωρημένοι=ἵνα ὑμεῖς μὲν γνωρίζετε, δτι δικαίως θὰ καταδικάσετε αὐτούς, ἡμεῖς δέ, δτι δικαιοτέραν ἐκδίκησιν ἔχομεν λάβει δι' ὑμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἔνεκα τῆς ζωηρᾶς των ἐπιθυμίας φαντάζονται ὡς τετελεσμένην τὴν τιμωρίαν. εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο=ἄν τυχόν τις καὶ ἔγινε (εἶναι πραγματική). ἐπικλασθῆτε* πρβλ. 59, 1. ζημιάς* ἐνν. αἰτίους εἶναι. ούκ ἐκ προστηρόντων = ὅχι ως ἀρμόζει εἰς αὐτοὺς (διὰ τὰς προτέρας ἀρετάς). ὀλοφυρωφ* δηλ. αὐτῶν. οἴκτω* δηλ. ὑμῶν αὐτῶν. ἐπιβιώμενοι* πρβλ. 58, 3. σφετέραν ἐρημίαν=τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπομόνωσιν. τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ὑμῶν διεφθαρμένην=τοὺς νέους ὑμῶν (τὸ ἄνθος τῶν πολιτῶν μας), οἱ δοποῖοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούτων. ἄγοντες=πειρώμενοι ἄγειν. ἐν Κορωνείᾳ* πρβλ. 62, 3. Ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἥναγκάσθησαν νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Βοιωτούς, τὰ ἐναντία = τούναντίον. ἐπίχαρτοι εἶναι = (εἶναι ἀξιοί), ὅστε νὰ καίρῃ κανεὶς διὰ τὰ κακά, τὰ δποῖα πάσχουν. δι' ἐαυτοὺς=ἔξ αἰτίας των. πλέον ἦ=μᾶλλον ἡ. μίσει ἡ δίκη=(ἀθούμενοι) ἀπὸ τὸ μῖσος ἡ ἀπὸ τὸ δίκαιον. καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἵσην τιμωρίαν=καὶ διότι δὲν τιμωροῦνται καὶ τώρα μὲ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀδίκημά των τιμωρίαν. ἀμύνατε τῷ νόμῳ=προστατεύσατε τὸν νόμον. ὁν=δι' ὅσα. καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ὑμῖν=καὶ μὴ διὰ τῶν λόγων τούτων ἀπωσθῶμεν προσβεβλημένοι ἐνώπιον ὑμῶν. Διὰ τούτων παρφεῖ τοὺς λόγους τῶν Πλατ. ἐν 57, 4. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων = δτι δὲν θὰ δικάσετε λόγους ἀλλ' ἔργα. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς δητορικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς δοποίους ἥσχοιοῦντο τότε οἱ Ἀθηναῖοι. βραχεῖα* ἐνν. οὖσα. ἀμαρτανομένων δὲ (τῶν ἔργων)... γίγνονται =δταν δὲ τὰ ἔργα περιέχωσιν ἀμαρτήματα, λόγοι μὲ δραίας λέξεις καλλωπισθέντες γίνονται προκαλύμματα αὐτῶν. ἦν κεφαλαιώσαντες

διαγνώμας ποιήσησθε=ἄν διατυπώσαντες περιληπτικάς ἀποφάσεις διακοινώσητε αὐτάς. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ βραχὺ ἐπερώτημα τῶν Λακ. δικαστῶν 52, 4 «εἴ τι Λακ. ἀγαθὸν εἰργασθε». πρὸς τοὺς ἔνυμπαντας* δηλ. δχι μόνον πρὸς ἐνόχους. ἥσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει=διὰ καθένας διλιγώτερον θάκαταφεύγη εἰς ὡραίους λόγους, διὰ νὰ καλύπτῃ ἀδίκους πράξεις.

Πλαταιέων καταδίκη.

(Γ, 68)

68. νομίζοντες... ὁρθῶς ἔξειν=φρονοῦντες (καὶ μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων) διτὶ ὁρθὸν εἶναι νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ ἐρώτημα. προείχοντο=προέτειναν. κοινούς* δηλ. εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπομένως οὐδετέρους. κατ' ἐκείνας* δηλ. τὰς σπονδὰς τοῦ Παυσανίου. τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει=διὰ τὴν δικαίαν ἀπάίτησιν αὐτῶν (τῶν Λακ.). ἔκσπονδοι=ἀπηλλαγμένοι τῶν δεσμῶν τῆς συνθήκης. Ἡσαν δὲ ἀπηλλαγμένοι οἱ Λακ., διότι οἱ Πλατ. ἀπέροιψαν τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γενομένας εἰς αὐτοὺς προτάσεις περὶ οὐδετερότητος (πρβλ. B, 72 «καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἐτέρων»). ἔνα ἔκαστον παραγαγόντες=δύδηγοῦντες ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἔνα ἔνα χωριστά. ὅπότε μὴ φαῖεν=εἴαν δὲν ἔδιδον καταφατικὴν ἀπάντησιν. ἔξαίρετον ἐποιήσαντο = ἔξηρεσαν. κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι=ἔξορίστοις ἔνεκα πολιτικῆς στάσεως. τὰ σφέτερα φρονοῦντες=λακωνίζοντες. καθελόντες ἔς ἔδαφος=κατεδαφίσαντες. ἐκ τῶν θεμελίων=ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τῶν θεμελίων διότι τὰ ἴδιωτικὰ οἰκήματα ἥσαν κατεσκευασμένα ἐκ πλίνθων πλὴν τῶν θεμελίων, τὸ δὲ καταγώγιον ἄπαν ἦτο ἐκ λίθων. καταγώγιον* οἰκημα διὰ τοὺς ξένους, οἱ δποῖοι ἐπεσκέπτοντο τὸν ναὸν τῆς Ἡρας. θυρῷματα=κουφώματα. τοῖς ἄλλοις=μὲ τὰ ἄλλα ὑλικά. δημοσιώσαντες=κηρύξαντες δημοσίαν. ἀπεμίσθωσαν=ἔδωκαν ἐπὶ ἐνοικίῳ. ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο=ἀπετράποντο, ἐφάνησαν δυσμενεῖς. σχεδὸν δέ τι... ἔνεκα=καὶ σχεδὸν καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οἱ Λακ. ἐφάνησαν τόσον δυσμενεῖς πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς ἔνεκα τῶν Θηβαίων.

II. ΛΕΣΒΙΑΚΑ

Μυτιληναίων ἀποστασία.

(Γ, 1-18)

1. θέρος ἐνν. τὸ θέρος τοῦ 428, τετάρτου ἔτους τοῦ πολέμου. ἄμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι=ὅτε ὁ σίτος ἦτο ὕδριμος πρὸς θερισμόν, ἥτοι περὶ τὸ τέλος τοῦ σημερινοῦ Μαΐου. Διατί ἔκαμνον τὸν Μάιον τὰς εἰσβολὰς; ἐγκαθεζόμενοι=ἐν αὐτῇ (μονίμως) στρατοπεδεύσαντες. εἰώθεσαν ἐνν. γίγνεσθαι. ὅπῃ παρείκοι=ὅπου τοὺς ἡρχετο βολικά. προεξιόντες τῶν ὅπλων=ἔξερχόμενοι τοῦ στρατοπέδου καὶ προχωροῦντες ἀπ' αὐτοῦ. οὖν εἶχον τὰ σιτία=ἔφ' ὅσον χρόνον εἶχον τροφάς. διελύθησαν κατὰ πόλεις=διαλυθέντες ἥλθον ἔκαστοι εἰς τὰς πόλεις των.

2. Μήθυμνα· πόλις τῆς Λέσβου ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς Ἀθηναίους. τῶν λιμένων τὴν χῶσιν... ἔδει ἀφικέσθαι=ἐπερίμεναν νὰ τελειώσῃ τὸ κλείσιμον τῶν στομάτων τῶν λιμένων καὶ νὰ φθάσουν ὅσα ἔχονται ἔκ του Πόντου. διάφορος=ἔχθρος. πρόξενοι· οὗτο ἐκαλοῦντο οἱ ἀναλαμβάνοντες τὰς ὑποθέσεις ξένης πόλεως, τῆς ὅποιας οἱ πολῖται, ἔρχομενοι εἰς τὴν ἴδικήν των χώραν, ἀπέλαυνον τῆς προστασίας καὶ τῆς συνδρομῆς των πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών των· κατί ἀνάλογον πρὸς τοὺς σημερινοὺς πρεσβευτάς. ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ=ἔξαναγκάζουν τοὺς Λεσβ. (τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς χωρίοις) νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Μυτιλήνην. καὶ τὴν παρασκευὴν... ἐπείγονται=ἐπισπεύδουν τὴν προετοιμασίαν των. ξυγγενῶν· ἵσαν δόλοι Αἰολεῖς. ἥδη=ἐν τάχει, εὐθύνς.

3. ἄρτι καθισταμένου=ὅ ποιος μόλις εἶχεν ἀρχίσει. μέγα ἔργον=ἐπικίνδυνον πρᾶγμα. Λέσβον προσπολεμώσασθαι=νὰ καταστήσουν τὴν Λέσβον πολεμίαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πολεμίοις. ἀκέ-

ραιος=ἀβλαβής. μεῖζον μέρος... εἶναι=ἀποδίδοντες μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ εἶναι ἀληθῆ (ἢ εἰς τὰς καταγγελίας). τὴν ἔχοντας διαλύειν=νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν συνοίκισιν (νὰ ἀποστέλουν εἰς τὰ ἵδια τοὺς μετακομισθέντας εἰς τὴν πόλιν). **Μαλόεις** ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος (ἴσως ἐκ τοῦ μᾶλον=μῆλον=πρόβατον), διότι ᾧτο καὶ ἀγροτικὸς θεός. **Ἄφνω**=αἰφνιδίως. ἦν μὲν ἔχοντας ἡ πεῖρα^α ἐνν. εὗ ἔχει=ἄν μὲν ἐπιτύχῃ ἡ ἀπόπειρα, ἔχει καλῶς. κατὰ τὸ ἔχοντας συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ τῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεις των. ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο=ἔθεσαν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. **Γεραιστός** ἀκρωτήριον, λιμὴν καὶ πόλις τῆς Εὐβοίας. ὄλκαδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν=εὑρών φορτηγὸν πλοῖον ἔτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν. πλῷ χρησάμενος=πλεύσας μὲ εύνοικὸν ἀνεμον. τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν... ἐφύλασσον=ὅλα τὰ ἄλλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ τείχη καὶ τὸν λιμένας ἐφύλασσον, ἀφοῦ τὰ ἡμιτελῆ ἐφραξαν.

4. τὰ ἐπεσταλμένα=τὰ προσταχθέντα. λόγους ἥδη προσέφερον=τώρα πλέον (ἐν τῇ ἀνάγκῃ) ἐπρότειναν διαπραγματεύσεις. **παραυτίκα**=πρὸς τὸ παρόν. ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποτέμψασθαι =νὰ ἀπομακρύνουν ἀφ' ἑαυτῶν μὲ ἐπιεικεῖς τινας ὅρους. ἀνακωχή· ὅπως καὶ σήμερον. οἱ διαβάλλοντες=οἵ καταδόται. ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων=διότι δῆθεν αὐτοὶ δὲν θὰ διαταράξουν τὰς συμμαχικὰς σχέσεις. οὐ γάρ ἐπίστευον... προχωρήσειν=διότι δὲν ἥλπιζον, δτι θὰ ἐπιτύχουν αὐτά, ποὺ ἐπερίμεναν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. **ταλαιπώρως**=μὲ κόπον. διὰ τοῦ πελάγους^α δηλ. μὴ προσορμιζόμενοι εἰς νήσους, πρᾶγμα τὸ δποῖον παρεῖχεν ἀσφάλειαν καὶ εὐκολίαν εἰς τὰ πλοῖα. αὐτοῖς ἐπρασσον=διεπραγματεύοντο μετ' αὐτῶν.

5. **"Ιμβριοι καὶ Λήμνιοι"** διότι οὔτοι, κληροῦχοι τῶν Ἀθηναίων δῆτες, ἥσαν πιστοὶ εἰς αὐτούς. ὄλλγοι τινές^α ίσως οἵ Τενέδιοι, διότι ὑπώπτευον τὸν Μυτιληναίους. ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον^α δηλ. τὸ ἐν Μαλέᾳ. οὕτε ἐπηυλίσαντο=οὕτε διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάκης. ἐκ Πελοποννήσου...κινδυνεύειν=διότι ἥθελον νὰ διεξαγάγουν τὸν ἄγωνα μαζὶ μὲ τὴν ἐκ Πελ. βοήθειαν καὶ μὲ ἄλλην δύναμιν, ἐὰν ἀπὸ κανὲν μέρος προσήρχετο. φθάσαι τὸν ἐπίπλουν=νὰ φθάσουν πρὸ τῶν ἐπερχομένων πλοίων.

6. ἐπιρρωσθέντες=λαβόντες θάρρος. ουδὲν ίσχυρὸν=οὐδεὶς μίαν σοβαρὰν ἀντίστασιν. περιοριμισάμενοι = ἀποκλείσαντες διὰ πλοίων. τοὺς ἐφόρους ἐποιοῦντο=ἐφώρους, ἥτοι ἔχοντες τὰ πλοῖα ἡγκυροβολημένα πλησίον τῶν λιμένων ἀπέκλειον αὐτούς. τῆς θαλάσσης... εἰργον τοὺς Μυτιληναίους = ἀπέκλειον τῆς θαλάσσης τοὺς Μυτ., ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν αὐτὴν. ναύσταθμον πλοίων^{*} πλεονασμὸς=ναύσταθμος. ἀγορὰ = τόπος ἀγορᾶς. τὰ περὶ Μυτ... οὕτως ἐπολεμεῖτο=δ περὶ τὴν Μυτ. πόλεμος τοιουτορόπως διεξήγετο.

8. ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς^{*} ίδε Γ, 4. Ὁλυμπίαζε παρεῖναι^{*} ἐκεῖ ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῶν Ὁλυμπιακῶν ἀγώνων θὰ παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ σύμμαχοι τῶν Λακ. καὶ θὰ συνεζήτουν μετ’ αὐτῶν οἱ Σπαρτιάται. Δωριεὺς Ῥόδιος^{*} υἱὸς τοῦ περιφήμου Ὁλυμπιονίκου Διαγόρου. ἦν δὲ Ὁλυμπιάς^{*} ἥτο ή 88η Ὁλυμπιάς, ἥτοι 428 π. Χ. κατέστησαν ἐξ λόγους=συνῆλθον εἰς σύσκεψιν.

15. τοῖς δύο μέρεσι^{*} τὸ ἄλλο τρίτον ἔμενεν, ἵνα φυλάττῃ ἑκάστην πόλιν. ὄλκούς^{*} ὅργανα, διὰ τῶν δποίων τὰ πλοῖα εἴλκοντο ἐπὶ τῆς ἔηρας. Ἡ ύπερνεώλκησις πλοίων διὰ τῶν ἴσθμῶν ἥτο συνήθης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὑπεροίσοντες^{*} δηλ. τὰς ναῦς= ἵνα μεταφέρουν τὰ πλοῖα (ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς τὸν Σαρωνικόν). ἐν καρποῦ ἔυγκομιδῇ ἥσαν = ἥσχολοῦντο μὲ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν=ἐν ἀπροθυμίᾳ εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

16. αὐτούς^{*} τοὺς Λακ. διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν= διότι ἔθεώρουν αὐτοὺς ἀσθενεῖς, ἀνισχύους. ἀναγαγόντες^{*}=ἀναγαγόμενοι=ἀποπλεύσαντες. ἥ δοκοίη αὐτοῖς = εἰς δποίον μέρος ἐνόμιζον αὐτοὶ κατάλληλον. πολὺν τὸν παράλογον=ἐντελῶς ἀπροσδόκητα. Διότι οἱ Ἀθην. παρὰ τὰς πληροφορίας τῶν Μυτιλ. ἐν 13,4 ἐνίσχυσαν τοὺς στόλους των εἰς τὰ διάφορα μέρη. ἀπορα νομίζοντες= νομίζοντες ἀκατόρθωτα. περιοικίδα^{*} τὴν χώραν τῶν περιοίκων ἐν τῷ Λακωνικῷ καὶ Μεσσηνίᾳ. ἐπ’ οἴκου=οἴκαδε. ὅ τι πέμψουσι=ἵνα τοῦτο πέμψωσι.

18. ὡς προδιδομένην=νομίζοντες ὅτι διεξήγοντο συνεννοήσεις

ἐν τῇ πόλει (Μηθύμνῃ) περὶ παραδόσεως αὐτῆς. ἐπίκουροι δηλ. οἱ μισθοφόροι (προβλ. Γ, 2,2). οὐ προυχώρει, ἢ προσεδέχοντο = δὲν ἔπήγαιναν καλὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἐπερίμεναν. "Αντισσα, Πύρρα, Ερεσος" ἵδε χάρτην τῆς Λέσβου εἰς τὸ τέλος. καταστησάμενοι βεβαιότερα=καταστήσαντες πρὸς τὸ συμφέρον των ἀσφαλέστερα. κρατύναντες = ἐνισχύσαντες. ἐκβοήθεια = ἔξοδος ἐναντίον (τῶν ἔχθρῶν). πληγέντες = κατὰ κράτος ἡττηθέντες. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες=οἱ ἥδιοι (δηλ. οἱ πολῖται) πλεύσαντες καὶ ὡς κωπηλάται. ἔστιν οὖ=εἴς τινα μέρη. καρτερὰ=δχυρὰ σημεῖα.

Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους.
Μυτιληναίων παράδοσις.

(Γ, 25 - 33)

25. κατὰ χαράδραν = διὰ χαράδρας. ἢ ὑπερβατὸν ἦν = ὅπου ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερβαθῇ (πατηθῇ) τὸ τεῖχος. προέδροις = τοῖς ἀρχούσι τῶν Μυτιληναίων. ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ἔμβατνειν=ἥσαν ὀλιγώτερον διατεθειμένοι νὰ συνθηκολογῶσι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

26. ἄρχοντα προστάξαντες=διορίσαντες ἄρχοντα. ἀμφοτέρωθεν όροισθούμενοι = περιπίποντες εἰς σύγχυσιν λόγῳ τῆς συνδυασμένης ἐπιθέσεως. ὅπως ἥσσον ἐπιβοήθήσωσι = ἵνα μὲ μικροτέραν ἰσχὺν (δύναμιν) σπεύδουν πρὸς καταδίωξιν (τῶν 40 πλοίων). Κλεομένης* υἱὸς τοῦ Παυσανίου τοῦ νικητοῦ τῶν Περσῶν ἐν Πλαταιαῖς. ὑπὲρ Παυσανίου = ὡς ἐπίτροπος τοῦ (βασιλέως) Παυσανίου. Οὗτος ὡς νέος ἐπετροπεύετο ὑπὸ τοῦ θείου του Κλεομένους. δὴ=ὡς γνωστόν. μετὰ τὴν δευτέραν* καθ' ἣν μόνον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου. ἐπιμένοντες=ἀναμένοντες. ἔργον= κατόρθωμα. ὡς ἥδη πεπεραιωμένων = μὲ τὴν ἴδεαν ὅτι εἶχον πλέον φθάσει. ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες=διέτρεξαν λεηλατοῦντες τὸ περισσότερον μέρος τῆς χώρας. οὐδὲν ἀπέβαινε=τίποτε δὲν ἐπραγματοποιεῖτο (ὡς πρὸς τὰς ἐκ Λέσβου εἰδήσεις). ὁ σῖτος=τὰ τρόφιμα.

27. ἐνεχρόνιζον=ἐβράδυνον. καὶ αὐτὸς* δηλ. ὡς καὶ οἱ Μυτιληναῖοι δὲν ἐπερίμεναν τὰς ναῦς πλέον. ὅπλῖζει* ἐνν. δίδει τὸν βαρὺν

δπλισμόν, δν ἔφερον μόνον οί ἀριστοκρατικοί, ἐνῷ αί κατώτεραι τάξεις ὑπηρέτουν ως ψιλοί. Ψιλὸν ὄντα = ἐλαφρῶς ὀπλισμένον. κατὰ ἔυλλόγους γιγνόμενοι=συναθροιζόμενοι καθ' ὅμαδας. δυνατοὺς=δλιγαρχικούς. ξυγχωρήσαντες = ξυμβάντες = συνθηκολογήσαντες.

28. οί ἐν τοῖς πράγμασι=οί ιθύνοντες, οί δλιγαρχικοί. εί λα-
μονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως=ἄν ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὴν συνθή-
κην (δηλ. ἔαν γίνη αὕτη ὑπὸ μόνου τοῦ δήμου ἀνευ τῶν δυνατῶν). κοινῇ=ἀπὸ κοινοῦ, δηλ. μετὰ τῶν δημοκρατικῶν. στρατόπεδον=στρατός. ὥστε=ἐπὶ τῷ ὅρῳ. αὐτούς δηλ. τοὺς Μυτιληναίους. ἐν
ὅσῳ δ' ἄν ἔλθωσι πάλιν=μέχρι δὲ τῆς ἐπανόδου. αὕτη ἐγένετο=
ἡτο αὐτή. οἱ πράξαντες = οἱ διαπραγματευθέντες. μάλιστα* εἰς
τὸ πράξαντες. οὐκ ἡνέσχοντο=δὲν ἔμειναν ἥσυχοι. δικαστοί δηλ. ἄν καὶ
ἥσαν ἀσφαλεῖς κατὰ τὴν σύμβασιν. καθίζουσι* ἀμτβ.=καταφεύγουν
ως ἱκέται. ἀναστήσας... ὥστε μὴ ἀδικῆσαι=(πείσας) αὐτοὺς νὰ ση-
κωθοῦν ἀπὸ τοὺς βωμούς μὲ τὴν ὑπόσχεσιν (ὅρον) ὅτι δὲν θὰ τοὺς
βλάψῃ. Ἀνόσιον ἔθεωρεῖτο ή ἀπομάκρυνσις ἱκέτου ἀπὸ τοὺς βωμούς.
κατατίθεται=θέτει πρὸς ἀσφαλειαν. τοῖς Ἀθηναίοις δόξῃ τι=
λάβουν ἀπόφασίν τινα οἱ Ἀθηναῖοι. καθίστατο=ἔτακτοποίει.

29. σχολαῖοι=βραδέως. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους* ἐν
ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐν Λέσβῳ προσκαθημένους. πρὸν δὴ τῇ Δήλῳ
ἔσχον=ἔως οὐ τέλος προσωριμίσθησαν εἰς τὴν Δῆλον. Ἐρυθραία*
χερσόνησος τῆς Ἰωνίας ἀπέναντι τῆς Χίου. μάλιστα=ἀκριβῶς. τῇ
Μυτιλήνῃ ἑαλωκυίᾳ=ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Μυτιλήνης. ἐκ τῶν
παρόντων=ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

30. πρὸν ἐκπύστους γενέσθαι=πρὸν μᾶς πάρουν εἰδῆσιν. ὕσ-
περ ἔχομεν=ἀμέσως. ἀνδρῶν νεωστὶ... εὑρήσομεν=θὰ εὑρωμεν
μεγάλην ἔλλειψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ διοῖοι
πρὸ διλίγουν ἔχουν καταλάβει πόλιν. κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ
καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ θάλασσαν. ἦ=δπου. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέ-
σθαι ἄν... πολέμιον=ἔλπίζουν, ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναν-
τίον των ἔχθρος τις. καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ... οὖσα=καὶ ἡμεῖς (κατὰ
θάλασσαν) κυρίως συμβαίνει νὰ εἴμεθα ἴσχυροί. προσπίπτω=ἐπιτί-
θεμαι. τῶν ἔνδον* δηλ. τῶν δλιγαρχικῶν. καταληφθῆναι ἄν τὰ

πράγματα = δτι δυνάμεθα νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς καταστάσεως. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον = ἂς μὴ διστάσωμεν νὰ ἀναλά- βωμεν τὸν κίνδυνον. τὸ κοινὸν τοῦ πολέμου = τὰ ὅποια πολέμου. ὁ (καινὸν) εἴ τις... ὁρθοῖτο = ἀπὸ τὸ ὅποιον (δηλ. τὸ ἄφνω καὶ νυκτὸς ἀπόστοκήτους προσπεσεῖν) ἐάν τις στρατη- γὸς ἥθελε προφυλάσσεται, δσάκις τὸ παρατηρεῖ εἰς τὸν ἔαυτὸν του (=τὸ θεωρεῖ ἐνδεχόμενον διὰ τὸν ἔαυτὸν του), καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, δσάκις παρατηρεῖ, δτι συμβαίνει (τὸ τοιοῦτο, δηλ. τὸ προσπεσεῖν αὐτοῖς ἄφνω) εἰς τὸν ἐχθρούς, πάρα πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ (νὰ κατορθώσῃ).

31. οὐδενὶ ἀκουσίως ἀφίχθαι=δτι ἔχομεν ἔλθει ἀρεστοὶ εἰς ὅλους. τὴν πρόσοδον ταύτην· τὸν συμμαχικὸν φόρον τὸν ἀπὸ τῶν Ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πόλεων προερχόμενον. Ὁ φόρος οὗτος ἐπὶ Ἀρι- στείδου ἀνήρχετο εἰς 460 τάλαντα καὶ βραδύτερον εἰς 600 καὶ πλέον. ἵνα, ἦν ἐφορμῶσι..., γίγνηται=ἵνα, ἐάν (οἱ Ἀθηναῖοι) ἀναγκά- ζωνται νὰ ἀποκλείωσιν αὐτοὺς (τὸν Πελοποννησίους), δαπανῶσι χοήματα (οἱ Ἀθ.). Πισσούθην· σατράπην τῆς Λυδίας. ἐνεδέ- χετο=ἀπεδέχετο. τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν=ἀπέκλινε μᾶλ- λον πρὸς τὴν γνώμην. τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει=εἶχεν ἔλθει ὕστε- ρον ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης. προσμείγνυμι = προσεγγίζω.

32. ἄρας (τὰς ναῦς) = ἀποπλεύσας. παρέπλει· δηλ. παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰωνίας. προσσχὼν (προσίσχω) = προσεγγίσας. Τηίων· κατοίκων τῆς ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Ἰωνικῆς πόλεως Τέω. Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων· Σάμιοι ὀλιγαρχικοί, οἱ δποῖοι ἐκβληθέντες τῆς πόλεως Ἰδρυσαν πλησίον τῆς Σάμου πόλιν, τὰ Ἀναια. εἰ=δτι=διότι. οὔτε κείρας ἀνταιρομένους=οἱ δποῖοι δὲν ἐσήκωσαν χέρι (ἐναν- τίον του). ἐς φιλίαν προσάξεσθαι=δτι θὰ κάμῃ φίλους. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην... παραβαλεῖν = δὲν ἥλπιζον ποτέ, δτι οἱ Πελοποννήσιοι θὰ διεπεραιοῦντο εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἤσαν κύριοι τῆς θαλάσσης.

33. Σαλαμινία καὶ Πάραλος· δύο πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ταχέα χοησιμεύοντα εἰς διαφόρους σπουδαίας δημοσίας ὑπηρεσίας. Κλάρος· πόλις τῆς Ἰωνίας πλησίον τοῦ Κολοφῶνος. ὁρμῶν (δρμέω)=ἀραγμέ-

νος. ώς γῇ ἔκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ = μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ προσεγγίσῃ ἔκουσίως εἰς ἄλλην γῆν. εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν=μολονότι καὶ ὑπ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς συνθήκας (μολονότι δηλ. ἥ ἀτείχιστος Ἰωνία ἦδύνατο νὰ προκαλέσῃ αὐτὸνς εἰς τοῦτο) δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ μένουν ὡς ἐπίο. τροπικὸν = οὕτως. αὐτάγγελοι = αὐτόπται ἀνήγγειλαν. ώς οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει = ἐπειδὴ δ (ὑπὸ τὸν Ἀλκίδαν) στόλος δὲν ἐφαίνετο πλέον εἰς ἀπόστασιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἦδύνατο νὰ τὸν προφθάσῃ, ἐπέστρεφεν δπίσω (δ Πάχης). οὐ μετεώροις περιέτυχε (ταῖς ναυσὶ τοῦ Ἀλκίδου)=δὲν συνήντησεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. ἐφόρμησις=δ διὰ πλοίων ἀποκλεισμός. νέρδος ἐνόμισε... ἐφόρμησιν παρασχεῖν = κέρδος ἐνόμισεν, ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος ἀποκλεισθεῖσαι (αἱ νῆσις τοῦ Ἀλκίδου) δὲν ενφέμθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ στρατοπεδεύσουν (προσορμισθοῦν) καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς αὐτὸνς (τοὺς Ἀθην.) νὰ τὰς φυλάττουν καὶ νὰ τὰς πολιορκοῦν.

*Αθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων.

(Γ, 35 - 50)

35. παρίσταμαι τι = ἵστημι τι παρ' ἔμαυτῷ = ὑποτάσσω. οὓς κατέθετο· ἵδε Γ, 28. καθίστατο τὰ περὶ Μυτιλήνην=ἐτακτοποίει τὰ (πολεμικὰ) πράγματα τῆς Μυτιλήνης. ὑπομένων = μένων εἰς τὴν θέσιν του. ἥ ἐδόκει αὐτῷ· ἐνν. καθίστασθαι.

36. ἔστιν ἀ... ἀπάξειν Πελοποννησίους = ἀν καὶ ὑπέσχετο, ὅτι θὰ καμῇ καὶ ἄλλα τινὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῶν ὅτι θὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς Πελ. ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν· πρβλ. Γ, 68. γνώμας ἐποιεῦντο = ἐσκέπτοντο. ὑπὸ ὁργῆς = ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁργῆς. ὅσοι ἡβῶσι = ὅσοι διανύουν τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, δηλ. 18 ἑτῶν καὶ ἄνω. ἐπικαλοῦντες=κατηγοροῦντες. ἀρχόμενοι=πιεζόμενοι. προσῆνυεβάλετο... παρακινδυνεῦσαι = συνετέλεσε προσέτι ὅχι δλίγον εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς δομῆς (=τοῦ ἐρεθισμοῦ) τὸ ὅτι ἐτόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κινδύνους τὰ πλοῖα τῶν Πελ. πλεύσαντα εἰς τὴν Ἰωνίαν πρὸς βοήθειαν αὐτῶν. *Υποκείμ. τοῦ ὁρίου. εἶναι τὸ αἱ Πελοπ. νῆες... παρακινδυνεῦσαι, τὸ δὲ ἐλάχιστον τῆς δομῆς (=οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν δομῆς) ἀντικείμενον. οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας=ὅχι κατόπιν ἐπιπολαίας σκέψεως, κατόπιν ὠδίμου σκέψεως. διαχρῶμαί τινα

=φονεύω τινά. μετάνοια ἦν... ἢ τοὺς αἰτίους=μετενόουν καὶ ἀνελογίζοντο ἡρέμως ὅτι ἡ ἀπόφασίς των ἵτο σκληρὰ καὶ φοβερὰ (πρωτάκουστος), δηλ. νὰ καταστρέψουν δλόκληρον πόλιν μᾶλλον καὶ ὅχι τοὺς πρωταίτους (μόνον). τοὺς ἐν τέλει· δηλ. τοὺς πρυτάνεις ἢ στρατηγούς, οἵτινες εἶχον τὸ δικαιώμα νὰ συγκαλοῦν τὴν ἐκκλησίαν. αὖθις γνώμας προθυμεῖναι=νὰ προτείνουν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. καὶ ἔκεινοις ἐνδηλον ἦν=καὶ ἔκεινοι ἔβλεπον. βουλόμενον τὸ πλέον... βουλεύσασθαι=ὅτι οἱ περιστρέφοι πολῖται ἐπεθύμουν νὰ δώσωσι τινες εἰς αὐτοὺς (τοὺς πολίτας) ἀφορμὴν νέας συσκέψεως. ἀφ' ἐκάστων=ἀπὸ διαφόρους. πιθανώτατος=πειστικώτατος.

Δημηγορία τοῦ Κλέωνος.

(Γ, 37 - 40)

37. ἥδη... καὶ ἄλλοτε=σήμερον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. ἀδύνατος=ἀνίκανος. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν... πρὸς ἄλλήλους=ἐπειδὴ οἱ πολῖται εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις σας δὲν φοβεῖσθε οὕτε ἐπιβουλεύεσθε ὁ ἔνας τὸν ἄλλον. τὸ αὐτό· δηλ. ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον. καὶ ὅτι ἄν... ἀμάρτητε=καὶ εἰς ὅποιον σφάλμα ὑποπέσετε. οὐχ ἥγεισθε=δὲν στοχάζεσθε, ἐννοεῖτε. ἐπικινδύνως ἐξ ὑμᾶς μαλακίζεσθε=ὅτι ἡ μαλακία σας (=ἡπιότης, ἐπιείκεια) αὐτὴ δημιουργεῖ κίνδυνον εἰς σᾶς. οὐκ ἐξ τὴν τῶν ἔνυμάχων χάριν=ὅχι ἵνα σᾶς χορεωτοῦν χάριν (εὐγνωμονοῦν) οἱ σύμμαχοι. ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν=ὅτι ἡ ἀρχή, τὴν ὅποιαν ἔχετε, εἶναι τυραννική. οὐκ ἐξ ὃν ἄν χαρίζησθε... περιγένεται=ἀκροῶνται ὑμῶν (ὑπακούοντας εἰς ὑμᾶς) ὅχι ἐνεκα τῶν εὐεργεσιῶν, τὰς ὅποιας κάμνετε εἰς αὐτοὺς μὲ βλάβην σας, ἀλλ' ἐνεκα τῆς ὑπεροχῆς, τὴν ὅποιαν ἥθελετε ἀποκτήσει διὰ τῆς ἰσχύος σας μᾶλλον παρὰ διὰ τῆς καλῆς πρὸς ὑμᾶς διαδέσεως ἔκεινων (διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔκεινων). Ἡ ἐννοια· οἱ σύμμαχοι ὑπακούοντας εἰς σᾶς ἐκ φόβου μᾶλλον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως σας παρὰ ἐξ εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. εἰ βέβαιον... δόξῃ πέρι=ἄν δὲν θὰ μείνῃ τίποτε σταθερὸν ὡς πρὸς ὅσα τυχὸν ἀποφασίσωμεν. χείροσι νόμοις... ἀκύρωτος=προτιμοτέρα (ἴσχυροτέρα) εἶναι ἡ πόλις ἡ ἔχουσα χειροτέρους νόμους, ἀλλ' ἀμεταβλήτους, ἀπὸ τὴν ἔχουσαν καλοὺς μέν, ἀλλ' ἀνεφαρμόστους. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται βέβαια περὶ ἀναιρέσεως νόμου, ἀλλὰ περὶ καθαιρέσεως ψηφίσματος μόνον· ὁ Κλέων ὅμως ἐπί-

τηδες συγχέει αύτά, ίνα διεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δήμου. σωφροσύνη=ἀπλότης, μετριοφροσύνη=ἀντιτίθ. πρὸς τὸ ἀκολασία=ἀπεριόριστος ἐλευθερία. δεξιότης=σοφία, πολυμάθεια. οἵ τε φαυλότεροι... οἰκοῦσι τὰς πόλεις=οἱ ἀμαθέστεροι (=οἱ ἀπλούστεροι) τῶν ἀνθρώπων συγκρινόμενοι (=πρὸς) πρὸς τοὺς πολυμαθεστέρους καλύτερον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κυβερνοῦν τὰς πόλεις. τῶν τε αἱεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγγένεσθαι=καὶ νὰ φαίνωνται ἀνώτεροι (νὰ ὑπερισχύουν) τῶν ἑκάστοτε λεγομένων πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν (νὰ ἐπικρατῇ πάντοτε ἡ ἀτομικὴ τῶν γνώμη). ὡς ἐν ἄλλοις... τὴν γνώμην=ῶσαν νὰ μὴ ἥδυναντο τάχα νὰ δεῖξωσι τὴν σοφίαν των (εὐφυΐαν) εἰς ἄλλας σπουδαιοτέρας περιστάσεις. ἐκ τοιούτου=τοιαῦτα πράττοντες. τὰ πολλὰ=ῶς ἐπὶ τὸ πολύ. σφάλλουσι=γίνονται αἴτιοι νὰ δυστυχοῦν (νὰ κάμνουν σφάλματα) αἱ πόλεις. τῇ ἐξ αὐτῶν ἔννεσει=εἰς τὴν σοφίαν των. ἀξιοῦσι=παραδέχονται. ἀδυνατώτεροι μέμψασθαι=διλιγότερον ἴκανοι (ἢ οἱ ἔννετώτεροι) νὰ ἐπικρίνωσι τὸν λόγον (τοῦ καλῶς εἰπόντος). ἀπὸ τοῦ ἵσου = ἀμερόληπτοι. ἀγωνισταὶ = ἀνταγωνιστά. ὁρθοῦνται τὰ πλείω=ἐπιτυγχάνουν (εὐδοκιμοῦν) εἰς τὰ περισσότερα. δεινότητι=ἔνν. δητορικῆ. ἔννεσεως ἀγῶνι = ἀπὸ ἀμιλλαν περὶ τοῦ ποῖος νὰ φανῇ σοφώτερος. παρὰ δόξαν=παρὰ τὰς πεποιθήσεις μας.

38. ὁ αὐτός είμι τῇ γνώμῃ = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω (ἢ δηλ. καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ). προτιθέναι λόγον (γνώμας, διαγνώμην) λέγεται περὶ τῶν ὀρχόντων (πρυτάνεων καὶ προέδρων) τῶν συκαλούντων τὰς ἐκκλησίας καὶ παρεχόντων τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς πολίτας νὰ διμιοῦν περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως. χρόνου διατοιβὴν ἔμποιησάντων=οἱ δοποὶ ἔγιναν πρόδενοι χρονοτοιβῆς. ὅ ἔστι πρὸς τῶν ἡδικηότων μᾶλλον=πρᾶγμα τὸ δοποῖον συμφέρει (ῳφελεῖ) μᾶλλον ἐκείνους, ποὺ ἔχουν διαπράξει ἀδίκημα. ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὁργῇ· δηλ. ἢ ἂν ἐξεδικεῖτο ἀμέσως=μὲ δὲ λιγωτέροιν ὁργήν. ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν... ἀν λαμβάνοι=ἢ ἀμυνα (ἐκδίκησις), ὅταν ἀκολουθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ πάθημα (τὴν προσβολήν), ἐπειδὴ εἶναι ἰσοδύναμος κατὰ μεγίστην προσέγγισιν, ἡμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὴν (προσήκουσαν) τιμωρίαν. ἀξιώσων ἀποφαίνειν... καθισταμένας=οἱ δοποῖος θὰ τολμήσῃ νὰ ἀποδεῖξῃ ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν Μυτιληναίων (ἀδικία) εἶναι ὠφέλιμος εἰς ἡμᾶς, αἱ δὲ συμφοραὶ ἡμῶν καθίστανται βλαβεραὶ

εἰς τοὺς συμμάχους. Ὁ Κλέων ἐνταῦθα θέλει νὰ δείξῃ τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὴν δποίαν νομίζει ὅτι θὰ περιπέσῃ ὁ ἀντίθετος ὁήτῳ. Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δὲ νὰ ἀποδεῖξῃ τις τὸ ἀνωτέρῳ ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν Μυτιλ. εἶναι ὠφέλιμος, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν Ἀθ. εἶναι βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους, προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων. τῷ λέγειν πιστεύσας... ἀγωνίσαιτ' ἄν = πεποιθὼς εἰς τὴν ὁητορικήν του δεινότητα ἡμπορεῖ νὰ προσπαθήσῃ ν' ἀποδεῖξῃ ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀποφασισθὲν δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ. κέρδει ἐπαιρόμενος=ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κέρδους κινούμενος (δωδοδοκήσας). τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας = μετὰ κόπου παρασκευάσας εὐπρεπῆ (ὠραῖον) λόγον (μὲ δλα τὰ ὁητορικὰ κοσμήματα). παράγειν πειράσεται=θὰ προσπαθήσῃ νὰ σᾶς ἔξαπατῃ. ἄθλα=ὠφέλεια, τιμῇ. αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει = αὐτὴ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος τῶν κινδύνων. κακῶς ἀγωνιθετοῦντες=κακῶς διευθύνοντες καὶ κρίνοντες τοὺς ἀγῶνας. θεαταὶ λόγων* δπως εἰς τὰ θεάματα, ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν τέχνην τῶν ὁητόρων καὶ ὅχι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, περὶ τῶν δποίων πρόκειται. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων* κρίνετε τὰ πράγματα ὅχι δπως πραγματικῶς ἔχουν, ἀλλ' δπως τὰ παριστάνονταν οἱ ὁητορες. σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι=κρίνοντες ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. εὖ = πιθανῶς, εὐγλώτιως. τὰ δὲ πεπραγμένα* ἐνν. σκοποῦντες = κρίνοντες τὰ πράγματα. καλῶς = μὲ ὠραίους λόγους. οὐ τὸ δρασθὲν... ἀκουσθὲν = πιστεύσαντες ὅχι εἰς τὸ πραχθὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, ἀλλ' εἰς τὸ ἀκουσθὲν=ὅχι εἰς δσα λαμβάνονταν χώραν ἐνώπιόν σας, ἀλλ' εἰς δσα ἀκούντε λεγόμενα ὑπὸ τῶν ὁητόρων. ἐπιτιμάω=ἔλεγχω, καταχρίνω. μετὰ καινότητος λόγου... ἄριστοι=εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶσθε ὑπὸ λόγου νέου (ἀσυνήθους) εἰσθε ἐπιτηδειότατοι. μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ = ὑπὸ λόγου δὲ ἐκ πείρας ἀποδειχθέντος δρόμον (ἀληθοῦς). δοῦλοι δντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων=ἀκολουθοῦντες δουλικῶς τὰ ἐκάστοτε ἀσυνήθη (παράδοξα). ὑπερόπται τῶν εἰωθύτων=καταφρονηταὶ τῶν συνηθισμένων. μὴ ὕστεροι... τῇ γνώμῃ = νὰ μὴ φαίνεσθε ὅτι ἀργότερα παρηκολουθήσατε αὐτοὺς μὲ τὴν διάνοιαν σας (ἢ ὅτι καθυστερεῖτε εἰς τὴν κατανόησιν τῆς προταθείσης γνώμης). ὀξέως δέ τι... πρόδυμοι = ἐὰν κανεὶς λέγῃ κάτι εὐφυῶς, εἰσθε πρόδυμοι νὰ ἐπιδοκιμάσετε τὰ λεγόμενα, πρὶν τελειώσῃ, καὶ νὰ προεικάσετε αὐτά. ζητοῦντες... ζῶμεν=ἐπιζητοῦντες ἄλλον τινὰ κόσμον, ἵνα εἴπω οὕτω, παρὰ τὸν

πραγματικόν. ἀπλῶς = ἐν συντομίᾳ. ἀκοῆς ἥδονῇ ἡσσώμενοι = ἡττώμενοι ὑπὸ τῆς τέρψεως τῆς ἀκοῆς. σοφιστῶν θεαταῖς...βουλευομένοις = διοιάζοντες μὲν ἀνθρώπους, οἵ διοῖοι κάθηνται ὡς θεαταὶ σοφιστῶν (διδασκάλων δητορικῶν λόγων) μᾶλλον παρὰ μὲν ἀνθρώπους σκεπτομένους περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως.

39. μάλιστα δὴ μίαν πόλιν = περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην πόλιν. καὶ αὐτὸὶ... οὐκ ἄφρακτοι ἡσαν = οὐ μόνον ἐπροστατεύοντο ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἵδιοι δὲν ἦσαν ἀπροφύλακτοι ὡς πρὸς τὴν παρασκευὴν τριήρων ἀπέναντι αὐτῶν. ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα. ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν* τὸ μὲν ἐπανίστασθαι (=ἀνίστασθαι ἐπί τινα) δηλοῖ τὴν ἐπιθετικὴν ἐπανάστασιν, τὸ δὲ ἀφίστασθαι τὴν ἀμυντικὴν, τὴν γινομένην μετὰ πολλὴν καταπίεσιν. Ὁμοίως ἐπανάστασις καὶ ἀπόστασις. στάντες = συμμαχήσαντες. ἔχειρώδησαν* ἐννοεῖ τοὺς Αἰγινῆτας, Ποτειδαιάτας, Ναξίους. παρέσχεν ὅκνον = ἔκαμε νὰ διστάσουν. δεινὰ=εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως = κατώτερα τῆς θελήσεώς των διότι ἐπεθύμουν τὴν ἐντελῆ καταστροφήν, εἰ δυνατόν, τῆς δυνάμεως ὑμῶν. ἀξιώσαντες... προθεῖναι = ἀφοῦ ἀπαξ ἀπεφάσισαν νὰ προτιμήσουν τὴν βίαν ἀντὶ τοῦ δικαίου. εἴωθε τῶν πόλεων... ἐς ὕβριν τρέπειν = ἢ ἀπροσδόκητος (ἀνέλπιστος) εὐτυχία συνήθως παρεκτρέπει εἰς ἀλαζονείαν (καθιστᾶ ὑπεροπτικάς) ἐκείνας τὰς πόλεις, εἰς τὰς δούλιας ἥθελεν ἔλθει (ἢ εὐτυχία αὕτη) εἰς ἀνώτατον βαθμὸν καὶ εἰς βραχύτατον χρόνον. τὰ πολλὰ... ἢ παρὰ δόξαν = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ σύμφωνοι πρὸς τὸν δρόθὸν λόγον, τὴν τακτικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἐπισυμβαίνουσαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐτυχίαι εἶναι ἀσφαλέστεραι παρὰ αἱ ἀπροσδόκητοι. χοήν δὲ... τετιμῆσθαι = ἐπρεπε δὲ οἱ Μυτιλ. καὶ πρὸ πολλοῦ νὰ μὴ ἀπολαύσωι ποσῶς ἔξαιρετικῆς τιμῆς παρ' ὑμῶν. οὐκ ἀν ἐς τόδε ἐξύβρισαν = δὲν θὰ ἔφθανον εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς ὑπεροψίας (δὲν θὰ ἔφεροντο τόσον ὑπεροπτικῶς). καὶ ἄλλως* δηλ. ἐκτὸς τῆς προκειμένης περιστάσεως, ἐν γένει. τὸ θεραπεύον=τοὺς θεραπεύοντας. τὸ μὴ ὑπεῖκον=τοὺς μὴ ὑποχωροῦντας. ἀπολύω = ἀθωῶ. νῦν πάλιν... εἶναι=τώρα πάλιν νὰ ἀποκατασταθῶσιν (εἰς τὴν πόλιν). τῶν ὀλίγων=τῶν διλιγαρχικῶν. κίνδυνος = ἀγών. Οἱ Μυτιλ. ἐπρόκειτο νὰ ἀγωνισθοῦν ἢ μετὰ τῶν διλιγαρχικῶν κατὰ τῶν *Αθηναίων ἢ μετὰ τῶν *Ἀθ. κατὰ τῶν διλιγαρχικῶν. Οὗτοι ἐπροτίμη-

σαν τὸ πρῶτον. ἀνήκεστος=ἀθεράπευτος. ήμεν ἀποκεκινδυνεύσεται... ψυχαὶ = ἡ περιουσία ήμῶν καὶ ἡ ζωὴ εὐθὺς θὰ περιέλθουν εἰς ἔσχατον κίνδυνον. τῆς ἔπειτα προσόδου... στερησθε=θὰ στερηθῆτε τοῦ λοιποῦ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι προσόδου, ὡς ἐκ τῆς δροίας εἴμεθα ἵσχυροί.

40. οὕκουν δεῖ... ὠνητὴν=δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν ἐλπίδα (νὰ τὸν κάμωμεν νὰ ἐλπίζουν) διτὶ δύνανται εἴτε εἰς λόγον πειστικὸν νὰ στηρίζωνται εἴτε διὰ χρημάτων νὰ ἔξαγοράσουν ήμᾶς. Ἐνταῦθα ὑπαινίσσεται τὸν ἀντιπάλους δῆτορας. Ξυγγνώμην... λήψονται=ώς ἀφοριὴν συγγνώμης (ὡς ἐλαφρούτικὸν) θὰ ἔχωσι (κοινόμενοι) τοῦτο, διτὶ ήμαρτον ἀνθρωπίνως (=διτὶ ὡς ἀνθρωποι ἔπιτασαν). Ξύγγνωμον=ἄξιον συγγνώμης. τότε· δηλ. ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ (διεμαχόμην). διαμάχομαι μὴ μεταγγῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα=διατείνομαι διτὶ δὲν πρέπει νὰ μεταβάλετε τὰ προαποφασισμένα (ἵσχυρῶς ἀνθίσταμαι κατὰ πόσης μεταβολῆς τῆς γνώμης σας). ήδονὴ λόγων=ἡ ἐκ τῶν λόγων τέρψις. οὕτ' ἀντοικτοῦντας (ἀντοικτίζω)=οἵτινες δὲν θὰ ἀνταποδώσουν τὸν οἰκτον. ἔξ ἀνάγκης τε· διότι ἡσαν ὑπήκοοι. ἔξουσιν ἀγῶνα=θὰ ἔχωσιν εὐκαιρίαν (εἰς ἄλλην περίστασιν) νὰ δείξωσι τὴν ἴκανότητά των (τὴν ὅντορικήν των δεινότητα). βραχέα ἡσμεῖσα = ἐπ⁷ δῆλιγον εὐχοριστηθεῖσα. ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν... εὖ ἀντιλήψονται=ἐκ τοῦ καλοῦ λόγου κέρδος καλὸν θὰ λάβουν ὡς ἀμοιβήν. Καὶ ἐνταῦθα διαβάλλει τὸν ἀντιπάλους δῆτορας ὡς δωροδοκοῦντας. ἡ ἔπιείκεια... ὑπολειπομένους=ἡ ἔπιείκεια δίδεται μᾶλλον εἰς ἐκείνους, οἱ δρομεῖοι μέλλουν νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον πιστοί, παρὰ εἰς ἐκείνους, οἱ δρομεῖοι μένουν πάντοτε (καὶ μετὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἔπιείκειαν ήμῶν) ἀμετάβλητοι· δηλ. δύσις ἔχθροι (ὅπως καὶ πρότερον). οὐ χαριεῖσθε = δὲν θὰ τύχετε τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν. ὑμᾶς αὐτοὺς... δικαιώσεσθε (=καταγνώσεοθε) = θὰ καταδικάσετε τὸν ἕαυτόν σας δικαίως (ὅτι τυραννικῶς ἀρχετε). οὐ χρεὼν ἂν ἄρχοιτε=ὑμεῖς δὲν ἡμπορεῖτε νὰ ἀρχετε κατὰ τὸ προσῆκον (πρόπον), δηλ. ἀρχετε αὐτῶν, ἐνῷ δὲν πρέπει. Ξυμφόρως* δηλ. ὑμῖν αὐτοῖς=πρὸς τὸ συμφέρον σας. οὐ προσῆκον* αἰτιατ. ἀπόλ. =ἐνῷ δὲν ἔπρεπε. ἀνδραγαθίζομαι = ἐπιδεικνύω ἀνδραγαθίαν, γενναιοφροσύνην. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου=ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦ. τῇ αὐτῇ ζημίᾳ* ἐνν. ἢ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ

ύμᾶς περιγενόμενοι ύμῶν=μὲ τὴν ἰδίαν τιμωρίαν, τὴν δποίαν θὰ σᾶς ἐπέβαλον αὐτοί, ἂν σᾶς ἔνίκων. ἀναλγητότεροι = ἀναισθητότεροι. διαφεύγοντες* δηλ. τὸν κίνδυνον. προϋπάρχαντας = ἀφοῦ πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν τῆς ἀδικίας. οἱ μὴ ξὺν προφάσει ... ύπολειπομένους ἔχθροῦ =οἱ ἄνευ ἀφορμῆς κακοποιοῦντες τινα καταδιώκουσι μέχρις ἐσχάτων καὶ προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν αὐτὸν ἐντεῖδες, διότι φοβοῦνται τὸν ἐκ τοῦ ύπολειπομένου (ἐὰν διασωθῇ) ἔχθρου κίνδυνον. ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ... τοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσης ἔχθροῦ =δποιος, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀφορμήν, πάθη κάτι, αὐτὸς εἶναι σκληρότερος, ἐὰν διασωθῇ, ἀπὸ δ,τι θὰ ἥτο, ἐὰν εὐδίσκετο ἐν Ἰση μοιρᾳ (δηλ. ἀν ἔβλαπτεν ἐπίσης τὸν ἀντίπαλον, δπως καὶ αὐτὸς ἔβλαψεν αὐτόν). γενόμενοι δτι... πάσχειν = ἐλθόντες μὲ τὸν νοῦν σας δσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα εἰς τὴν στιγμὴν τῶν παθημάτων. νῦν ἀνταπόδοτε... ἀμνημονοῦντες=νῦν ἀνταποδώσατε τὰ Ἰσα (δ,τι ἥθελετε πάθει), χωρὶς νὰ δείξετε ἀδυναμίαν ἀπὸ τὴν παρούσαν αὐτῶν τύχην καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσετε τὸν ἐπαπειλήσαντα ύμᾶς ποτε (πρὸ μικροῦ) κίνδυνον. τῶν πολεμίων* δηλ. τῶν κυρίως ἔχθρῶν, τῶν Πελοποννησίων.

Δημηγορία Διοδότου.

(Γ,42 - 48)

42. οὔτε τοὺς προθέντας ... αἴτιῶμαι=οὔτε τοὺς προτείναντας τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως κατηγορῶ. τοὺς μεμφομένους=ἔκείνους, οἱ μεμφόμενοι παραινοῦσι (ἀξιοῦσι). μεγίστων* δηλ. συμφερόντων. εὐβουλία=δρθῆ σκέψις. φιλεῖ γίγνεσθαι μετ' ἀνοίας=ἡ δργὴ συνηθίζει νὰ ἐμφανίζεται μὲ ἀπερισκεψίαν. τὸ δέ· δηλ. τάχος. μετὰ βραχύτητος γνώμης = μετὰ περιωρισμένου νοῦ. Ἡ διάρκεια δηλ. τῆς δρθῆς σκέψεως εἶναι βραχεῖα, δταν ἐπείγεται τις. τοὺς λόγους* τοῦτο λέγεται σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν 38 « θεαταί... λόγων ». διαμάχεται μὴ... γίγνεσθαι=διισχυρίζεται, δτι οἱ λόγοι δὲν γίνονται διδάσκαλοι τῶν πραγμάτων (δτι δὲν ἐκφράζονται τὰ πράγματα διὰ λόγων). ἴδια τι αὐτῷ διαφέρει = ἔχει κάποιο ἰδιαίτερον (προσωπικὸν) συμφέρον. εἰ βουλόμενος... ἀκούσομένους. Ἡ σύνταξις καὶ ἀνάλυσις ἔχει οὕτω: εἰ ἡγεῖται δτι, εἰ μὲν βιούοιτο πεῖσαι αἰσχρόν τι, οὐκ ἀν δύναιτο εὐ εἰπεῖν περὶ τοῦ μὴ καλοῦ (= τοῦ αἰσχροῦ), εἰ δ' εῦ διαβάλοι, δτι ἐκπλήξειν ἀν τοὺς ἀντεροῦντας καὶ

άκουσομένους. εὗ διαβαλών· ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τοῦ Κλέωνος « ἀπὸ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων » . Ενταῦθα θέλει ὁ δῆτωρ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ διὰ τοῦ εὗ διαβαλεῖν ἔκπληξις, δι᾽ ἣς οὕτοι ἀπατῶνται, εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ πεῖσαι αἰσχρόν τι. 'Υπαινίσσεται δὲ ὅτι ὁ Κλέων δὲν ἔχει τὴν ἴκανότητα τοῦ εὗ πεῖσαι, ἀλλὰ τοῦ εὗ διαβαλεῖν, ὅπερ εἶναι τὸ αὐτὸ κατ' ἄλλον τρόπον κατορθούμενον, δι' οὗ ὁ λέγων ἔξυπηρτεῖ τὸ συμφέρον του. χαλεπώτατοι δὲ... ἐπίδειξιν τινα = ἐπικινδυνότατοι δὲ εἶναι καὶ οἱ κατηγοροῦντες τοὺς ἀντιπάλους των δῆτορας, πρὸν ὅμιλήσουν (οὕτοι), ὅτι χάριν χοημάτων θὰ εἴπουν ἐπιδεικτικόν τινα λόγον. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 38 « κέρδει ἐπαιρόμενος ». ἀπεχώρει* δηλ. τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ βήματος. ξυνετώτερος ἢ ἀδικώτερος = ἀσύνετος μᾶλλον ἢ ἀδικος. ἀδικίας ἐπιφερομένης= ὅταν προσάπτεται ἀδικία (δωροδοκία). μὴ τυχῶν= ἀν δὲν ἐπιτύχῃ (τὸν σκοπόν του). ἀδικος* δηλ. εἰς τὴν πόλιν ὃς λαβὼν δῶρα. ἐν τῷ τοιῷδε= ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. φόβῳ* δηλ. μὴ κατηγορηθοῦν ὃς δωροδοκοῦντες. πλεῖστ' ἄν ὁρθοῖτο... πολιτῶν = πάρα πολλὰ ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ (ἢ πόλις), ἐὰν εἶχεν ἀνικάνους εἰς τὸ λέγειν τοὺς τοιούτους πολίτας (τοὺς φιλοκατηγόρους). ἀπὸ τοῦ ἵσου= ἐπὶ λίσοις δροις, λίσος πρὸς τοὺς ἀντιπάλους (μὴ ὅντας δηλ. ὑπόπτους δωροδοκίας, πρᾶγμα τὸ δροῖον τοὺς θέτει εἰς κατωτέραν μοῖραν). τῷ πλεῖστα εὗ βουλεύοντι= εἰς τὸν δίδοντα πλείστας δρομάς συμβουλάς. προστιθέναι τιμήν* ἐκ τοῦ χορὸν= νὰ μὴ δίδῃ νέαν (ἔξαιρετικὴν) τιμὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ. τὸν μὴ τυχόντα γνώμης= τὸν μὴ ἀριστα συμβουλεύσαντα. οὐχ ὅπως = οὐ μόνον μὴ ζημιοῦν. ὁ κατορθῶν= ὁ ἐπιτυγχάνων εἰς τὰς προτάσεις του. μειζόνων= μεγαλυτέρων τιμῶν. ὁρέγοιτο (καὶ ἐνταῦθα τὸ ἥκιστα ἄν) τῷ αὐτῷ = τῷ παρὰ γνώμην καὶ πρὸς χάριν τι λέγειν.

43. τάναντία* δηλ. ἐλασσοῦμεν τὸν εὗ βουλεύοντα καὶ ζημιοῦμεν τὸν τῆς γνώμης μὴ τυχόντα. φθονήσαντες... κερδῶν = φθονήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν ἀβέβαιον (ἀναπόδεικτον) ὑποψίαν διὰ τὰ ὑποτιθέμενα κέρδη. καθέστηκε... τῶν κακῶν = κατήνησαν δὲ τὰ ἀγαθὰ ἀπ' εὐθείας (ἀνευ δητορικοῦ κόσμου) λεγόμενα νὰ εἶναι ἔξι λίσοις πρὸς τὰ κακά. τὰ δεινότατα= τὰ κάκιστα, τὰ φαυλότατα. ψευσάμενον = διὰ δητορικῆς ἀποπλανήσεως. διὰ τὰς περινοίας= διὰ τὴν ὑπερβολὴν ὁρένοιαν. Ἡ ἔννοια εἶναι: διότι δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὴν ἀπλῆν πα-

φαδοχήν τῶν πραγμάτων, ἀλλ᾽ ἔξετάζετε αὐτὰ καὶ τὰ ἔξονυχίζετε κατὰ ποικίλους τρόπους. ἀνθυποπτεύεται—ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ (εἰς ἀνταμοιβὴν) καθίσταται ἕποπτος. ἀφανῶς πῃ = δι᾽ ἀφανοῦς τινος τρόπου. πρὸς τὰ μέγιστα—προκειμένου περὶ μεγίστων συμφερόντων. χρὴ ἄξιοῦν... σκοπούντων= πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ήμεῖς οἱ ἁγίτορες διμιλῶμεν βλέποντες δὲ λίγον « πιὸ μακροῦ » ἀπὸ ὑμᾶς, οἱ διοῖοι κρίνετε μετὰ βραχεῖαν σκέψιν. ἐν τῷ τοιῷδε =εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν. ὑπεύθυνον· ὑπεύθυνος ἦτο πᾶς ὁ προτείνων γνώμην τινά, διότι ἡδύνατο νὰ κατηγορηθῇ διὰ τῆς γραφῆς παρανόμων, ἐνῷ ὁ ἀκούων, ὁ δῆμος, ἦτο ἡδύνατος. ὁ ἐπισπόμενος = ὁ ἀκολουθήσας τὴν γνώμην του (ὁ πεισθείς). πρὸς ὁργὴν ἥντινα... ζημιοῦτε =έάν ποτε περιπέσητε εἰς κανένα σφάλμα, παρασυρθέντες ἀπὸ τὴν ἔξαψιν, τὴν δοίαν τύχην νὰ ἔχετε, τιμωρεῖτε τὴν μίαν γνώμην τοῦ πείσαντος. Τὸ ἥντινα τύχητε εἰς τὸ ζημιοῦτε. Τὸ πλῆρες δὲ εἶναι : πρὸς ὁργὴν (πρός), ἥντινα τύχητε (ζημιοῦντες) =εἰς πρώτην τυχαίαν ἔξαψιν σας.

44. παριέναι καὶ πάροδον ποιεῖσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν ὁγτόρων, οἱ διοῖοι ἀναβαίνουν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ διμιλήσουν. ἀντερῶν· δηλ. τῷ Κλέωνι. ὁ ἀγῶν=ἡ συζήτησις (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ). καὶ τοῦτο· ἔτέθη ἐν ἀρχῇ κάριν ἐμφάσεως=καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοῦτο, τὸ διοῖον ἰσχυρίζεται κυρίως ὁ Κλέων (εἰς τὸ διοῖον πρὸς πάντων ἐπιμένει ὁ Κλέων). ἔάν· ἔξαρτάται ἐκ τοῦ οὐ κελεύσω. ἐς τὸ λοιπὸν =εἰς τὸ μέλλον. τάναντία γιγνώσκω =ἔχω ἀντίμετον γνώμην. τῷ εὐπρεπεῖ λόγῳ=διὰ τὸν εὐλογοφανῆ λόγον. δικαιότερος γάρ... τάχ' ἄν ἐπισπάσαιτο=ἐπειδὴ ὁ λόγος αὐτοῦ εἶναι συμφωνότερος πρὸς τὸ αὐστηρὸν δίκαιον (περιέχει περισσότερα ἐπιχειρήματα), ἔάν τὸ κρίνετε σύμφωνα μὲ τὴν ὁργήν σας κατὰ τῶν Μυτιληναίων, ἵσως ἥθελε σᾶς παρασύρει (δελεάσει). ὥστε τῶν δικαίων δεῖ=ώστε νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ ἀποδείξωμεν τὰ δικαιώματά μας. ὅπως χρησίμως ἔξουσι=τίνι τρόπῳ θὰ εἶναι χρήσιμοι εἰς ὑμᾶς.

45. οὖν=βεβαίως. πρόκεινται=ἔχουν θεσπισθῆ. τῷδε· δηλ. τῇ ἀποστασίᾳ τῶν Μυτ. τῇ ἐλπίδι... ἐπαιρόμενοι =οὐδεὶς μέχρι σήμερον, κρίνας περὶ ἑαυτοῦ (ᔁχων τὴν γνώμην) δτὶ δὲν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ κατὰ τῶν ἔχθρῶν ἐπιχειρήμα του, ἔξετάθη εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἐπιχειρήσεως. ἥσσω τῇ δοκήσει =κατωτέραν κατὰ τὴν ἰδέαν της (ἀνεπαρκῆς

κατὰ τὴν γνώμην της). τούτῳ δηλ. τῷ ἀφίστασθαι. πεφύκασι=εἴ-
ναι ἐκ φύσεως πλασμένοι. ιδίᾳ καὶ δημοσίᾳ = ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ
δημοσίῳ βίῳ των. διεξεληλύθασί γε... προστιθέντες = ἔχουν δο-
κιμάσει κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς ποινάς οἱ ἀνθρωποι, ἐπαυξάνοντες αὐ-
τὰς κατὰ μικρόν. εἴ πως...: ἔξαρταται ἐκ τοῦ ἐνν. πειρώμενοι. παρα-
βαίνομένων δὲ τῷ χρόνῳ = ἐπειδὴ δὲ μὲ τὸν καιρὸν γίνονται πα-
ραβάσεις. ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι=καταλήγουν (κα-
τέληξαν) αἱ περισσότεραι εἰς τὸν θάνατον. καὶ τοῦτο* δηλ. ἡ θανα-
τικὴ ποινή, οἱ νόμοι οἱ ἐπιβάλλοντες θανατικὴν ποινὴν (παραβαίνον-
ται). δέος=φόβητρον. οὐδὲν ἐπίσχει=δέν κωλύει καθόλου. ἡ πε-
νία ἀνάγκη.. ἡ δὲ ἔξουσία... καὶ φρονήματι = ἐνῷ ἡ μὲν πενία
ἔνεκα τῆς ἀνάγκης (τῆς στερήσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν) γεννᾷ (δίδει) τὴν
τόλμην, ἡ δὲ αὐθαίρετος εὐπορία (δι πλοῦτος* ἔξουσία κυρίως = τὸ
ἔξεναι ποιεῖν, δ ἀν τις βούληται) ἔνεκα τῆς ὑπεροψίας καὶ αὐτοπεποι-
θήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν. αἱ δὲ ἄλλαι ἔνυντυχίαι... ἐς τοὺς
κινδύνους=αἱ δὲ ἄλλαι περιστάσεις τοῦ βίου ἔνεκα ἐμπαθοῦς τινος
ὅρμης γεννῶσιν ἄλλο τι, καθ' ὃν λόγον (ὅπως) ἐκάστη τις κυριεύεται ὑπὸ¹
ἄκαταγωνίστου τινὸς δυνάμεως (ἀμύνης, τιμῆς, ἔρωτος), ἔξωθυῦσα (ἥ-
μας) εἰς τοὺς κινδύνους. Κατ' ἔνοιαν: ἄλλοι μὲν παρακινοῦνται εἰς τὸ
ἔγκλημα ἀπὸ τὴν πενίαν, ἡ δποία τοὺς ἀναγκάζει νὰ εἶναι τολμηροί,
ἄλλοι ἀπὸ τὸν πλοῦτον, δ δποίος ἔνεκα τῆς ὑπεροψίας καὶ αὐτοπεποι-
θήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν, ἄλλοι δὲ ἀναλόγως τῶν ἀκαταμαχήτων
παθῶν, τὰ δποῖα κυριεύουν αὐτὸν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν. ἐν παντὶ²
=εἰς πᾶσαν περίστασιν. δ μὲν (ἔρως) τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων,
ἡ δὲ (ἐλπὶς)... βλάπτουσι = δ μὲν ἔρως μετὰ κόπου καὶ φροντί-
δος ἐπινοῶν τὸ σχέδιον, ἡ δὲ ἐλπὶς τὴν εὐπορίαν (τὴν συνδρομὴν τῆς
τύχης, τὴν εὐμένειαν) προϋποθέτουσα, πλεῖστα βλάπτουσι. καὶ ἡ τύ-
χη... ἐπαίρειν=καὶ ἀληθῶς (=καὶ) ἡ τύχη ἐκτὸς αὐτῶν (τῆς ἐλ-
πίδος καὶ τοῦ ἔρωτος) οὐδόλως ὀλιγώτερον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ παρα-
σύῃ αὐτὸν εἰς ἐπιχειρήσεις. ἀδοκήτως γὰρ... προάγει = διότι
ἀπροσδοκήτως ἐνίστε παρουσιαζομένη παρακινεῖ τινα νὰ ἐκτίθεται εἰς
κινδύνους καὶ μὲ μικρότερα μέσα (=ἔξ ἐλάσσονος παρασκευῆς) [ἀπὸ
ὅσα ἔχουν οἱ ἀντίπαλοι]. καὶ οὐχ ἡσσον=καὶ μάλιστα. δσφ = καθ'
ὅσον, διότι. ἄλλων ἀρχῆς = εἰς τὸ νὰ ἀρχῃ ἄλλων. ἐπὶ πλέον τι
αὐτὸν ἐδόξασε=φαντάζεται τὸν ἁυτόν του κάμποσο(=τι) ἴσχυρότε-
ρον παρ' ὅσον πραγματικῶς εἶναι. ἀλογίστως = ἀπερισκέπτως. πολ-

λῆς εύηθείας, δστις οίεται = πολὺ ἀφελὲς εἶναι, δστις (=εὶ τις) νομίζει. τῆς ἀνθρωπίνης... πρᾶξαι=ἐνῷ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις αἰσθάνεται δρμὴν (ἀθεῖται ἔνδοθεν) νὰ πράξῃ τι προθύμως. ἀποτροπὴν ἔχειν=νὰ ἀποτραπῇ (διὰ τῆς δυνάμεως τῶν νόμων ἢ δι' ἄλλου τινὸς φοβεροῦ πράγματος). Τὴν πρὸς τὰς στάσεις δρμὴν ὁ Διόδοτος ἀνάγει εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους, οἱ δρποῖοι εἶναι ἀκαταγώνιστοι.

46. καταλύω=ἔξαλείφω, παύω. ἐλθοι ἂν εἰς ἔντομον = δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. τὴν δαπάνην = τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν. καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν = καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ πληρώνῃ φόρον. ἔκείνως δὲ=κατ' ἔκείνον δρμως τὸν τρόπον (τὸν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὑποδεικνυόμενον). ἀντιτίθεται πρὸς τὸ νῦν μέν. τίνα οἴεσθε... ἐξ τοῦ σχατον=ποία πόλις νομίζετε ὅτι δὲν θὰ προτιμήσῃ νὰ πάρετείη διὰ τῆς πολιορκίας τὸν χρόνον μέχρι τῆς ἐσχάτης ἔξαντλήσεως (μέχρις ἐσχάτων). εἰ τὸ αὐτὸ... ἔντομον=ἐὰν ἡ βραδεῖα ἢ ταχεῖα συνεννόησις εἶναι τὸ ἵδιον πρᾶγμα. καθημένοις=πολιορκούσι. διὰ τὸ ἀξύντομον=διότι οὐδένα συμβιβασμὸν δεχόμεθα. τῷδε= δηλ. τῇ προσόδῳ. μετρίως = μὲ μετριοπάθειαν. ὅπως ἔξομεν... χρῆσθαι... καὶ μὴ ἀξιοῦν=πῶς θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα (ἔχωμεν) τὰς πόλεις ἀκμαζούσας λόγῳ χρημάτων. τὴν φυλακὴν... τῆς ἐπιμελείας = νὰ φυλάττωμεν τὰς πόλεις (δρμώμενοι) ὅχι ἀπὸ τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν πρᾶξεων ἡμῶν (τῆς διαγωγῆς ἡμῶν, τῆς καλῆς δηλ. διοικήσεως). ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον = φαινομενικῶς ἐλεύθερον καὶ ἀρχόμενον ἀκούσιως κατὰ τὰς συνθήκας. εἰκότως = εὐλόγως (ἐπειδὴ ἀρχεται βίᾳ). μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἵωσι = ὅπως ὅχι μόνον μὴ ἀποτῶσιν, ἀλλὰ μηδὲ νὰ διανοθῶσι τὴν ἀποστασίαν (κοινῶς: μήτε νὰ τὸ βάλουν κανὸν στὸ νοῦ τους). ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον... ἐπιφέρειν = εἰς δσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρους νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐνοχὴν (νὰ θεωρήσωμεν ἐνόχους).

47. ὁ δῆμος=ἡ δημοκρατικὴ μερίς. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 39 «τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσετε». ἀντικαθισταμένης=ἀντιτιπάλου. καταστήσετε = θὰ παράσχητε (εἰς τοὺς ὀλιγαρχικούς). προδειξάντων... κεῖσθαι=ἀφοῦ προηγουμένως ἐδείξατε ὅτι ἡ αὐτὴ τιμωρία περιμένει (τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μή). μὴ προσποιεῖσθαι·

δηλ. μὴ (ἀδικῆσαι αὐτοὺς) προσποιεῖσθαι=νὰ ὑποκρινώμεθα τὸ ὄχι, δηλ. ὅτι δὲν ἥδικησαν. καὶ τοῦτο* δηλ. ἔκόντας ἀδικηθῆναι ἢ διαφθεῖραι κάθεξις=κατοχή, διατήρησις. καὶ τὸ τοῦ Κλέωνος... ἐν αὐτῷ (ἐν τῷ διαφθεῖραι αὐτοὺς) ἄμα γίγνεσθαι=καὶ ἡ κατὰ τὸν ἴσχυρισμὸν τοῦ Κλέωνος συνένωσις τοῦ συμφέροντος ἐν τῇ τιμωρίᾳ (τῶν Μυτιλ.) ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ συγχρόνως ἐν τῇ καταστροφῇ τῶν Μυτ. Ἀλλως: δίκαιον καὶ συμφέρον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνηπάρχουν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῶν Μυτ. Διὰ τούτων ἀπαντῷ εἰς τὰ ἐν 40 « πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ».

48. γνόντες* μετ' ἀπαριμφ.=κρίναντες. ἀμείνω* ἐνν. τῶν βουλευμάτων τοῦ Κλέωνος. οἴκτῳ πλέον νείμαντες=ἀποδώσαντες περιστοτέραν σημασίαν εἰς τὸν οἴκτον. οἷς οὐδέ' ἐγὼ ἐστὶ προσάγεσθαι=ἀπὸ τὰ δποῖα οὐδὲ ἐγὼ ἀξιῶ (θέλω) νὰ παρασύρεσθε (καὶ ὅχι μόνον δὲ Κλέων). ἀπ' αὐτῶν=ἔξ αὐτῶν (τὰ δποῖα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παραινοῦνται ὑπ' ἐμοῦ) δρμώμενοι (=ἀπό). ὅτις εὖ βουλεύεται... ἀνοίᾳ ἐπιών =ὅστις σκέπτεται δρμῶς ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον μετὰ βιαίων μέτρων ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπερισκέπτως.

49. μάλιστα ἀντιπάλων=ἔξ τοι πειστικῶν. ἥλθον ἐς ἀγῶνα δμως τῆς δρέης=ἐφιλονίκησαν παρὰ πᾶσαν τὴν διὰ τὸ προτιγούμενον ψῆφισμα μετάνοιάν των (=δμως) τίνα τῶν δύο γνωμῶν νὰ προτιμήσωσι (περὶ τῆς ἀποφάσεως, τὴν δποίαν ὥφειλον νὰ λάβουν). ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι=ἥλθον σχεδὸν τοι παριστάντες τὴν ψηφοφορίαν. κατὰ σπουδὴν=ἐν σπουδῇ. μάλιστα=ἀκοιβῶς. ἄλφιτα =ἄρτον ἀπὸ ἀλευρα κριθῆς. ἐλαύνω =κωπηλατῶ. ἄλφιτα... πεφυρμένα =ἄρτους ζυμωμένους μὲ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὕπνον ἥροιντο =ἔπαιρον νῦν. κατὰ μέρος =διαδοχικῶς. στεῦμα=ἄνεμος. ἐπὶ πρᾶγμα ἄλλοκοτον =πρὸς πρᾶξιν ἀσυνήθη, ἀποτρόπαιον. ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον δσον (=ώστε)... ψῆφισμα =ἡ μὲν ἐπρόσιβε καὶ ἥλθε τόσον πρωτύτερα, δσον ἥρκει, διὰ νὰ ἔχῃ ἀναγνώσει (μόνον) δ Πάχης τὸ ψῆφισμα. ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται=φθάνει κατόπιν αὐτῆς. παρὰ τοσοῦτον ἥλθεν ἡ Μ. κινδύνου=τόσον πλησίον τοῦ κινδύνου ἥλθεν ἡ Μ. (τόσον πολὺ ἔκινδύνευσε).

50. γνώμη=προτάσει. κλήρους ποιήσαντες=διαιρέσαντες τὴν γῆν εἰς τμήματα. Αἱ κληρουχίαι εἶχον διτὸν λόγον, ἀφ' ἐνὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπηκόων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων. τοῖς θεοῖς ἔξειλον ιεροὺς = ἔξεχώρισαν διὰ τοὺς θεούς, ὥστε νὰ εἶναι ιεροί. τοὺς λαχόντας = τοὺς ἐκλεγέντας διὰ κλήρου. ταξάμενοι... φέρειν=ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώνουν· οἱ λαβόντες δηλ. τοὺς κλήρους ἐμίσθωσαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πρότερον κυρίους των ἀντὶ δύο μνῶν ἐτησίως. ὑπήκουον=ῆσαν ὑπήκοοι.

III. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34-46)

34. χειμῶνι^τ τοῦ 431 π. Χ. νόμος=ἔθιμον. πρῶτον^τ οὗτοι εἴ-
ναι οἱ πεσόντες κατὰ τὰς ἐν κεφ. 19 καὶ 22 ἀναφερομένας μάχας,
κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν Ποτειδαίᾳ. ὁστᾶ^τ οἱ νεκροὶ ἐν πάσῃ μάχῃ
ἐκαίοντο ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ ὅστα αἰτῶν ἀνεκομίζοντο εἰς τὴν πατρίδα
χάριν ἐπισήμου ταφῆς. προτίθενται=ἔκθέτονται (ἴσως ἐν τῇ ἀγορᾷ).
ἀπογενόμενοι=οἱ ἀποθανόντες. πρότριτα^τ ἐπίο.^τ=ἐπὶ τρεῖς κατὰ
συνέχειαν ἡμέρας. σκηνὴ=παράπηγμα. ἐπιφέρω=φέρω καὶ θέτω
ἐπάνω^τ τὰ ἐπιφερόμενα ἥσαν ἄνθη, στέφανοι, ἀρώματα καὶ σκεύη ποι-
κιλα. λάρναξ=τεφροδόχος κάλπη. κυπαρισσίνας^τ διὰ τὸ ξύλον τὸ
στερεὸν καὶ εὔσμον. κλίνη=φέρετρον. φέρεται^τ δηλ. διὰ τῶν χει-
ρῶν. ἐστρωμένη=σκεπασμένη διὰ νεκρικῆς σινδόνος. ἀφανεῖς^τ ἐκεῖ-
νοι τῶν ὅποι^τ τὰ πτώματα δὲν ἀνευρέθησαν. ἀναίρεσις=τὸ σήκω-
μα· ἵδιως ἐπὶ τῶν νεκρῶν καὶ ὅστῶν πρὸς ταφήν, ἀνακομιδή. ξυνεκφέ-
ρει=συμπαρακολούθει. ὁ προσήκων=συγγενής. πάρεισι^τ αἱ γυναι-
κες δὲν συνοδεύουν τὴν ἐκφοράν, ἀλλὰ μόνον παρευρίσκονται εἰς τὸν
τάφον, καὶ ἐκ τούτων μόνον αἱ συγγενεῖς. τιμέασι^τ δηλ. τὰς λάρνακας.
σῆμα=νεκροταφεῖον. προαστίου^τ τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ παρὰ τὴν Ἀγ.
Τριάδα. αἰεί^τ ἀφ' δητού δηλ. καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦτο, πάντως πρὸ^τ
τῶν Περσικῶν. αὐτοῦ^τ ἐν Μαραθῶνι, δπου σώζεται μέχρι σήμερον.
γνώμη=νοῦς. προήκω=ὑπερέχω. ἀξίωσις=ὑπόληψις. ἐπ'^τ αὐτοῖς^τ=
πρὸς τιμὴν αὐτῶν. ὅποτε ἔνυμβαίνη αὐτοῖς^τ δηλ. χρῆσθαι τῷ νόμῳ=
ὅσακις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία. οὖν=τέλος πάντων.
καιρὸς ἐλάμβανε=ἔφθασεν ἡ κατάλληλος στιγμή. ὡς ἐπὶ πλεi-
στον τοῦ ὄμιλου = εἰς δσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος τοῦ
συνηθροισμένου πλήθους, διὰ νὰ τὸν ἀκούσουν οἱ περισσότεροι.

35. τὸν προσθέντα^τ καὶ δ Περικλῆς πιθανῶς ἥγνοι αὐτόν^τ ἄλ-

λοι ή πέθετον τὸν Σόλωνα, ἄλλοι τὸν Θεμιστοκλέα, ἄλλοι τὸν Ἀριστείδην. οἴα· δηλ. ἡ μεγαλοπρεπής προπομπή, οἵ θρῆνοι τῶν γυναικῶν καὶ ἡ σεμνὴ ταφή. τάφος = ταφή. καὶ μὴ... κινδυνεύεσθαι... πιστευθῆναι=καὶ νὰ μὴ διατρέχουν κίνδυνον αἱ ἀρεταὶ (αἱ διακεκριμέναι ὑπηρεσίαι) πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνδρὸς (νὰ δοῦῃ δηλ. πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς διμιλήσῃ). μετρίως = προσηκόντως, ἐπιτυχῶς. ἐν φ=ἐν ζητήματι, ἐν τῷ δροίφ. ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας=ἡ ἰδέα περὶ τοῦ ὅτι ὁ δῆτωρ λέγει τὴν ἀλήθειαν. βεβαιοῦται = ἔξασφαλίζεται (ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀκροατῶν). ξυνειδώς = διγνωσίζων, αὐτόπτης μάρτυς (τῶν πράξεων τῶν ἐπαινούμενων). ἐνδεεστέρως = ἐλλιπέστερον. ἀπειρος· δηλ. τῆς δράσεως τῶν πεσόντων. πλεονάξεσθαι = λέγεσθαι ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον (ὅτι ἔξογώνονται). ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν=ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του. μέχρι τοῦ δε...εἰσὶ... ὃν ἥκουσε=ἔφ' ὅσον ἔκαστος φαντάζεται ὅτι καὶ ὁ ἕδιος εἶναι ἵκανός νὰ πράξῃ τι ἐξ ἑκείνων, τὰ δροῖα ἥκουσε. τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν (ὃν ἥκουσε)=εἰς πᾶν δὲ ὅ, τι ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις του. τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν=ὑπὸ τῶν παλαιῶν (ἐκ πείρας) εὐέρθη ὁρθὸν ὅτι ταῦτα οὕτω γινόμενα ἔχουν καλῶς. χρὴ καὶ ἐμὲ...δόξης τυχεῖν = πρέπει καὶ ἐγὼ νὰ προσπαθῶ ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ προσδοκίαν ἔκαστου. ὡς ἐπὶ πλεῖστον=ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

36. ἐν τῷ τοιῷδε = ἐν ἐπικηδείῳ τελετῇ, οἴα ἡ προκειμένη. ἡ τιμὴ τῆς μνήμης=ἡ κατὰ προτίμησιν μνημόνευσις, ἡ τιμὴ νὰ μνημονεύωνται πρῶτοι. διαδοχῆ=διὰ κλήρονομικῆς διαδοχῆς (τῶν μεταγενεστέρων). ἔκεινοι· δηλ. οἱ μέχρι τῶν Περσικῶν. πατέρες· δηλ. οἱ ἀπὸ τῶν Περσικῶν μέχρι τῆς ἐν Κορωνείᾳ μάχης (446 π. Χ.), ὡς δὲ Ἀριστείδης, Κίμων, Ξάνθιππος. ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν (= ἐπικράτειαν) αὐτῇ ὠρίσθη διὰ τῶν τριακονταετῶν σπονδῶν τῷ 445 π. Χ. τὰ πλείω· δηλ. τὴν ἔσωτερηκήν τοῦ κράτους ὁργάνωσιν, παγίωσιν τῆς ἡγεμονίας, ἐπανέησιν τῶν φόρων κλπ. καθεστηκυῖα ἥλικια = ἡ ἥλικια, καθ' ἦν ἐπέρχεται στάσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν δυνάμεων (ἡ ὥριμος ἀνδρικὴ ἥλικια). μάλιστα = περίπου. πᾶσι· ἐνν. χρήματα, πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, φρούρια. ἐπ' αὐτά· δηλ. εἰς τὴν παρούσαν ἴσχυν. ἐπιτήδευσις=διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ δημόσιῳ βίῳ, ἀρχαί. πολιτεία = δημόσιος βίος, πολιτική. τρόποι

= τρόποι σκέψεως καὶ ἐνεργείας, χαρακτήρ. ἐπὶ τῷ παρόντι = εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. ὁ πᾶς ὅμιλος = δλον τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος. ἐπακοῦσαι=μετὰ προσοχῆς (=ἐπὶ) ἀκοῦσαι.

37. οὐ ζηλούσῃ= ὅποια δὲν ζηλεύει (ὅπως δηλ. ἡ τῶν Λακεδαιμονίων, ἡ ὅποια ἀντέχοαφε τοὺς νόμους τῆς Κρήτης). **τισὶν=** εἰς πάντα ἄλλον. **διὰ τὸ μὴ... οἴκειν =** διότι εἶναι συντεταγμένον (τὸ πολίτευμα) οὗτως, ὥστε νὰ στηρίζεται ὅχι ἐπὶ τῶν διλίγων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ λαοῦ. **μέτεστι... πᾶσι τὸ ἵσον=** πάντες κατὰ τοὺς νόμους ἔχουν ἵσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἴδιωτικάς των ὑποθέσεις. **κατὰ δὲ τὴν ἀξιώσιν=** ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτίμησιν (κατάλληλον ἔκλογὴν) τῶν προσώπων, τῶν ἐκλεγομένων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. **ὡς ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους... προτιμᾶται=** καθ' ὅσον ἔκαστος ἐν τινι κλάδῳ διακρίνεται μᾶλλον ὡς ἐκ τῆς ἴκανότητός του ἢ ὡς ἐκ τῆς προνομιούχου τάξεώς του (προτιμᾶται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν). ἦτοι αἱ δημόσιαι θέσεις καταλαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωπικῆς ἀξίας ἔκαστου καὶ ὅχι τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. **Ἐν Σπάρτη τούναντίον οἱ βασιλεῖς ἔβασιλευον λόγῳ τῆς καταγωγῆς των ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἀν δὲν εἶχον ἀρετήν, τὴν δὲ πόλιν ἐκυβέρνων μόνον οἱ ὅμοιοι. κατὰ πενίαν=** πένης ὅν. **ἀξιώματος ἀφανείᾳ=** διὰ τὴν ἀσημότητα τῆς κοινωνικῆς τάξεως. **έλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν =** ζῶμεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πολιτεύματος ἀνευ περιορισμῶν εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις ἡμῶν (τὸν δημόσιον βίον). **καὶ ἔς τὴν πρὸς ἄλλήλους.. ὑποφίαν=** καὶ εἰς τὰς πρὸς ἄλλήλους σχέσεις εὔμεθα ἀπηλλαγμένοι τῆς ἀμοιβαίας ὑποψίας (=καχυπόπτου ἐπιτηρήσεως) τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν. **Ὑπαινίσσεται καὶ ἐνταῦθα τὴν Σπάρτην, δπου πράττων τις κατὰ βούλησιν ἐπέσυρε τὴν περιέργειαν τῶν ἄλλων, οἵτινες ἔξήταζον τί πράττει ὁ ἄλλος καὶ διατί. οὐδὲ ἀξιημίους μὲν λυπηρὰς δὲ... προστιθέμενοι =** χωρὶς νὰ στενοχωρούμεθα διὰ πράξεις ἄλλων, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι μὲν ἀξιαὶ τιμωρίας, ἀλλὰ προκαλοῦν δυσάρεστον συναισθήμα εἰς δσους τὰς βλέπουν. **τὰ δημόσια... οὐ παρανομοῦμεν=** εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις μας ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας ἀπὸ εὐλάβειαν. **τῶν ἐν ἀρχῇ=** τῶν ἀρχόντων. **ἀκροάσει=** δι' ὑπακοήν, πειθαρχοῦντες. **κείνται =** εἶναι νομοθετημένοι. **ἄγραφοι =** οἱ ἥθικοὶ νόμοι (οἱ δποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων).

38. καὶ μὴν καὶ=ἄλλὰ πρὸς τούτοις (οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐλευθεριότης, ἄλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀναπαύλαις). ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα = εὗρομεν μέσα πνευματικῆς ἀναπαύσεως (ψυχαγωγίας). διετήσιος=δ καθ' δλον τὸ ἔτος γινόμενος. Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε πλῆθος ἕορτῶν. νομίζοντες ἀγῶσι = χρώμενοι... ἵδιαι κατασκευαί· ἵδιωτικαὶ οἰκίαι καὶ δ ἐσωτερικὸς διάκοσμος αὐτῶν (ἐπιπλώσεις). ὃν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει=ἡ ἐκ τῶν δοπίων εὐχαρίστησις ἐκβάλλει τὴν λύπην (διαλύει τὴν δυσθυμίαν). ἐπεσέρχεται=εἰσάγονται πρὸς τούτοις. καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν... ἀνθρώπων=καὶ συμβαίνει εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπολαύωμεν τὰ προϊόντα (=ἀγαθὰ) τῶν ἄλλων χωρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς οἰκειότητος (εὐκολίας), μετὰ τῆς δοπίας ἀπολαύομεν τὰ προϊόντα τῆς Ἀττικῆς (=τὰ αὐτοῦ γιγνόμενα).

39. τῶν πολεμικῶν μελέταις=ἐν τῷ κύκλῳ τῆς πολεμικῆς ἐκπαιδεύσεως. οὐκ ἔστιν ὅτε=οὐδέποτε. ξενηλασίαι = ἀπελάσεις ξένων· δπως δηλ. ἐγίνοντο ἐν Σπάρτῃ διὰ τὸν φόβον ἐπιδράσεως ξενικῶν τρόπων εἰς τὰ ἥμη των. ἀπάταις· δπως δηλ. ἐδιδάσκοντο οἱ νέοι τῆς Σπάρτης, διὰ νὰ γίνωνται πολυμήχανοι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἐχθρούς. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξ τὰ ἔργα εὐψύχῳ=(πιστεύοντες) εἰς τὴν ἔμφυτον (προσωπικὴν) ἡμῶν γενναιοψυχίαν ἐν τῷ πολέμῳ (κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως). παιδεῖαι = τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα. τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται = ἐπιδιώκουν τὴν ἀνδρείαν (ώς σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς). ἀνειμένως=ἀνέτως. ισοπαλής=ἰσοδύναμος. καθ' ἔαυτοὺς=μόνοι των. τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες = ὅταν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι (=αὐτοὶ) εἰσβάλωμεν εἰς τὴν χώραν τῶν ἄλλων. οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἄλλοτρίᾳ... τὰ πλείω κρατοῦμεν=μαχόμενοι ἐν τῇ ξένῃ γῇ νικῶμεν εὐκόλως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς ὑπὲρ βαμῶν καὶ ἔστιν ἀμυνομένους. διὰ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ... ἐπίπεμψιν=διότι εἰς πολλὰς κτήσεις ἀποστέλλομεν ἀνδρας ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους. προσμείγνυμι=ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι. αὐχῶ = καυχῶμαι. καίτοι εἰ δρθυμίφ μᾶλλον... κινδυνεύειν=καὶ ὄντως ἐνῷ κατερχόμεθα εἰς τοὺς κινδύνους μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν ἀνετον δίαιταν (δρθυμίφ=ἀνέτως διαιτώμενοι) μᾶλλον παρὰ τὴν ἐπίπονον ἀσκησιν (=πόνων μελέτη) καὶ μὲ ἀνδρείαν προερχομένην μᾶλλον ἐκ τῆς ἐλευθερίου μορφώσεως (ἀνατροφῆς ἡμῶν=τρόπων ἀνδρείας) παρὰ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νόμων (=μετὰ νόμων). περιγίγνεται ἡμῖν... μὴ προκάμνειν=ἔχομεν τὸ

πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν (καταπονούμεθα) ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰ μέλλοντα δεινὰ (=ἔνεκα τῶν ἔναγωνίων πολεμικῶν παρασκευῶν, τὰς δοπίας προκαλοῦν οἱ μέλλοντες κίνδυνοι). αἰεὶ μοχθούντων=τῶν ὑποβαλλομένων εἰς συνεχεῖς ἐπιμόχθους ἀσκήσεις. ἀξίαν εἶναι· ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐνν. φημί.

40 εὐτέλεια=λιτότης. φιλοσοφῶ =ἀσχολοῦμαι εἰς τὰ γράμματα. μαλακία =τρυφηλότης. φιλοκαλοῦμεν... ἄνευ μαλακίας=θεραπεύομεν τὰς ὥραιας τέχνας μὲ μικρὰν δαπάνην καὶ καταγινόμεθα εἰς τὰ γράμματα χωρὶς νὰ ἔκθηλνώμεθα. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς, διότι οἱ Λακ. κατηγόρουν τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ τρυφῇ, ἐνῷ αὐτὸι ἐφοβοῦντο μήπως αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα τοὺς ἔκθηλνουν. πλούτῳ ἔργου... χρώμεθα=καὶ τὸν πλοῦτον χρησιμοποιοῦμεν μᾶλλον ὡς ἀφορμὴν (κινητήριον δύναμιν) πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ἢ ὡς ἀφορμὴν πρὸς κομπορημοσύνην (ἐπίδειξιν). καὶ τὸ πένεσθαι... αἴσχιον=τὸ νὰ ὅμοιογῇ κανεὶς τὴν πενίαν δὲν εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ τούναντίον ἐντροπὴ εἶναι τὸ νὰ μὴ ἀποφεύγῃ κανεὶς αὐτὴν διὰ τῆς ἔργασίας (κατὰ λέξιν : ἀλλά, καὶ ἂν νομίζῃ κανεὶς, διὰ τοῦτο εἶναι ἐντροπή, μεγαλυτέρα ἐντροπὴ εἶναι (αἴσχιον)). ἔνι =ἔνεστι, εἶναι δυνατόν. τοῖς αὐτοῖς εἶναι οἱ πολιτευόμενοι (κυρίως). ἐτέροις=εἶναι οἱ ἐπαγγελματίαι. πρὸς ἔργα τετραμμένοις=ἐνῷ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των. γνῶναι (ἔνι)=νὰ ἔχουν πλήρη γνῶσιν τῶν πολιτικῶν (δημοσίων) ζητημάτων. Ἐν Σπάρτῃ εἰς μὲν τοὺς Σπαρτιάτας δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀσχολοῦνται εἰς χειρωνακτικὰ ἐπαγγέλματα, οἱ δὲ ἀσκοῦντες τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα Λακεδαιμόνιοι φαίνεται διὰ δὲν ἦσαν ἔμπειροι εἰς τὰ πολιτικά. ἀχρεῖος=ἄχρηστος. καὶ οἱ αὐτοὶ ἡτοι κρίνομέν γε... τὰ πράγματα=καὶ ἡμεῖς οἱ Ἰδιοί (ὅλοι οἱ πολῖται) ἢ ἔκφρομεν τούλάχιστον γνώμην ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων (κυρίως πολιτικῶν) προτεινομένων ζητημάτων ἢ συλλαμβάνομεν Ἰδίας ὁρθὰς γνώμας καὶ ὑποβάλλομεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων (ώς μέλη τῆς βουλῆς). ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι... ἔργῳ ἐλθεῖν=ἀλλὰ μᾶλλον (βλάβην ἥγονύμενοι) τὸ νὰ μὴ φωτισθῶμεν διὰ λόγων πρότερον, πρὸιν ἐκτελέσωμεν (πραγματοποιήσωμεν) ὅσα πρέπει νὰ γίνουν. διαφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν=ὑπερέχομεν καὶ κατὰ τὸ ἔξῆς. ὕστε τολμᾶν=διὰ τολμῶμεν. οἱ αὐτοὶ=συγχρόνως. ἐκλογίζομαι =ὑπολογίζω ἀκριβῶς. μάλιστα* ἀναφ. εἰς τὰ δύο ἀπαρέμφατα. ὁ=τοῦτο δὲ =

τούναντίον δμως. ἀμαθία = ἡ τῶν κινδύνων ἄγνοια. θράσος = ἄλογος τόλμη. λογισμὸς = δοθή (μελετημένη) σκέψις. κράτιστοι τὴν ψυχὴν = γενναιοψυχότατοι. τὰ δεινὰ = οἱ κίνδυνοι. διὰ ταῦτα = διὰ τοῦτο (τὸ γιγνώσκειν). καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἐνηντιώμεθα τοῖς πιολοῖς = καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐεργετικὴν διάθεσιν διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. βεβαιότερος ὁ δράσας... σύζειν = σταθερώτερος φίλος εἶναι ὁ εὐεργετήσας οὕτως, ὥστε νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῇ ται ξωντανὴ πάντοτε ἡ ἀνάμνησις τῆς ὀφειλῆς του διὰ τὴν εὐεργεσίαν (νὰ διατηρῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετημέντος διὰ τῆς διαρκοῦς πρὸς αὐτὸν εὔνοίας του). ὁ δ' ἀντοφείλων... ἀποδώσων = ἐνῷ ὁ ὑποχρεωμένος εἶναι ὅχι τόσον πρόθυμος (εἶναι ψυχρὸς) (νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος του), ἐπειδὴ γνωρίζει δτι θὰ ἀποδώσῃ εὐεργεσίαν, ὅχι διὰ νὰ τοῦ χρεωστῇ ται εὐγνωμοσύνη ἀλλὰ πρὸς ἔξοφλησιν ὑποχρεώσεως. τοῦ συμφέροντος λογισμῷ = ἀποβλέποντες εἰς τὸ συμφέρον. τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ = τὴν πεποίθησιν, τὴν ὅποιαν ἐμπνέει ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων. ἀδεῶς = χωρὶς νὰ φοβούμεθα (ἀγνωμοσύνην ἢ ζημίαν). Παραδείγματα ἀνιδιοτελοῦς συνδρομῆς τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἄλλους ἀναφέρει ἡ Ἰστορία, ὡς τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀποστατήσαντας ἀπὸ τοῦ Δαρείου Ἰωνας, τὴν ὑπὸ τὸν Κίμωνα πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας βοήθειαν κατὰ τὸν τρίτον Μεσσηνιακὸν πόλεμον.

41. ξυνελῶν = συντόμως, παίδευσις τῆς Ἑλλάδος = σχολεῖον, κέντρον πάσης πνευματικῆς μορφώσεως. καθ' ἔκαστον δοκεῖν... αὕταρκες παρέχεσθαι = νομίζω δτι εἴς καὶ ὁ αὐτὸς πολίτης ἔχει τὴν ἴκανότητα νὰ διαμορφώσῃ (παρέχεσθαι ἀν) τὸν ἕαυτόν του ἴκανόν εἰς πλεῖστα καὶ ποικιλώτατα εἴδη ἀσχολιῶν (= ἐπὶ πλεῖστα εἴδη) μὲ ἔξαιρετικὴν ἐπιδειξιότητα καὶ χάριν (= μετὰ χαρίτων μάλιστα ἀν εὐτραπέλως). κόμπος λόγων = καμποπορημοσύνη. ἔργων ἀλήθεια = ξωντανὴ ἀλήθεια. ἡ δύναμις τῆς πόλεως = περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς δυνάμεως τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἔγινε λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ. τρόπων = οὓς προεῖπεν ἐν 37. μόνη τῶν νῦν ἀκοῆς κρέίσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται = μόνη ἔξ δλων τῶν σημερινῶν δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται ἀνωτέρα (τῆς περὶ αὐτῆς ἐπικρατούσης γνώμης). τῷ πολεμίῳ... ύψῳ οἵων κακοπαθεῖ = δίδει εἰς τὸν ἔχθρὸν ἀφορμὴν νὰ ἀγανακτῇ, δτι ὑπὸ τοιούτων (ἀναξίων ἀντιπάλων) κακοπαθεῖ. κατάμεμψιν = ἀφορμὴν παραπόνων. σημεῖα = μνημεῖα

(τὰ δποῖα σφζόμενα μέχρι σήμερον μαρτυροῦν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Περικλέους λεγομένων). οὐδὲ δὴ=όχι δά. τοι=βεβαίως. ούδεν προσδεόμενοι... οὔτε δστις ἔπεσι... ἡ ἀλήθεια βλάψει = χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην οὕτε τοῦ Ὁμήρου ὡς ὑμνητοῦ οὔτε ἄλλου τινός, διποῖος θὰ τέρψῃ μὲν πρὸς στιγμὴν διὰ στίχων, ἀλλ᾽ ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια (ἡ ἐπισκόπησις αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν ἅμνουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ) θὰ καταδείξῃ ψευδῆ τὴν περὶ τῶν πραγμάτων ἰδέαν (τὴν ποιητικὴν παράστασιν τῶν πράξεων=τὴν ὑπόνοιαν). ἐσβατὸς = προσιτός. ξυγκατοικίσαντες = ἴδρυσαντες ἐκτὸς τῶν ἀποικιῶν μνημεῖα. κακῶν τε κάγαθῶν· ἡ παρὰ τὴν Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου πανωλεθρία τῶν Ἀθηναίων μαρτυρεῖ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως δμοίως, δπως καὶ αἱ περιφανεῖς τοῦ Κίμωνος νῆκαι περὶ τῶν Εὑδρυμέδοντα. δικαιῶ = ἀναγνωρίζω ὡς καθῆκον. λειπόμενοι=οἱ ἐπιζῶντες. κάμνω=κοπιάζω.

42. τῶνδε· δηλ. τῶν πλεονεκτημάτων τῶν Ἀθηναίων. δμοίως=ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. εὐλογία = ἔπαινος, ἔγκωμιον. σημείοις=δι². ἀπτῶν ἀποδείξεων. αὐτῆς· δηλ. τῆς εὐλογίας. τὰ μέγιστα = τὰ πλεῖστα καὶ σπουδαιότατα σημεῖα. ούκ ἄν πολοῖς... φανείη = δι² ὀλίγους Ἐλληνας δύναται νὰ φανῇ (θὰ ενρεθῇ) δ λόγος ἀνάλογος τῶν ἔργων, δπως ὁ διὰ τοὺς προκειμένους νεκροὺς (= ὀλίγοι Ἐλληνες ὑπάρχουν, δπως οἱ προκειμενοι, εἰς τοὺς δποίους ἀριμόζει τοιοῦτος ἔπαινος). δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν...καταστροφὴ=μοῦ φαίνεται δὲ δτι δ τῶν προκειμένων νεκρῶν θάνατος, εἴτε οὔτος εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους), εἴτε εἶναι ἡ τελευταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους), εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀνδραγαθίας των. καὶ γὰρ τοῖς τάλλα χείροσι... προτίθεσθαι = διότι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη, οἱ δποῖοι εἶναι ἀπὸ πάσης ἀλλῆς ἀπόφεως φαῦλοι, δικαιοῦνται νὰ προβάλλουν πρὸς ὑπεράσπισιν των τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ὑπὲρ πατρίδος ἀνδραγαθίας των. ἀγαθῷ = διὰ γενναίας, πατριωτικῆς πράξεως. κακὸν = ἥθικὸν σφάλμα. κοινῶς=πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον. ἐκ τῶν ίδίων = διὰ τῶν ἀμάρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ των βίου. μαλακίζομαι = ἐπιδεικνύω δειλίαν. τὴν ἔτι=τὴν μακροτέραν. ως κἄν ἔτι διαφυγὼν... πλουτήσειεν = δτι διαφυγὼν τὴν πενίαν ἥτο ἐνδεχόμενον νὰ πλουτήσῃ. τοῦ δεινοῦ=τοῦ κινδύνου. αὐτῶν· δηλ. τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐλπίδος

νὰ διαφύγουν τὴν πενίαν. λαβόντες = ἐκλαβόντες, κρίναντες. μετ' αὐτοῦ· δηλ. τοῦ κινδύνου = κινδυνεύοντες. ἔβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ... τῶν δὲν ἀφίεσθαι = ἀπεφάσισαν ὑπομένοντες τὸν κίνδυνον τοὺς μὲν ἐχθροὺς νὰ τιμωροῦν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἔκεινα (τὴν περαιτέρῳ ἀπόλαυσιν καὶ τὸν πλοῦτον) νὰ ἐπιθυμοῦν (νὰ διατηρήσουν δηλ. τὸν πόθον, διότι δὲ ἀγάθων ἥδυνατο νὰ ἀποθῇ καὶ εὐτυχῆς δι^λ αὐτούς). ἐλπίδι τὸ ἀφανές τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες = ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν ἐλπίδα τὸ ἀδηλον (τὴν ἀβεβαιότητα) τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως. ἔργῳ δὲ περὶ... ἀξιοῦντες πεποιθένται = ἐν τῇ πρᾶξει δὲ θεωροῦντες καθῆκόν των νὰ ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν προσωπικήν των ἀνδρείαν ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὅφθαλμῶν των ὑπάρχοντα ἥδη κίνδυνον. ἐν αὐτῷ· δηλ. τῷ κινδύνῳ. τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου = τὴν ἐπὶ δειλίᾳ κακῇν φήμην, κατηγορίαν. τὸ ἔργον = τὴν μάχην. καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ... ἀπηλλάγησαν = καὶ ἐν βραχυτάτῃ κρισίμῳ στιγμῇ (τῆς τύχης), ὅτε ἥλπιζον νίκην μᾶλλον παρὰ ἤταν, ἀπέθανον.

43. τοὺς δὲ λοιποὺς...διάνοιαν ἔχειν = οἱ δὲ ἐπιζῶντες πρέπει νὰ εὔχεσθε μὲν εἰς τοὺς θεοὺς νὰ σᾶς δίδωσι τύχην ἀκινδυνοτέραν, ἀλλὰ νὰ μὴ θεωρῆτε ἄξιον τοῦ ἑαυτοῦ σας (καταδέχεσθε) νὰ ἔχετε ποσῶς ἀτολμότερον τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν. **λόγῳ σκοπεῖν τὴν ὁφελίαν** = κρίνειν (ἔξεταζειν) κατὰ τὸν λόγον (τῶν ὅητόρων) τὴν ὁφέλειαν (μὴ περιορισθῆτε νὰ ἀκούετε τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν λόγον μους μόνον). **ἔργῳ θεώμενοι** = παριστάμενοι θεαταὶ ἐμπράκτως (τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως, δπως παρουσιάζεται αὕτη ἀπὸ τὰ πράγματα). **ἐν τοῖς ἔργοις** = ἐν ταῖς μάχαις. ὅπότε καὶ πείρα του σφαλεῖεν = εἴ ποτε καὶ πειρώμενοί τινος σφαλείησαν (συνέβη νὰ ἀποτύχωσι). **οὐκ οὖν** = δμως διὰ τοῦτο δὲν... καλλίστον ἔρανον τῇ πόλει προϊέμενοι = τὴν καλλίστην συνεισφορὰν προσφέροντες εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. **ἰδίᾳ** = προσωπικῶς. **παρὰ τῷ ἐντυχόντι...** καιρῷ = εἰς πᾶσαν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου (ὅταν δηλ. εἰς πανηγύρεις ἐκφωνοῦνται λόγοι, θὰ μνημονεύωνται αὐτοὶ) καὶ ἔργου (ὅταν ἐν τῇ μάχῃ θὰ προτρέπουν τοὺς μαχομένους νὰ μιμοῦνται αὐτούς). **σημαίνειν** = σημεῖόν ἔστι, διατηρεῖ τὴν μνήμην των. **οἰκείᾳ** δηλ. γῇ μὴ προσήκουσα = ἡ ξένη. **ἄγραφος μνήμη** = ἡ ἐν τῇ καιροδίᾳ ἔγγεγραμμένη, κατ' ἀντίθ. πρὸς τό: στηλῶν ἐπιγραφή. **ἄγραφος μνήμη**... **ἐνδιαιτᾶται** = ἡ ἀγραφος ἀνάμνησις τῆς διαθέσεως

μᾶλλον (τῶν πεσόντων) (παρὰ τοῦ ἔργου αὐτῶν μικροῦ ἢ μεγάλου) κατοικεῖ μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἑκάστου. καὶ τὸ εὔδαιμον... κρίναντες = καὶ ἔχοντες τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία, ἡ δὲ εὐψυχία εἶναι ἡ ἐλευθερία. περιορῶμα = ἐνταῦθα = πτοοῦμαι, ἀποδειλῶ. κακοπραγῶ = δυστυχῶ. ἀλλ' οἵς ἡ ἐναντία... κινδυνεύεται = ἀλλ' ἔκεινοι, οἵ διοῖοι διατρέχουν τὸν κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χείρω ἐν τῷ μέλλοντι (= ἔτι) βίῳ των. καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα· ἐνν. ἔσται = καὶ εἰς τὸν διότιον ἡ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν των κατάστασιν) θὰ εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. ἀλγεινοτέρα γάρ... κάκωσις = διότι δι^ο ἀνδρα βέβαια εὐγενῆ καὶ ὑπερήφανον (μὲ φιλότιμο) εἶναι πικροτέρα ἡ ταπείνωσις ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς δειλίας. ἀναίσθητος = ἀνώδυνος.

44. τοκεὺς = γονεύς. ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες = γνωρίζουν ὅτι ἀνετράφησαν ἐν μέσῳ ποικίλων περιπετειῶν. εὐπρεπεστάτης τελευτῆς = ἐνδοξοτάτου θανάτου. οἵς ἐνευδαιμονῆσαι... ξυνεμετρήθη = τῶν διοίων δ βίος ὥρισθη (ἐδόθη) ἐν συμμέτρῳ ἀναλογίᾳ, ὥστε νὰ περάσουν αὐτὸν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ νὰ ἀποθάνουν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εὐδαιμονίας (: τοὺς διοίους συνώδευσεν ἡ αὐτὴ εὐτυχία καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον). ὥν ἀναφ. αἰτιολ. = διότι αὐτῶν. λύπη οὐχ ὡν... στερίσκηται = λυπεῖται τις δχι δι^ο ἀγαθά, τὰ διοῖα στερεῖται, χωρὶς νὰ τὰ δοκιμάσῃ. ἔθας τινος = συνηθισμένος μέ τι. ιδίᾳ = κατ^ο ἰδίαν, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. τῶν οὐκ ὄντων... ἔσονται = οἵ κατόπιν γεννώμενοι εἰς τινας παῖδες θὰ τοὺς κάμουν νὰ λησμονήσουν τοὺς ἀποθανόντας. ξυνοίσει· ὑποκ. τὸ ἐπιγίγνεσθαι παῖδας. οὐ γάρ οἶόν τε ἴσον... κινδυνεύωσι=διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτωνται περὶ τῶν κοινῶν διμοίως ὅρθως καὶ δικαίως (ἐν ἵστητι ὑποχρεώσεων καὶ δικαιοσύνῃ) μὲ τοὺς ἔχοντας τέκνα εἰς τὸν πόλεμον ἔκεινοι, οἵ διοῖοι μὴ συνεισφέροντες τέκνα (εἰς τὸν πόλεμον) δὲν διατρέχουν κίνδυνον νὰ τὰ χάσουν. παρηβῶ = γίνομαι παρηλιξ. τόνδε· ἐνν. τὸν ὑπόλοιπον βίον. κουφίζομαι=παρηγοροῦμαι. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον= ἡ φιλοτιμία (φιλοδοξία) μόνον δὲν γηράσκει. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι = δὲν εὐχαριστεῖ τόσον τὸ κέρδος, δσον ἡ δόξα. ἀχρεῖος = ἄχρηστος.

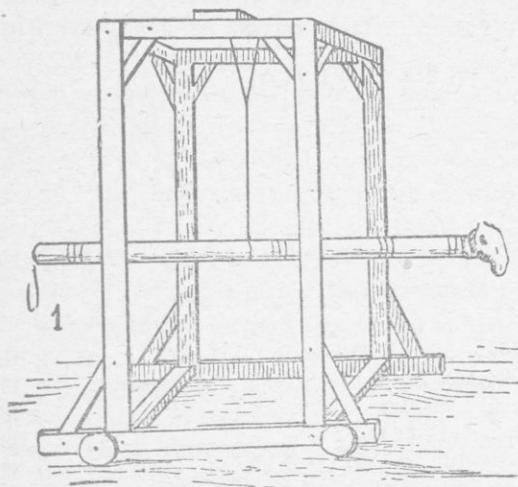
45. μέγαν=δυσχερῆ. καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς (=καὶ εἰ ὑπερβάλλοιτε ἀρετῆ) οὐχ ὅμοιοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους αριθμεῖτε = καὶ ἂν ἡθέλετε ἐπιδείξει ὅλως ἔξαιρετον ἀνδρείαν, καὶ τότε μόλις θὰ κατωρθώνετε νὰ κριθῆτε δχι βέβαια ὅμοιοι, ἀλλὰ ὡς κατά τι κατώτεροι αὐτῶν. φθόνος τοῖς ζῶσι... τετίμηται = διότι μεταξὺ τῶν ζώντων ὑπάρχει φθόνος πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστάς, οἱ δὲ νεκροὶ (=τὸ μὴ ἐμποδόν) τιμῶνται μὲ εὔνοιαν ἀδιαφιλονίκητον. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως... κλέος ή = μεγάλη τιμὴ θὰ εἶναι εἰς σᾶς, ἂν δὲν φανῆτε κατώτεραι τῆς ἰδίας σας φύσεως (τοῦ προορισμοῦ σας, ἂν ἀσχολήσθη δηλ. ἀθιρύβως εἰς τὰ οἰκιακὰ) καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνην, περὶ τῆς ὅποιας ἐλάχιστα γίνεται λόγος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν (ἐν τῇ ἀγορᾷ) εἴτε διὰ τὸ καλὸν εἴτε διὰ τὸ κακόν.

46. πρόσφορα = ἐπίκαιρα. οἱ θαπτόμενοι κεκόσμηνται· δηλ. τῇ συμπαθείᾳ τῶν πολιτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς πόλεως. ὥφελιμον στέφανον... προτιθεῖσα = ὥφελιμον (οὐ μόνον εὐπρεπῆ, ὅπως ἦτο εἰς τοὺς κυρίως ἀγῶνας) ἀμοιβὴν τῶν τοιούτων ἀγώνων (ὑπέρ πατρίδος) προβάλλουσα εἰς τὸν προκειμένους νεκροὺς καὶ τοὺς ἐπιζῶντας. ἄνθλα γὰρ .. πολιτεύονται = διότι, ὅπου προβάλλονται μέγιστα βραβεῖα τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖ πολιτεύονται ἄριστοι ἀνδρες. ἀπόλοιφυράμενοι = ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐκλαύσατε. ὃν προσήκει=τὸν προσήκοντα, τὸν ἰδικόν του.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Εἰκὼν τοῦ Θουκυδίδου	5
Εἰσαγωγὴ	
I. Θουκυδίδης	7
II. Ἡ πόδι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κατάστασις ἐν Ἑλλάδι.	10
ΜΕΡΟΣ Α'	
I. Πλαταιϊκὰ	
α) Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιὰς (B, 1-6)	15
β) Πλαταιῶν πολιορκία (B, 71-78)	19
γ) Πλαταιέων ἔξοδος (Γ, 20-24)	25
δ) Πλαταιέων παράδοσις (Γ, 52)	29
ε) Δημηγορία Πλαταιέων (Γ, 53-59)	29
ζ) Δημηγορία Θηβαίων (Γ, 61-67)	35
η) Πλαταιέων καταδίκη (Γ, 68)	39
II. Λεσβιακά	
α) Μυτιληναίων ἀποστασία (Γ, 1-18)	41
β) Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους. Μυτιληναίων παράδοσις (Γ, 25-33)	46
γ) Ἀθηναίων σποφάσεις περὶ Μυτιληναίων (Γ, 35-50)	50
δ) Δημηγορία Κλέωνος (Γ, 37-40)	51
ε) Δημηγορία Διοδότου (Γ, 42-48)	56
III. Περικλέους ἐπιτάφιος (B, 34-46)	62
ΜΕΡΟΣ Β'	
Ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις	73

Κριολ.



1. Κρεμαστός.

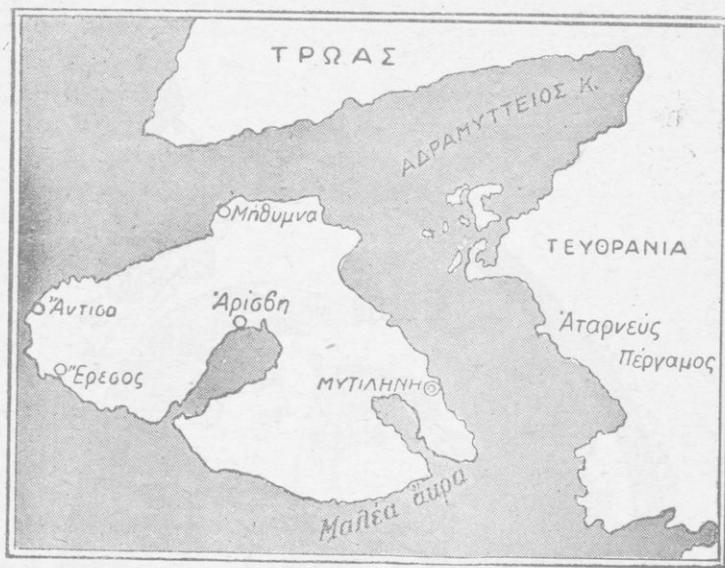


2. Προζεκαλυμμένος ἐνὶ δεξιᾷ κελώνης (κελώνη κριοφόρος).

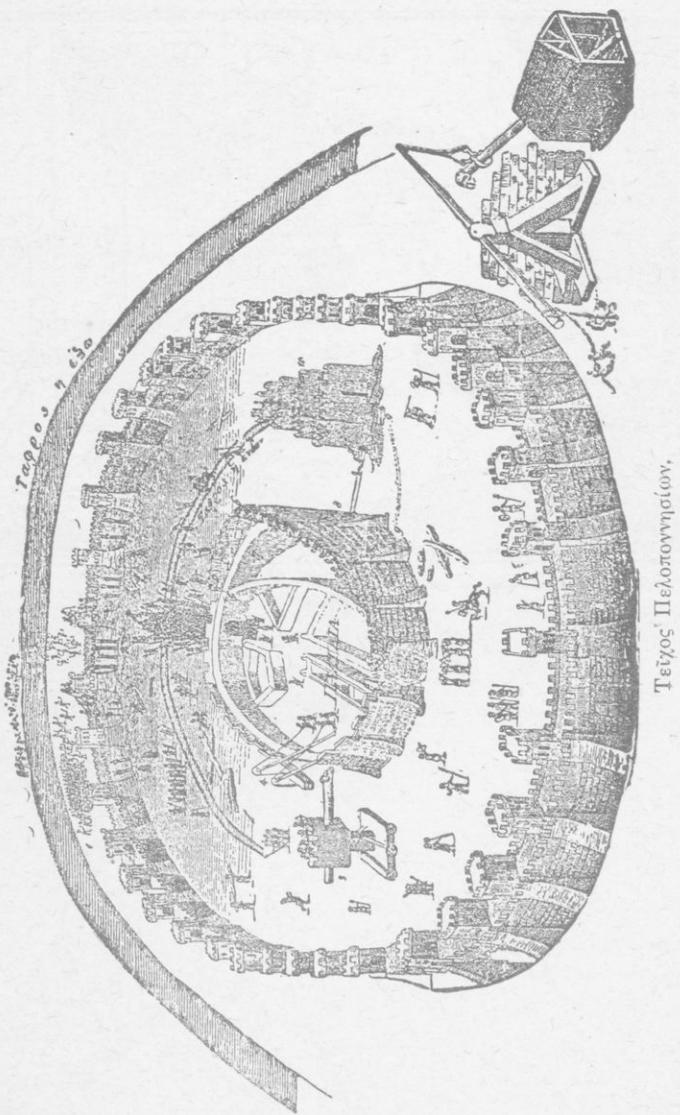
Καὶ τὰ δύο ἀγωτέρω εἶδη τοῦ κριοῦ ἔχοη μιμοποιοῦντο πρὸς κατακρήμνισιν τειχῶν.



3. Φορητός (πρὸς παρασβίσσιν κυρίως πυλῶν).



Λέσβος.



Τείχος Πελοποννησίου.

"Ανάδοχος "Έκτυπώσεως καὶ Βιβλιοδετήσεως — Π. ΓΑΡΜΠΗΣ
"Εργοστάσιον "Επεξεργασίας Χάρτου Ψαρομηλίγκου 22 - "Αθήναι,

"Επιμελητής τῆς ἐκδόσεως καὶ ὑπεύθυνος ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν δοκιμίων
δι φιλόλογος Κ. Α. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΣ



024000019943

